

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 340

37e jaargang

5 december 1994

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
94/C 340/01	E-1727/92 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Vierde Brite-Euramconferentie te Sevilla	1
94/C 340/02	E-2896/92 van Marc Galle aan de Commissie Betreft: Het verlaten van het systeem van gelijkwaardige talen bij nieuwe Gemeenschapsinstellingen	1
94/C 340/03	E-3357/92 van Diego Santos López aan de Commissie Betreft: Europees Jaar van de ouderen en van de solidariteit tussen de generaties	2
94/C 340/04	E-286/93 van Isidoro Sánchez García aan de Commissie Betreft: Windmolenpark op Fuerteventura (Canarische eilanden)	2
94/C 340/05	E-366/93 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Fusieverordeningen en werknemersvertegenwoordiging	3
94/C 340/06	E-166/93 van Anne André-Léonard aan de Commissie Betreft: Spelletjescomputers	3
94/C 340/07	E-167/93 van Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Het gevaar van spelletjescomputers	3
94/C 340/08	E-453/93 van Marc Galle aan de Commissie Betreft: Videospelletjes en overlijden van kinderen	3
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-166/93, E-167/93 en E-453/93	4

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 340/09	E-719/93 van Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Financiële steun uit de communautaire begroting aan bepaalde verenigingen	4
94/C 340/10	E-997/93 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Studiebijeenkomsten in het kader van het Sociaal-Fondsbeleid	5
94/C 340/11	E-1040/93 van Ursula Braun-Moser aan de Commissie Betreft: Erkenning van het Duitse eindexamen middelbare school in Spanje	5
94/C 340/12	E-1066/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Modernisering van de infrastructuur in het departement Achaïa	6
94/C 340/13	E-1126/93 van Gerd Müller aan de Commissie Betreft: Uniforme toepassing van Richtlijn 88/599/EEG en de Verordeningen (EEG) nr. 3820/85 en (EEG) nr. 3821/85	6
94/C 340/14	E-1177/93 van Barry Desmond aan de Commissie Betreft: Verbod op tabaksreclame	7
94/C 340/15	E-1220/93 van Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: Inheemse volkeren en het beleid van de Gemeenschap inzake de rechten van de mens	7
94/C 340/16	E-1265/93 van Bárbara Dührkop Dührkop aan de Commissie Betreft: Onderwijsinstellingen	8
94/C 340/17	E-1268/93 van Maxime Verhagen aan de Commissie Betreft: Bijdrage Commissie aan oplossing kwestie Gibraltar	8
94/C 340/18	E-1438/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Aanleg van nieuwe wegverbindingen	8
94/C 340/19	E-1447/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Aanstellingen op basis van opleiding	9
94/C 340/20	E-1417/93 van Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Stomerijen	9
94/C 340/21	E-1464/93 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Beëindiging van gebruik van CFK-113	9
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1417/93 en E-1464/93	10
94/C 340/22	E-1486/93 van Christos Papoutsis aan de Commissie Betreft: Laag productiequotum voor Virginia-tabak	10
94/C 340/23	E-1537/93 van Isidoro Sánchez García aan de Commissie Betreft: Toeristische projecten van het communautaire actieprogramma	11
94/C 340/24	E-1661/93 van John Cushnahan aan de Commissie Betreft: Cohesie-projecten in Ierland	11
94/C 340/25	E-1826/93 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Verkoop van traditionele producten op dorpsmarkten	11
94/C 340/26	E-1677/93 van Paul Staes aan de Commissie Betreft: Het „European Youth Event” (3—6 juli 1993)	12

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 340/27	E-1705/93 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Budget uitwisselingsprogramma's jongeren	12
94/C 340/28	E-1952/93 van Karel Dillen aan de Commissie Betreft: Subsidiëring van het „European Youth Event”	12
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1677/93, E-1705/93 en E-1952/93	12
94/C 340/29	E-1987/93 van Kenneth Stewart aan de Commissie Betreft: Status Merseyside als regio doelstelling 1	12
94/C 340/30	E-1988/93 van Kenneth Stewart aan de Commissie Betreft: Status Merseyside als regio doelstelling 1	13
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1987/93 en E-1988/93	13
94/C 340/31	E-2057/93 van Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Rechtsmisbruik door Italiaanse WA-verzekeringen	13
94/C 340/32	E-2260/93 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Omzetting EG-richtlijnen in Ierse wetgeving	14
94/C 340/33	E-2264/93 van John McCartin aan de Commissie Betreft: Omzetting van richtlijnen in Ierse wetgeving	14
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2260/93 en E-2264/93	14
94/C 340/34	E-2277/93 van Rolf Linkohr aan de Commissie Betreft: Stralenbelasting in het Verenigd Koninkrijk	14
94/C 340/35	E-2299/93 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Konrad-mijn in Duitsland als definitieve opslagplaats voor kernafval	15
94/C 340/36	E-2336/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De oprichting van een Europese Raad voor de media	15
94/C 340/37	E-2394/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Voorstel van Amnesty International een VN-waarnemer naar Duitsland te zenden ...	16
94/C 340/38	E-2411/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het grote aantal arbeidsongevallen met dodelijke afloop in Griekenland	16
94/C 340/39	E-2426/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Stabiele werkgelegenheid en inkomenssteun voor de werknemers in de visserij	16
94/C 340/40	E-2441/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Afwijking van de vastgestelde minimumgrootte van te vangen vis	17
94/C 340/41	E-2549/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Steun voor nieuwe landbouwmethoden	17
94/C 340/42	E-2571/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Maatregelen tot beperking van de werkloosheid	18

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 340/43	E-2576/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Officiële talen van de Gemeenschap	18
94/C 340/44	E-2652/93 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Verschillende behandeling artsen in de Gemeenschap	18
94/C 340/45	E-2659/93 van Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Verontreiniging door Europese industriële ondernemingen van de Cubatao-vallei in Brazilië	19
94/C 340/46	E-2702/93 van Ben Visser aan de Commissie Betreft: Eurocontrol	19
94/C 340/47	E-2726/93 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Testen van cosmetica	20
94/C 340/48	E-2789/93 van Hugh MacMahon aan de Commissie Betreft: Richtlijn 90/531/EEG inzake nutsbedrijven	21
94/C 340/49	E-2836/93 van Giuseppe Mottola aan de Commissie Betreft: Invoer van Tunesische olijfolie van onbestede kwaliteit — schade voor de Italiaanse olijfboeren en consumenten, met name in Zuid-Italië	21
94/C 340/50	E-2868/93 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Voorwaarden voor de vervulling van de streefdoelen en termijnen van Maastricht ...	22
94/C 340/51	E-2871/93 van Filippos Pierros aan de Commissie Betreft: Biologische zuiveringsinstallatie bij Myrtia (Egion, Griekenland)	23
94/C 340/52	E-2877/93 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: De haven van Motril (Granada) als internationale communautaire grensovergang	23
94/C 340/53	E-2937/93 van Víctor Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Ondeelbaarheid van het subsidiariteitsbeginsel	24
94/C 340/54	E-2956/93 van Felice Contu en Andrea Raggio aan de Commissie Betreft: Het probleem van de branden in het Middellandse-Zeegebied	24
94/C 340/55	E-3007/93 van Jean-Pierre Raffin en Marie Isler Béguin aan de Commissie Betreft: Bescherming van bedreigde diersoorten in de Gemeenschap	25
94/C 340/56	E-3046/93 van Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Onderaanneming bij het Directoraat informatica	25
94/C 340/57	E-3139/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Wettigheid van de pensioenen van landbouwers in Griekenland	25
94/C 340/58	E-3146/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Financiële steun aan programma's ter bevordering van een betere gezondheid onder het onderwijzend personeel	26
94/C 340/59	E-3147/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: ESF-steun aan Griekse gehandicapten	26
94/C 340/60	E-3154/93 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Communautaire normen voor de kwaliteit van het drinkwater	27

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 340/61	E-3157/93 van Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Erkenning van de alternatieve geneeskunde in de Gemeenschap	27
94/C 340/62	E-3185/93 van Niels Kofoed aan de Commissie Betreft: Invoer van vis uit derde landen tegen dumpingprijzen	27
94/C 340/63	E-3187/93 van Paul Staes aan de Commissie Betreft: Personeel bij de Commissie	28
94/C 340/64	E-3206/93 van Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Europese seniorenpas	28
94/C 340/65	E-3208/93 van Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Tacis-programma en vrouwen	28
94/C 340/66	E-3230/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Opleiding van de Europese volwassenen	29
94/C 340/67	E-3255/93 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Novagri-programma Portugal	30
94/C 340/68	E-3279/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De „exploitatie” van het gebied van de Olympus	30
94/C 340/69	E-3317/93 van John Bird aan de Commissie Betreft: Relatief hoge prijzen van vliegreizen binnen de Gemeenschap	30
94/C 340/70	E-3329/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Duitsland en de milieuparagraaf van het Verdrag van Maastricht	31
94/C 340/71	E-3336/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De kwaliteit van het gebottelde water in Griekenland	31
94/C 340/72	E-3338/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Speciale acties en programma's ter bescherming van de zigeuners in Griekenland	32
94/C 340/73	E-3346/93 van Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Richtlijnen 90/434/EEG en 90/435/EEG	32
94/C 340/74	E-3347/93 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Borden in brailleschrift voor blinden in de Gemeenschap	33
94/C 340/75	E-3349/93 van Jean-Claude Pasty aan de Commissie Betreft: Verlaging van restituties bij de uitvoer van pluimveevlees	33
94/C 340/76	E-3865/93 van Michel Debatisse aan de Commissie Betreft: Restituties bij de uitvoer van gevogelte	33
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3349/93 en E-3865/93	33
94/C 340/77	E-3366/93 van Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Betaling van rekeningen	34
94/C 340/78	E-3370/93 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Evaluatie van het communautaire initiatief „Envireg” in Spanje	34

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 340/79	E-3426/93 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Aardgasproject in Portugal	34
94/C 340/80	E-3435/93 van Fernando Suárez González aan de Commissie Betreft: Samenwerking met Centraal-Amerika	35
94/C 340/81	E-3442/93 van José Lafuente López aan de Commissie Betreft: Communautaire reglementering van de straathandel	35
94/C 340/82	E-3456/93 van Anne André-Léonard aan de Commissie Betreft: Het vervoer van vlees dat voor consumptie bestemd is	36
94/C 340/83	E-3482/93 van Geoffrey Hoon aan de Commissie Betreft: Richtlijn betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom	36
94/C 340/84	E-3483/93 van Geoffrey Hoon aan de Commissie Betreft: Richtlijn betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom	36
94/C 340/85	E-3484/93 van Geoffrey Hoon aan de Commissie Betreft: Richtlijn betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom	37
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3482/93, E-3483/93 en E-3484/93	37
94/C 340/86	E-3494/93 van Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Gevaarlijk afval	37
94/C 340/87	E-3498/93 van Ben Visser aan de Commissie Betreft: Sloopregeling binnenvaart	38
94/C 340/88	E-3504/93 van Arie Oostlander aan de Commissie Betreft: Definitie van de termen „universiteit” en „onderneming/bedrijf” in Comett en Tempus	38
94/C 340/89	E-3508/93 van Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Doelstelling 4	39
94/C 340/90	E-3514/93 van Panayotis Roumeliotis aan de Commissie Betreft: Conservering van de handschriften van de berg Athos	39
94/C 340/91	E-3530/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Verbod op organische fosforverbindingen	40
94/C 340/92	E-3536/93 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Hinder voor de scheepvaart en de visserij door gezonken schepen	40
94/C 340/93	E-3537/93 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Door het aids-virus besmet bloed en bloedprodukten	41
94/C 340/94	E-3548/93 van Des Geraghty aan de Commissie Betreft: Structuurfondssteun 1993 — Griekenland	42

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 340/95	E-3549/93 van Des Geraghty aan de Commissie Betreft: Structuurfondssteun 1993 — Spanje	42
94/C 340/96	E-3572/93 van Víctor Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: De financiering van openbare werken met omvangrijke doelstellingen	42
94/C 340/97	E-3574/93 van François Musso aan de Commissie Betreft: Het NOW-programma en Corsica	43
94/C 340/98	E-3587/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Epizoötie-controle	43
94/C 340/99	E-3604/93 van Jean-Pierre Raffin aan de Commissie Betreft: Het nieuwe stuwmeer van Petit Saut (Guyana)	44
94/C 340/100	E-3610/93 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Veiligheid in „zwemparadijzen”	44
94/C 340/101	E-3626/93 van Astrid Lulling aan de Commissie Betreft: Belastingheffing van Luxemburgse landbouwers die landbouwgronden in België exploiteren	45
94/C 340/102	E-3644/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Besparing en hergebruik van water in Griekenland en in de Gemeenschap in het algemeen	46
94/C 340/103	E-3646/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Weiden van vee in bosgebieden	46
94/C 340/104	E-3651/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Import en gebruik van tropisch hout	46
94/C 340/105	E-3674/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Opening van de markt van de Verenigde Staten voor scheepvaartdiensten en voor staal	47
94/C 340/106	E-3684/93 van Günter Topmann aan de Commissie Betreft: Belastingen goederenvervoer over de weg	48
94/C 340/107	E-3687/93 van Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Steun voor landbouwinkomens in Castilië en León	49
94/C 340/108	E-3695/93 van Dagmar Roth-Behrendt aan de Commissie Betreft: Uitvoering en follow-up van de milieu-auditverordening	49
94/C 340/109	E-3715/93 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Wetenschappelijk kaderprogramma	50
94/C 340/110	E-3745/93 van Iñigo Mendez de Vigo aan de Commissie Betreft: Export van Marokkaanse tomaten naar de Unie	50
94/C 340/111	E-3746/93 van Luigi Vertemati aan de Commissie Betreft: Communautaire initiatieven tot behoud van historisch waardevolle bouwwerken	51
94/C 340/112	E-3761/93 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Definitie van het begrip „subsidiariteit”	51
94/C 340/113	E-3763/93 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Oprichting van een deregulatieorgaan	51

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 340/114	E-3764/93 van Patrick Cooney en John Cushnahan aan de Commissie Betreft: Iers nationaal ontwikkelingsplan	52
94/C 340/115	E-3786/93 van Edward Kellett-Bowman aan de Commissie Betreft: Omstandigheden in abattoirs in de Gemeenschap	52
94/C 340/116	E-3793/93 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Belang van „fiscaal vrijaf” voor de Gemeenschap	53
94/C 340/117	E-3796/93 van Jean-Pierre Raffin aan de Commissie Betreft: Medische tarifiering	53
94/C 340/118	E-3801/93 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Speciale steun voor de producenten in gebieden die door de Afrikaanse varkenspest zijn besmet	54
94/C 340/119	E-3857/93 van James Elles aan de Commissie Betreft: Instellingen van de Gemeenschap en personeel	54
94/C 340/120	E-3858/93 van James Elles aan de Commissie Betreft: Handelsnormen	55
94/C 340/121	E-3863/93 van Carlos Perreau de Pinninck Domenech aan de Commissie Betreft: Berlaymont-gebouw	56
94/C 340/122	E-3867/93 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: De herhaaldelijke vervuiling van de Maas in Wallonië	56
94/C 340/123	E-3873/93 van Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Europese Economische Ruimte (EER)	57
94/C 340/124	E-3876/93 van Carmen Díez de Rivera Icaza aan de Commissie Betreft: Niet-universele afkortingen	57
94/C 340/125	E-3902/93 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Besluit van de Commissie betreffende beschermingsmaatregelen tegen de Afrikaanse varkenspest in Granada (Spanje)	57
94/C 340/126	E-3953/93 van Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Toekomstige harmonisatie van de wetten inzake de wapenverkoop	58
94/C 340/127	E-3955/93 van Filippos Pierros aan de Commissie Betreft: Transparantie en betrouwbaarheid van de Griekse overheidsrekeningen	59
94/C 340/128	E-3962/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De gevolgen van de invoer van landbouwproducten uit derde landen	59
94/C 340/129	E-67/94 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de recente sluiting van handelsovereenkomsten met derde landen voor de landbouwsector	60
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3962/93 en E-67/94	60
94/C 340/130	E-3966/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Zwarte markt voor de handel in menselijke organen	60

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 340/131	E-3970/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Voorstel voor een richtlijn inzake de arbeidstijd en de bescherming van de jongeren ..	60
94/C 340/132	E-3972/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het aantal werkende kinderen	61
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3970/93 en E-3972/93	61
94/C 340/133	E-4009/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Herbestudering van de voorwaarden voor de oprichting van bedrijven in Attika	61
94/C 340/134	E-4019/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Deserteurs uit de republieken van het voormalige Joegoslavië die in een land van de Gemeenschap verblijven	61
94/C 340/135	E-4029/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Afbakening en bescherming van de Griekse watergebieden in het kader van Ramsar ..	62
94/C 340/136	E-4039/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Reactie van de cosmetische industrie op het bepalen van milieucriteria voor cosmetica	62
94/C 340/137	E-4048/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Automatisering van de visserijhavens	63
94/C 340/138	E-4049/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Toekomst van de Spaanse kabeljauwvloot	63
94/C 340/139	E-4055/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Programma's voor samenwerking met derde landen op visserijgebied	64
94/C 340/140	E-4062/93 van Filippos Pierros aan de Commissie Betreft: Ontwerp-begroting en sanering van de overheidsfinanciën in Griekenland	64
94/C 340/141	E-4075/93 van Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Gezondheid en veiligheid op het werk	65
94/C 340/142	E-4084/93 van Enrique Sapena Granell en José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Gedragscode inzake talen bij het communautair bestuur	65
94/C 340/143	E-4086/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Privatisering van de grond in de Oosteuropese landen	66
94/C 340/144	E-4088/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: De Afrikaanse markt voor ingeblikte sardines uit de Gemeenschap	66
94/C 340/145	E-4089/93 van José Lafuente López aan de Commissie Betreft: Maatregelen van de Commissie ter bescherming van de Europese papierindustrie	67
94/C 340/146	E-4093/93 van Giuseppe Mottola aan de Commissie Betreft: Tabaksindustrie van Cava dei Tirreni	68
94/C 340/147	E-4103/93 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Communautaire steun voor de omschakeling van de mijnen van Huelva (Spanje)	68

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1727/92

van Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

aan de Commissie

*(17 juli 1992)**(94/C 340/01)**Betreft:* Vierde Brite-Euramconferentie te Sevilla

Kan de Commissie medelen waarom Engelstalige folders met betrekking tot de vierde Brite-Euramconferentie naar Nederlandstalige Euro-infocentra werden gestuurd?

Waarom werd (luidens voornoemde folder) er enkel voorzien in simultaanvertaling in Engels, Frans, Duits, Italiaans en Spaans? Waarom werden de andere officiële EG-talen niet gehanteerd?

Waarom vonden de werkgroepen enkel in het Engels plaats?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(30 juli 1993)

Om praktische redenen en vanwege de termijnen werd het programma van de Brite-Euram-informatiedagen en -conferenties alleen in het Engels uitgegeven.

In Sevilla waren de grote zalen met maximaal vier cabines uitgerust, zodat de deelnemers zich in de vijf door het geachte Parlements lid genoemde talen konden uitdrukken, terwijl simultaanvertaling in vier talen kon plaatsvinden. Het was niet mogelijk extra tolkencabines te installeren.

De vergaderruimten voor de werkgroepen beschikten niet over voorzieningen voor tolken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2896/92

van Marc Galle (PSE)

aan de Commissie

*(23 november 1992)**(94/C 340/02)**Betreft:* Het verlaten van het systeem van gelijkwaardige talen bij nieuwe Gemeenschapsinstellingen

De Gemeenschap overweegt de oprichting van een Europees Geneesmiddelenagentschap, dat ondermeer zal instaan voor de controle en de evaluatie van geneesmiddelen in de Gemeenschap.

Naar ik vernam, denkt men er ernstig aan af te stappen van het systeem van negen gelijkwaardige talen. Dit zou een inbreuk betekenen op het in de EG-Verdragen vastgelegde gelijkheidsbeginsel der talen. Voor het Nederlands, de taal van meer dan 20 miljoen EG-burgers, zou dat een grote stap achteruit betekenen.

Graag vernam ik van de Commissie wat haar standpunt is inzake het verlaten van het systeem van gelijkwaardige talen bij de oprichting van deze nieuwe Gemeenschapsinstelling.

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(29 september 1993)

De regeling van het taalgebruik door het Agentschap is, overeenkomstig de door de Raad op 22 juli 1993 ⁽¹⁾

goedgekeurde verordening, dezelfde als die bij de communautaire Instellingen, zoals bij de verordening van 15 april 1958 ⁽²⁾ vastgesteld.

(1) PB nr. L 214 van 24. 8. 1993.

(2) PB nr. 17 van 6. 10. 1958.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3357/92

van Diego Santos López (ARC)

aan de Commissie

(25 januari 1993)

(94/C 340/03)

Betreft: Europees Jaar van de ouderen en van de solidariteit tussen de generaties

De Gemeenschap heeft 1993 uitgeroepen tot het Europees Jaar van de ouderen en van de solidariteit tussen de generaties.

In het kader van dit Europees Jaar zijn een aantal acties gepland, alle met het doel de aandacht te vestigen op de huidige problemen van de ouderen, gezien de invloed die de aanzienlijke toename van deze bevolkingsgroep heeft op de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid, de sociale uitgaven in het algemeen, enz., en ook met het doel de ouderen nauwer te betrekken bij de Europese integratie.

De Gemeenschap denkt aan gecoördineerde acties met de Lid-Staten en in voorkomend geval de regionale of plaatselijke autoriteiten, en zal hiervoor 6,9 miljoen ecu uittrekken.

Kan de Commissie mededelen welke gecoördineerde acties in Spanje zijn ondernomen?

Welke van deze acties zijn uitgevoerd in samenwerking met de regionale of plaatselijke autoriteiten van Andalusië?

Voor welk bedrag heeft de Gemeenschap dergelijke acties in Spanje gefinancierd?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(28 oktober 1993)

Overeenkomstig het besluit van de Raad van 24 juni 1992 is in Spanje een nationaal coördinatiecomité ingesteld; het bestaat uit 52 leden, waaronder 25 vertegenwoordigers van de centrale overheden, van de autonome regio's, met name van Andalusië, en van de gemeenten. Een definitief programma van de in Spanje ondernomen gecoördineerde acties is opgesteld en telt 821 evenementen. Sindsdien zijn meer dan 1 000 evenementen georganiseerd of gepland in Spanje om het Europees Jaar van de ouderen en de

solidariteit tussen de generaties — 1993 — luister bij te zetten.

De communautaire financiering wordt op basis van de verdiensten aan de meest interessante projecten verleend. Er is geen verdeling per Lid-Staat voorzien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-286/93

van Isidoro Sánchez García (ARE)

aan de Commissie

(24 februari 1993)

(94/C 340/04)

Betreft: Windmolenpark op Fuerteventura (Canarische eilanden)

Het ongeveer 100 hectare grote windmolenpark aan de rand van een vogelreservaat van 11 928 hectare op het schiereiland Jandia (Fuerteventura) is een werk van openbaar nut dat door de Gemeenschap in het kader van het Valorenprogramma wordt gefinancierd om de eilandbewoners goedkoper van drinkwater te voorzien. Tegen de locatie van het project is geheel ongefundeerd bezwaar aangetekend.

Is de Commissie zich bewust van de sociaal-economische consequenties die deze klacht met zich mee kan brengen en wat denkt zij eventueel te zullen doen om het project toch doorgang te laten vinden met inachtneming van alle regionale, nationale en Europese technische en milieuvorschriften zoals de waterleidingmaatschappij van Fuerteventura aan de bevoegde instanties heeft voorgesteld?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie

(23 juli 1993)

De Commissie heeft kennis van de sociale en economische situatie in het gebied waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, en is zich bewust van het belang van het windmolenpark in Jandia, dat in het kader van het Valorenprogramma financieel wordt ondersteund.

De Commissie heeft zich tot de bevoegde autoriteiten gewend en gevraagd om nadere informatie over dit project, met name ten aanzien van Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ inzake het behoud van de vogelstand, en Richtlijn 85/337/EEG ⁽²⁾ op het gebied van de milieu-effecten.

(1) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

(2) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-366/93

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(3 maart 1993)

(94/C 340/05)

Betreft: Fusieverordeningen en werknemersvertegenwoordiging

Welke stappen onderneemt de speciale eenheid fusies om te garanderen dat erkende vertegenwoordigers op de hoogte gesteld worden van hun rechten om protest aan te tekenen volgens artikel 18, lid 4, van de fusieverordening?

Bij hoeveel fusies hebben werknemersvertegenwoordigers gebruik gemaakt van dit recht?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(12 juli 1993)

De Commissie zal geen bijzondere stappen ondernemen ten aanzien van de erkende vertegenwoordigers van de werknemers van de bij een concentratie betrokken ondernemingen. Zij kunnen zich beroepen op het recht dat hun is toegekend in artikel 18, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 4068/89⁽¹⁾ inzake het toezicht op concentraties, om gehoord te worden tijdens een grondig onderzoek krachtens artikel 6, lid 1, onder c). Haar voorlichtingsverplichting is geregeld in artikel 4, lid 3, dat haar oplegt de essentiële gegevens van de aangemelde en derhalve aan haar onderzoek onderworpen concentratieverrichtingen bekend te maken in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* wegens hun gevolgen voor de mededinging.

Op een totaal van tien dergelijke procedures hebben de vertegenwoordigers van de werknemers hun standpunt bij de Commissie doen gelden in twee krachtens artikel 6, lid 1, onder c), ingeleide procedures, zonder evenwel te vragen om te worden gehoord tijdens de formele hoorzitting krachtens artikel 18.

⁽¹⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-166/93

van Anne André-Léonard (ELDR)

aan de Commissie

(17 februari 1993)

(94/C 340/06)

Betreft: Spelletjescomputers

Er zijn aanwijzingen dat een langdurig spelen van computerspelletjes op spelletjescomputers ernstige nadelen voor de gezondheid van kinderen kan hebben. Het Britse Ministerie van Industrie en Handel heeft besloten een onderzoek te laten verrichten naar de gevolgen die deze spelletjescompu-

ters voor de gezondheid van de gebruikers kunnen hebben.

Kan de Commissie ons mededelen:

1. of zij deze kwestie reeds heeft bestudeerd. Zo neen, is zij voornemens dit te doen;
2. of deze spelletjescomputers, die hoofdzakelijk in Azië en Amerika worden gefabriceerd, beantwoorden aan de eisen die gesteld worden in de EEG-richtlijn inzake de veiligheid van speelgoed?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-167/93

van Raymonde Dury (PSE)

aan de Commissie

(17 februari 1993)

(94/C 340/07)

Betreft: Het gevaar van spelletjescomputers

Volgens een persbericht in *La Libre Belgique* van 11 januari 1993 is in Groot-Brittannië bij verschillende kinderen die met spelletjescomputers speelden geconstateerd dat zij ernstig gingen braken, zodat zij in een ziekenhuis moesten worden opgenomen. Een jongere zou zelfs het leven hebben verloren. Niettemin zijn deze spelletjescomputers van geen enkele waarschuwing hiervoor voorzien.

Van deze kinderen leed een aantal aan epilepsie, terwijl andere alleen maar last hadden van fotosensibiliteit, een aandoening waaraan 1 % van de bevolking lijdt.

Het gebruik van deze computerspelletjes heeft de laatste paar jaren een stormachtige groei gekend. De gecombineerde omzet van de twee Japanse producenten die bijna een monopoliepositie innemen, bedraagt de helft van de omzet van de speelgoedsector.

Het Britse Ministerie van Industrie en Handel heeft besloten een onderzoek in te stellen. Heeft de Commissie, gezien de omstandigheid dat dit een kwestie is die potentieel alle kinderen en jongeren in Europa betreft, het voornemen een onderzoek in te stellen naar de gevaren van deze spelletjescomputers en onmiddellijk gepaste maatregelen te nemen? Indien er in één van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in dit verband maatregelen worden genomen, zal de Commissie dan, na onderzoek, besluiten deze tot de gehele Gemeenschap uit te breiden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-453/93

van Marc Galle (PSE)

aan de Commissie

(11 maart 1993)

(94/C 340/08)

Betreft: Videospelletjes en overlijden van kinderen

Onlangs vielen in enkele Lid-Staten bij kinderen gevallen van epilepsie met dodelijke afloop te noteren. De epilepsieaanval zou rechtstreeks verband houden met het veelvuldig spelen met videospelletjes.

Onderzoek naar dit verband dringt zich op. Is de Commissie niet van mening dat zij, in het belang van de consumentenbescherming, dergelijk onderzoek dient uit te voeren?

Vermits vele, zo niet alle Lid-Statens met het betreunde fenomeen af te rekenen hebben, lijkt mij dit een aangewezen communautaire taak die tevens kadert in het beginsel van subsidiariteit.

Indien het oorzakelijke verband tussen de dodelijke afloop en de videospelen wordt vastgesteld, welke zijn de beschermende maatregelen die de Commissie kan treffen?

**Gecombineerd antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-166/93, E-167/93 en
E-453/93**

(13 juli 1993)

De Commissie heeft met grote belangstelling kennis genomen van de door de geachte Afgevaardigden gestelde vragen over de risico's die mogelijk aan het langdurig gebruik van bepaalde videospelletjes zijn verbonden en die rechtstreeks van invloed zijn op de gezondheid en veiligheid van de kinderen die deze spelletjes gebruiken.

Tot nu toe heeft geen enkele Lid-Staat dit probleem bij de Commissie aanhangig gemaakt in het kader van de bestaande wettelijke procedures en instrumenten. Desniettegenstaande heeft de Commissie Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk, die aangekondigd hebben onderzoek op dit terrein te zullen verrichten, verzocht haar zo snel mogelijk alle beschikbare informatie te verstrekken over:

- de technische, wetenschappelijke of andersoortige aspecten van de mogelijke risico's die verband houden met het gebruik van videospelletjes;
- de eventueel hierbij betrokken produkten, in het bijzonder wanneer het draagbare en/of op een monitor of een televisie aan te sluiten apparaat betreft, en de technische kenmerken van deze produkten (voltage, enz.);
- de acties die men eventueel denkt te gaan ondernemen, of de maatregelen die reeds door deze twee Lid-Statens zijn genomen.

De bestaande communautaire wetgeving met betrekking tot videospelletjes omvat — al naar gelang het om draagbare en/of op een monitor of televisie aan te sluiten apparaten gaat en afhankelijk van hun technische kenmerken — de volgende richtlijnen:

- Richtlijn 73/23/EEG van de Raad van 26 maart 1973 inzake elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen ⁽¹⁾;
- Richtlijn 88/378/EEG van de Raad van 16 juli 1988 inzake de veiligheid van speelgoed ⁽²⁾;
- Richtlijn 89/336/EEG van de Raad van 23 mei 1989 inzake elektromagnetische compatibiliteit ⁽³⁾.

De Lid-Statens dienen dus de nodige maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de op de markt gebrachte of

geïnstalleerde videospelletjes voldoen aan de van toepassing zijnde veiligheids- en beschermingseisen die in één of meer van de bovenbedoelde richtlijnen zijn vastgesteld.

Bovendien zou de Commissie erop willen wijzen dat de Raad — met betrekking tot het gebruik van beeldschermapparatuur door werknemers, dat in het uitzonderlijke geval van „lichtgevoelige” personen schadelijke gevolgen voor de gezondheid met zich kan brengen — op voorstel van de Commissie Richtlijn 90/270/EEG ⁽⁴⁾ betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur heeft vastgesteld.

⁽¹⁾ PB nr. L 77 van 26. 3. 1973.

⁽²⁾ PB nr. L 187 van 16. 7. 1988.

⁽³⁾ PB nr. L 139 van 23. 5. 1989.

⁽⁴⁾ PB nr. L 156 van 21. 6. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-719/93

van Yves Verwaerde (PPE)

aan de Commissie

(14 april 1993)

(94/C 340/09)

Betreft: Financiële steun uit de communautaire begroting aan bepaalde verenigingen

Uit de door de diensten van het Secretariaat-generaal van de Commissie verstrekte lijst van subsidies die in 1991 aan verenigingen zijn verleend, blijkt dat in de begroting van de Gemeenschap aan drie verenigingen bedragen ver boven het gemiddelde zijn toegewezen, nl.:

- 250 000 ecu aan de „European Rights Foundation” (Londen) onder post 30-30,
- 250 000 ecu aan het „European Migrant's Forum” (Londen) onder post 30-30,
- 100 000 ecu aan de „International Press Club” (Brussel) onder post 30-90.

Kan de Commissie opheldering verschaffen over de beweegredenen die aan deze betalingen ten grondslag lagen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(13 december 1993)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord in het afgelopen jaar op een identieke vraag, nr. 2648/92 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 141 van 19. 5. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-997/93

van Mihail Papayannakis (GUE)

aan de Commissie

(3 mei 1993)

(94/C 340/10)

Betreft: Studiebijeenkomsten in het kader van het Sociaal-Fondsbeleid

In Griekenland valt een zeer snelle stijging te constateren van het aantal studiebijeenkomsten en andere vormen van kortlopende opleiding of informatie, met name in het kader van het Sociaal-Fondsbeleid. Kan de Commissie haar actie tot op heden in deze sector analyseren en een evaluatie geven van de resultaten, gecorrigeerd aan de destijds aangekondigde en nagestreefde doelstellingen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(5 juli 1993)

De forse toename van het aantal kortlopende beroepsopleidingsprogramma's is voornamelijk het resultaat van de ontwikkeling van de bij- en nascholing ter verbetering van de produktiviteit van de werknemers in de particuliere sector en ter bestrijding van de langdurige werkloosheid. In tegenstelling tot de technische basisopleidingen vallen bij- en nascholing in Griekenland buiten het officiële onderwijsstelsel. In de afgelopen jaren is de behoefte aan meer bij- en nascholing toegenomen, voornamelijk als gevolg van de versnelde technologische ontwikkelingen en de stijging van de structurele werkloosheid.

De snelle uitbreiding van de beroepsopleiding, zowel nationaal als regionaal, die grotendeels mogelijk is gemaakt door subsidies uit het ESF, is ondanks structurele tekortkomingen het resultaat van een reële en dringende behoefte aan meer bij- en nascholing in Griekenland.

Voor de periode 1994—1999 is de Commissie in samenwerking met de Griekse autoriteiten van plan prioriteit te geven aan de ontwikkeling van een bredere opzet van de bij- en nascholing. Daartoe behoren mechanismen voor de bepaling van de behoeften van de arbeidsmarkt, zowel regionaal als per bedrijfstak, en de verbetering van de opleidingsstructuren, met inbegrip van organisatie en management, infrastructuur, uitrusting, opleiding van opleiders, curricula en certificering.

Bovendien is de laatste jaren geconstateerd dat meer en meer bedrijven van nieuwe werknemers verlangen dat zij beschikken over vaardigheden op het gebied van de informatietechnologie. Dit vak is onlangs bij wijze van proef op een beperkt aantal scholen ingevoerd en zal geleidelijk aan met financiële steun van de Structuurfondsen worden uitgebreid. Ondertussen proberen de plaatselijke autoriteiten en NGO's de leemte op te vullen door het geven van kortlopende

computer cursussen, hoofdzakelijk voor werkloze jongeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1040/93

van Ursula Braun-Moser (PPE)

aan de Commissie

(4 mei 1993)

(94/C 340/11)

Betreft: Erkenning van het Duitse eindexamen middelbare school in Spanje

Spanjaarden die in Duitsland leven, moeten voor de erkenning van hun diploma middelbare school in Spanje naast het Duitse eindexamen ook nog een aanvullend Spaans examen afleggen.

Kan de Commissie uitleggen waarom het Duitse eindexamen middelbare school in Spanje niet erkend wordt?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(12 april 1994)

Ten aanzien van de erkenning met het oog op voortzetting van de opleiding zijn in beginsel de Lid-Staten en niet de communautaire autoriteiten bevoegd. Wat de feiten betreft, is het Duitse eindexamen middelbare school („Abitur”) voor zover de Commissie bekend in Spanje erkend als gelijkwaardig met de COU („Curso de Orientación Universitaria”). Met betrekking tot de toelating tot de faculteiten, de technische scholen en de universitaire instellingen worden alle gegadigden ongeacht hun nationaliteit aan een toelatingsexamen onderworpen, de PAU („Prueba de Acceso a la Universidad”). Volgens de ontvangen gegevens is er geen sprake van een bijkomende verplichting voor Spanjaarden die in het bezit zijn van de „Abitur”.

Inzake de erkenning van een dergelijke kwalificatie met het oog op de toegang tot en de uitoefening van een gereguleerd beroep dient te worden verwezen naar artikel 9 van Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 met betrekking tot een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG⁽¹⁾ (inwerkingtreding op 18 juni 1994). Deze bepaling luidt als volgt:

„Wordt in de ontvangende Lid-Staat de toegang tot of de uitoefening van een gereguleerd beroep afhankelijk gesteld van het loutere bezit van een titel ten blijk van een algemene opleiding van het niveau van het basisonderwijs of van het secundaire onderwijs, dan mag de bevoegde instantie een onderdaan van een Lid-Staat de toegang tot of de uitoefening van dat beroep onder dezelfde voorwaarden als die welke voor eigen onderdanen gelden, niet weigeren wegens onvoldoende kwalificaties, indien de aanvrager in het bezit is van een opleidingstitel van het overeenkomstige niveau die afgegeven is in een andere Lid-Staat.”

Wanneer de migrant zich daarentegen wenst te beroepen op zijn titel met het oog op de uitoefening van een niet-gereguleerd beroep (het gebruik van de titel levert alleen economisch voordeel op) en de Lid-Staat van ontvangst een machtiging vereist om van de betrokken titel gebruik te maken, dient verwezen te worden naar een arrest van het Hof van Justitie van 31 maart 1993 in zaak C-19/92 Dieter Kraus tegen de deelstaat Baden-Württemberg ⁽²⁾. Uit het arrest blijkt dat een Lid-Staat inderdaad van de communautaire onderdanen kan eisen dat zij zich aan deze procedure onderwerpen (indien dezelfde verplichting geldt voor de eigen onderdanen). Deze mag slechts erop gericht zijn na te gaan of de titel rechtmatig is uitgereikt. De procedure moet gemakkelijk toegankelijk zijn en mag niet onderworpen zijn aan buitensporige administratieve heffingen. Tegen de weigering van de machtiging moet beroep kunnen worden ingesteld bij een rechterlijke instantie. De betrokkene moet kennis kunnen nemen van de redenen waarop deze beslissing is gebaseerd. De sancties in geval van niet-naleving van de machtigingsprocedure moeten evenredig zijn met de ernst van de inbreuk. Dit arrest is weliswaar gewezen met betrekking tot een universitair diploma van de derde cyclus, maar lijkt gemakkelijk te kunnen worden omgezet met betrekking tot andere titels.

⁽¹⁾ PB nr. L 209 van 24. 7. 1992.

⁽²⁾ Nog niet gepubliceerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1066/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(6 mei 1993)

(94/C 340/12)

Betref: Modernisering van de infrastructuur in het departement Achaïa

Het departement Achaïa kampt met ernstige problemen op het gebied van de modernisering en ontwikkeling van de infrastructuur in de sectoren industrie, ambacht en landbouw. Bovendien wacht ook de haven van Patras op modernisering, alsmede gedeelten van de belangrijke wegen spoorverbindingen waarmee niet alleen genoemd departement, maar ook de gehele Peloponnesus en West-Griekenland gediend is.

Kan de Commissie meedelen welke programma's waarmee genoemde problemen moeten worden opgelost tot op heden bij haar door de Griekse autoriteiten zijn ingediend?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie

(7 december 1993)

De Commissie wijst erop dat de Gemeenschap naar aanleiding van de steunaanvraag van de Griekse autoriteiten in het kader van het geïntegreerde mediterrane programma (1986—1992) en het operationele programma

(1989—1992) voor West-Griekenland heeft bijgedragen in de financiering van een hele reeks maatregelen ter verbetering en modernisering van de infrastructuur in de prefectuur Achaïa in de door het geachte Parlementslid genoemde sectoren. De Commissie zal het betrokken Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement de desbetreffende programma's doen toekomen.

De Commissie zal overigens elk voorstel ter verbetering van de situatie in de prefectuur Achaïa in het kader van het nieuwe regionale ontwikkelingsplan dat recentelijk door de Griekse autoriteiten is ingediend, aandachtig bestuderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1126/93

van Gerd Müller (PPE)

aan de Commissie

(29 april 1993)

(94/C 340/13)

Betref: Uniforme toepassing van Richtlijn 88/599/EEG ⁽¹⁾ en de Verordeningen (EEG) nr. 3820/85 ⁽²⁾ en (EEG) nr. 3821/85 ⁽³⁾

De eerbiediging van de voorschriften van de Gemeenschap op sociaal gebied, o.a. wat betreft de rij- en rusttijden, wordt door de sterk uiteenlopende administratieve praktijken op verschillende wijzen gecontroleerd en gesanctioneerd.

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te nemen om deze (concurrentievervalsende) verschillen op te heffen?

Hoe intensief wordt de eerbiediging van de nationale minimale controle door de Commissie gevolgd?

Hoe dikwijls heeft de Commissie een Lid-Staat die zich niet voldoende aan bovengenoemde richtlijn heeft gehouden, gewaarschuwd of bij het Hof aangeklaagd?

⁽¹⁾ PB nr. L 325 van 29. 1. 1988, blz. 55.

⁽²⁾ PB nr. L 370 van 31. 12. 1985, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 370 van 31. 12. 1985, blz. 8.

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie

(17 september 1993)

De Commissie is zich bewust van het feit dat de inspanningen die de nationale autoriteiten leveren om de naleving van de sociale voorschriften in het wegvervoer af te dwingen, beperkt en ongelijk zijn. Om dit te verhelpen overweegt zij in een eerste fase de technische modernisering van de communautaire wetgeving, hetgeen indirect zou kunnen bijdragen tot een meer uniforme en stringenter toepassing van de wetgeving in de Lid-Staten.

Daarnaast heeft de Commissie op 22 december 1992 ⁽¹⁾ in het kader van een actieprogramma voor de uitwisseling

tussen ambtelijke diensten van de Lid-Staten van nationale ambtenaren die belast zijn met de tenuitvoerlegging van communautaire wet- en regelgeving inzake de interne markt (Karolus-programma) besloten om dit onderwerp als een prioritaair werkterrein voor de uitwisselingen in 1993 aan te merken.

Wat de nationale minimale controles betreft, beschikt de Commissie slechts over onvolledige gegevens die verschillen tussen de Lid-Staten te zien geven en zij heeft op dit punt voornemens geen zaak bij het Hof van Justitie aanhangig gemaakt.

(¹) PB nr. L 8 van 14. 1. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1177/93

van Barry Desmond (PSE)

aan de Commissie

(13 mei 1993)

(94/C 340/14)

Betreft: Verbod op tabaksreclame

Het Economisch en Sociaal Comité heeft als zijn mening te kennen gegeven dat de tabaksindustrie een bepaalde tijd moet worden gegund om maatregelen voor te bereiden voor een vrijwillig afstand doen van reclame. Kan de Commissie mededelen of de toepassing van deze richtlijn inderdaad is uitgesteld tot 1 januari 1994?

Zal de Commissie voortgaan met haar streven om te komen tot het volledig verbod van tabaksreclame?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(23 juli 1993)

De Commissie heeft het advies van het Economisch en Sociaal Comité inzake het voorstel voor een richtlijn betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten inzake reclame voor tabaksproducten in zorgvuldige overweging genomen. Dit voorstel, waarover het Europees Parlement reeds in eerste lezing zijn advies heeft uitgebracht, wordt op dit moment nog steeds door de Raad bestudeerd.

De Commissie, die de situatie op dit gebied opnieuw heeft onderzocht en daarbij in het bijzonder aandacht heeft besteed aan de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel, is voornemens haar voorstel te handhaven en hoopt dat de Raad dienaangaande snel tot een gezamenlijk standpunt zal komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1220/93

van Wilfried Telkämper (V)

aan de Commissie

(18 mei 1993)

(94/C 340/15)

Betreft: Inheemse volkeren en het beleid van de Gemeenschap inzake de rechten van de mens

Kan de Commissie informatie verstrekken omtrent de uit haar begrotingslijn voor mensenrechten en democratie in de ontwikkelingslanden (B 7-5053) gefinancierde projecten die rechtstreeks aan inheemse volkeren ten goede komen?

Welke plannen heeft zij ter ondersteuning van de mensenrechten van de inheemse volkeren gedurende en na het Internationale Jaar van de inheemse volkeren van de wereld?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie

(25 oktober 1993)

De Commissie wijst het geachte Parlementslid erop dat projecten welke de inheemse bevolkingsgroepen in de ontwikkelingslanden rechtstreeks ten goede komen, met name in Latijns-Amerika, zijn gefinancierd uit de middelen van de begrotingslijnen B 7-5078, B 7-5040 en B 7-5041.

Met betrekking tot begrotingslijn B 7-5053 (betreffende maatregelen ten gunste van de mensenrechten en de democratie in de ontwikkelingslanden) heeft zij tot dusver geen aanvragen ontvangen.

De Commissie hecht er veel belang aan de problemen van de autochtone bevolkingsgroepen beter te leren kennen; zij neemt kennis van hun problemen door deel te nemen aan bijeenkomsten van hun vertegenwoordigers en door rechtstreekse contacten met de betrokken diensten te onderhouden. Zij is in verband hiermee geneigd tot het nemen van alle mogelijke maatregelen om de eerbiediging van hun rechten te bevorderen en steunt met het oog daarop concrete acties welke op internationaal, regionaal, nationaal of lokaal niveau worden gevoerd.

De Commissie is derhalve bereid iedere financieringsaanvraag te bestuderen van NGO's met projecten ten behoeve van de inheemse gemeenschappen in de ontwikkelingslanden welke tot doel hebben de eerbiediging van de mensenrechten en van de fundamentele vrijheden van alle personen, zonder onderscheid naar ras, geslacht, taal en godsdienst, te bevorderen.

Met betrekking tot het tweede gedeelte van de vraag verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag E-1221/93 (¹).

(¹) PB nr. C 332 van 28. 11. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1265/93**van Bárbara Dührkop Dührkop (PSE)**

aan de Commissie

(19 mei 1993)

(94/C 340/16)

Betreft: Onderwijsinstellingen

Kan de Commissie mededelen hoe de 140 000 ecu in de begroting van 1992, opgenomen onder post A-3268 „Andere onderwijsinstellingen”, is gebruikt?

Antwoord van de heer Van Miert

namens de Commissie

(3 mei 1994)

De strekking van begrotingspost A-3268 is bij te dragen tot de vergoeding van bepaalde schoolkosten voor het lager of middelbaar onderwijs van de kinderen van personeelsleden van de Europese Gemeenschappen die, om deugdelijk gemotiveerde dwingende pedagogische redenen, hun studies niet op de Europese scholen kunnen aanvangen of voortzetten of die, gezien de standplaats van de ouder, die ambtenaar of tijdelijk functionaris is, geen onderwijs kunnen volgen op een Europese school.

Om voor een bijdrage in aanmerking te kunnen komen, moeten de overblijvende onderwijskosten ten laste van de ambtenaar of tijdelijk functionaris, na aftrek van de statutaire schooltoelage, meer dan 20 % van het maandelijks inkomen van de ouders bedragen.

De bijdrage wordt toegekend na indiening van een verzoek aan het einde van het schooljaar waarvoor een vergoeding wordt gevraagd.

Ieder verzoek wordt op zijn eigen merites beoordeeld door een interinstitutioneel paritair comité, dat eens per jaar vergadert.

De eventuele bijdrage wordt vastgesteld aan de hand van de resterende kosten ten laste (na aftrek van de schooltoelage), het inkomen van de ouders, het aantal ingediende verzoeken en de op de begroting voor het lopende jaar opgenomen kredieten.

Voor het begrotingsjaar 1992 zijn 50 verzoeken ingediend, welke betrekking hebben op in totaal 58 kinderen in de leeftijd van 8 tot en met 19 jaar. Van deze 50 verzoeken zijn 47 aanvaard, waarvan 2 gedeeltelijk, en 3 afgewezen.

In de aanvaarde gevallen bedroegen de gemiddelde jaarlijkse kosten die nog ten laste van de ouders kwamen (na aftrek van de schooltoelage) 311 674 Bfr. per kind, met een minimum van 80 461 Bfr. en een maximum van 513 004 Bfr.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1268/93**van Maxime Verhagen (PPE)**

aan de Commissie

(19 mei 1993)

(94/C 340/17)

Betreft: Bijdrage Commissie aan oplossing kwestie Gibraltar

Op welke wijze is de Commissie van plan bij te dragen aan een oplossing voor de geschillen die tussen Spanje en het Verenigd Koninkrijk bestaan over de kwestie Gibraltar, teneinde de verwezenlijking van de interne markt van vrij verkeer van personen, goederen, diensten en kapitaal te bereiken?

Antwoord van de heer Delors

namens de Commissie

(26 april 1994)

De Commissie is bereid om op de terreinen die onder de communautaire bevoegdheid vallen, haar goede diensten aan te bieden.

Zij is op bepaalde gebieden actief, zoals bij de ontbinding met ingang van 1 januari 1994 van het pensioenfonds te Gibraltar waarover zij met de Britse en Spaanse autoriteiten contact heeft opgenomen.

Wat betreft de ontwerp-overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen van de Gemeenschap, waarvan de ondertekening sedert juni 1991 door de kwestie Gibraltar wordt geblokkeerd, heeft de Commissie zich bij artikel 30 van het voorstel voor een besluit waarbij deze overeenkomst wordt opgesteld in een vorm die verenigbaar is met de bepalingen van titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie ⁽¹⁾ ertoe beperkt wat betreft de territoriale toepassing slechts een „pro memorie” voor te stellen. Zoals immers in de memorie van toelichting is uiteengezet, „is de Commissie van oordeel dat zij over dit aspect geen standpunt dient in te nemen”. De oplossing kan slechts het resultaat zijn van de sedert 1991 lopende bilaterale onderhandelingen ⁽²⁾. Het is de Commissie namelijk gebleken dat dankzij deze houding de bilaterale onderhandelingen kunnen worden voortgezet in de rust die noodzakelijk is om onverwijld tot een voor beide partijen aanvaardbare oplossing te kunnen komen.

⁽¹⁾ PB nr. C 11 van 15. 1. 1994.⁽²⁾ Doc. COM(93) 684 def.**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1438/93****van Sotiris Kostopoulos (PSE)**

aan de Commissie

(9 juni 1993)

(94/C 340/18)

Betreft: Aanleg van nieuwe wegverbindingen

Er worden onverantwoord veel nieuwe wegen en autosnelwegen aangelegd, zodat de druk van de reeds ondraaglijke

verkeersbelasting nog groter wordt. Zal de Commissie ervoor zorgen dat nieuwe wegverbindingen slechts bij uitzondering en na een streng milieu-onderzoek worden gepland en aangelegd?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(6 april 1994)

Met het oog op de noodzaak om in de Gemeenschap een duurzame mobiliteit tot stand te brengen, heeft de Commissie het Witboek „De toekomstige ontwikkeling van het gemeenschappelijk vervoerbeleid” opgesteld. Met dit document wordt de basis gelegd voor een evenwichtige, multimodale benadering van de vervoerproblematiek. In samenhang hiermee wordt de planning en aanleg van wegen besproken, waarbij met name aan hun inpassing in de omgeving en aan hun milieu-effecten op langere termijn de nodige aandacht wordt besteed. De Commissie houdt zich intensief bezig met de uitwerking van deze doelstellingen, waarbij zij gebruik maakt van studies en zich door diverse werkgroepen terzijde laat staan.

Het hoeft geen betoog dat, krachtens Richtlijn 85/337/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, voor belangrijke wegenbouwprojecten een milieu-effectbeoordeling is vereist en de betrokken bevolking moet worden geraadpleegd.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 27. 6. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1447/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(9 juni 1993)

(94/C 340/19)

Betreft: Aanstellingen op basis van opleiding

De Commissie stelt een leeftijdsgrens voor deelname aan haar vergelijkende onderzoeken. Zal zij, aangezien 1993 werd uitgeroepen tot het „Europees Jaar van de ouderen en de solidariteit tussen de generaties”, een einde maken aan deze discriminatie, zodat in de toekomst mensen kunnen worden aangesteld op basis van hun opleiding en van de vereisten voor de aangekondigde vacatures?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(4 februari 1994)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar het antwoord op vraag E-394/92 ⁽¹⁾ van de heer Seligman.

⁽¹⁾ PB nr. C 296 van 24. 10. 1994, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1417/93

van Winifred Ewing (ARE)

aan de Commissie

(9 juni 1993)

(94/C 340/20)

Betreft: Stomerijen

Het verbod uit hoofde van de Overeenkomst van Montreal op het gebruik van bepaalde oplosmiddelen door stomerijen, dat per 1 januari 1994 ingaat, zal ernstige gevolgen hebben voor kleine stomerijen, omdat zij verplicht zullen zijn hun huidige machines te vervangen door nieuwe machines die met alternatieve oplosmiddelen functioneren. Deze nieuwe machines kosten 20 000 pond sterling per stuk en vele kleine bedrijven worden met sluiting bedreigd als zij zich deze investering niet kunnen permitteren.

Kan de Commissie mogelijkheden overwegen om deze bedrijven bij de aanpassing te helpen door middel van financiële of juridische middelen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1464/93

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(9 juni 1993)

(94/C 340/21)

Betreft: Beëindiging van gebruik van CFK-113

Kan de Commissie mededelen welke plannen zij heeft om kleine dry-cleaning-ondernemingen te helpen bij de vervanging van hun machines om te kunnen werken met de nieuwe wasmiddelen?

Is de Commissie zich bewust van het feit dat in het Verenigd Koninkrijk alleen al 1 700 dry-cleaning-zaken CFK-113 gebruiken, dat dit jaar uit de circulatie zal worden genomen, en dat de nieuwe machines tussen 15 000 en 20 000 pond

sterling kosten, hetgeen een rampzalige prijs is voor kleine zaken in een recessieperiode?

**Gecombineerd antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1417/93 en E-1464/93
(29 september 1993)**

De Commissie is zich bewust van de problemen die voor sommige stomerijen kunnen ontstaan bij naleving van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 3952/92 met betrekking tot de eliminatie van CFK-113 vóór 1 januari 1995.

De beslissing om de toepassing van de Overeenkomst van Montreal voor de gevaarlijkste CFK's een jaar te vervroegen, werd door de Raad genomen op grond van verontrustende wetenschappelijke bewijzen betreffende de voortgaande vernietiging van de ozonlaag. Het Parlement heeft op zijn beurt verzocht om het gebruik van CFK-113 met ingang van 1 januari 1994 — een jaar eerder dus — te verbieden.

Er wordt door de Gemeenschap geen directe compensatie verleend aan stomerijen die bepaalde machines moeten vervangen om de communautaire wetgeving na te leven. De regels voor goedkeuring door de Commissie van overheidssteun voor bedrijfsinvesteringen die de bescherming van het milieu betreffen, zijn evenwel soepeler dan bij andere vormen van investeringssteun.

Zo kunnen investeringen ter bescherming van het milieu, met inbegrip van de bescherming van de ozonlaag, overeenkomstig de kaderregeling voor steun voor milieudoelinden⁽¹⁾, in sommige gevallen in aanmerking komen voor steun met een intensiteit van 15 %, ongeacht de vestigingsplaats en grootte van het bedrijf.

Overeenkomstig de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf⁽²⁾ kan voorts in sommige gevallen meer steun worden verleend aan kleine en middelgrote ondernemingen in ontwikkelingszones.

De Lid-Staten moeten evenwel zelf beslissen of zij van deze mogelijkheden gebruik willen maken. De Commissie overlegt momenteel ook over een nieuwe ontwerp-kaderregeling voor overheidssteun voor het milieu. Er zal daarbij speciale aandacht worden besteed aan investeringen die noodzakelijk zijn om de EG-wetgeving te kunnen naleven.

⁽¹⁾ Mededeling aan de Lid-Staten, bijlage bij schrijven 80 (87) D/3795 van 23. 3. 1987.

⁽²⁾ PB nr. C 213 van 19. 8. 1992, punt 4.2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1486/93

van Christos Papoutsis (PSE)

aan de Commissie

(14 juni 1993)

(94/C 340/22)

Betreft: Laag produktiequotum voor Virginia-tabak

Hoe denkt de Commissie het hoofd te bieden aan het inkomensverlies van de Griekse kleine tabaksproducenten en aan de algemene economische en sociale gevolgen van het kleine produktiequotum voor Virginia-tabak, dat 30 000 ton bedraagt, terwijl de gemiddelde produktie in Griekenland de voorbije drie jaar 60 000 ton bedroeg?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(21 december 1993)

Volgens de statistieken waarover de Commissie beschikt, uiteraard Griekse statistieken, bedroeg de gemiddelde produktie van Virginia-tabak in Griekenland:

— in de periode 1989—1990—1991 25 000 ton en

— in de periode 1990—1991—1992 45 000 ton.

De Raad heeft bij de vaststelling van de tabaksquota de voorkeur gegeven aan de eerste periode als referentieperiode.

Zodoende is het jaar 1992, waarvan de cijfers niet representatief worden geacht in verband met de speculatie met het oog op de hervorming van de sector, buiten beschouwing gelaten.

In Griekenland is in 1992 namelijk bijna 70 000 ton Virginia-tabak geproduceerd, terwijl in 1991 slechts 40 000 ton was geproduceerd en toen een gegarandeerde maximumhoeveelheid van 17 000 ton gold.

De Commissie is dan ook van oordeel dat bij de vaststelling van het Virginia-quotum voor 1993 op 30 000 ton wel degelijk rekening is gehouden met de historische gegevens over de produktie van deze tabakssoort in Griekenland.

Vanwege de sociale en politieke gevolgen van de overproduktie van deze tabakssoort heeft de Commissie aan de Raad evenwel voorgesteld voor Griekenland buitengewone maatregelen vast te stellen (financiële compensatie, omschikeling, herverdeling van quota, enz.). De desbetreffende verordeningen zijn reeds goedgekeurd en de maatregelen worden momenteel ten uitvoer gelegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1537/93

van Isidoro Sánchez García (ARE)

aan de Commissie

(16 juni 1993)

(94/C 340/23)

Betreft: Toeristische projecten van het communautaire actieprogramma

Welke projecten zijn door Spanje ingediend in het kader van het communautaire actieprogramma ten behoeve van het toerisme voor 1993 en navolgende jaren, dat werd vastgesteld bij beschikking van de Raad van 13 juli 1992?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi

namens de Commissie

(29 september 1993)

Met het oog op de verwezenlijking van de diverse prioriteiten die zijn bepaald in het actieprogramma van de Gemeenschap op het gebied van toerisme (Besluit 92/421/EEG van de Raad ⁽¹⁾) heeft de Commissie een aantal openbare aanbestedingen en oproepen tot het indienen van voorstellen gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾.

De Commissie zal, met name aan het in artikel 3, lid 2, van Besluit 92/421/EEG genoemde Comité, een algemeen verslag over het resultaat van deze aanbestedingen en oproepen tot het indienen van voorstellen overleggen.

⁽¹⁾ PB nr. L 231 van 13. 8. 1992.

⁽²⁾ PB nr. C 128 van 8. 5. 1993, blz. 7.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1661/93

van de heer John Cushnahan (PPE)

aan de Commissie

(28 juni 1993)

(94/C 340/24)

Betreft: Cohesie-projecten in Ierland

Kan de Commissie een overzicht geven van de projecten die steun ontvangen uit het cohesie-financieringsinstrument in Ierland gedurende 1993 en de bedragen die voor ieder van deze projecten zijn uitgetrokken?

Aanvullend antwoord van de heer Schmidhuber

namens de Commissie

(19 april 1994)

Ter aanvulling op haar antwoord van 26 juli 1993 ⁽¹⁾ doet de Commissie het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een tabel met de gevraagde gegevens toekomen.

⁽¹⁾ PB nr. C 280 van 18. 10. 1993, blz. 66.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1826/93

van Mary Banotti (PPE)

aan de Commissie

(13 juli 1993)

(94/C 340/25)

Betreft: Verkoop van traditionele producten op dorpsmarkten

Wat is de status van de richtlijn betreffende levensmiddelenhygiëne als het gaat om traditionele producten (eieren, zelfgemaakte jam, zelfgebakken brood en cake, groenten en fruit) die op dorpsmarkten in de Gemeenschap worden verkocht?

In Ierland zijn er veel klachten omdat de Ierse autoriteiten de verkoop van dergelijke producten beperken met een beroep op de EG-richtlijn inzake de hygiëne van levensmiddelen.

Zou de Gemeenschap in dit geval niet het subsidiariteitsbeginsel moeten laten gelden en zich onthouden van wetgeving voor dorpsmarkten die al eeuwenlang goed functioneren, zonder dat er enige aanleiding is voor communautaire wetgeving?

Antwoord van de heer Bangemann

namens de Commissie

(22 oktober 1993)

De door de Raad op 14 juni 1993 vastgestelde richtlijn inzake levensmiddelenhygiëne heeft betrekking op het niveau van hygiëne van levensmiddelen in alle stadia, namelijk bereiding, verwerking, vervaardiging, verpakking, opslag, vervoer, distributie, hantering en aanbieding ter verkoop en levering aan de consument. De richtlijn treedt in werking per 14 december 1995. Hoewel zij ook van toepassing is op markten, met name om tegemoet te komen aan de bezorgdheid die ook door het geachte Parlementslid wordt verwoord, liggen de eisen van de richtlijn inzake deze markten vrij laag, zoals mag blijken uit hoofdstuk II van de bijlage, dat betrekking heeft op tenten en marktcramen, en de bepaling dat levensmiddelenbedrijven moeten worden geïnspecteerd telkens wanneer de aan het bedrijf verbonden risico's zulks vereisen (artikel 8, lid 2).

Naar het oordeel van de Commissie is het niet nodig de verkoop van de genoemde producten te beperken, mits de in

de richtlijn neergelegde normale voorschriften inzake levensmiddelenhygiëne in acht worden genomen. Overeenkomstig het Gemeenschapsrecht dient de Commissie echter de communautaire gezondheidsvoorschriften voor het in de handel brengen van eieren te preciseren (bijlage II, hoofdstuk 2, derde streepje, van Richtlijn 92/118/EEG ⁽¹⁾).

In haar voorstel zal de Commissie inzake de opslagcondities van voor menselijke consumptie bestemde kippeieren rekening houden met de conclusies van het rapport van het Wetenschappelijk Veterinair Comité. Hierbij zal rekening worden gehouden zowel met de eisen inzake bescherming van de volksgezondheid als met de bestaande handelspraktijken.

⁽¹⁾ PB nr. L 62 van 15. 3. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1677/93

van Paul Staes (V)
aan de Commissie
(28 juni 1993)
(94/C 340/26)

Betreft: Het „European Youth Event” (3—6 juli 1993)

In juli 1993 zal in Brussel het „European Youth Event” plaatsvinden.

1. Kan de Commissie bevestigen dat het voorziene budget 21 899 840 Belgische frank bedraagt?
2. Zo ja, hoe kan de Commissie een dergelijke uitgave verantwoorden voor een activiteit die gedurende vijf dagen 200 jongeren zal samenbrengen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1705/93

van Jaak Vandemeulebroucke (ARE)
aan de Commissie
(28 juni 1993)
(94/C 340/27)

Betreft: Budget uitwisselingsprogramma's jongeren

Begrotingspost B 3-1011 voorziet in kredieten voor het YES-programma.

Kan de Commissie mij meedelen of nog andere begrotingslijnen voorzien in dergelijke uitwisselingsprogramma's? Kan de Commissie mij meedelen welke projecten hiermee gefinancierd worden?

Kan de Commissie meedelen hoeze een uitgave van 500 000 ecu verantwoordt om 200 jongeren uit de Gemeenschap voor vier dagen samen te brengen?

Kan de Commissie meedelen wie aan dit project deelnemen en hoe de selectie heeft plaatsgevonden?

Kan de Commissie mij het exacte programma van deze uitwisseling bezorgen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1952/93

van Karel Dillen (NI)
aan de Commissie
(19 juli 1993)
(94/C 340/28)

Betreft: Subsidiëring van het „European Youth Event”

De Commissie zou naar verluidt voor het „European Youth Event” van 3 tot 7 juli 1993 te Brussel een budget voorzien van 21 899 840 Bfr., en dit voor een bijeenkomst waarop nauwelijks 200 deelnemers verwacht worden.

Is de Commissie niet van oordeel dat het hier om een onaanvaardbare geldverspilling gaat, zeker op een ogenblik dat in alle Europese landen talrijke families zwaar getroffen worden door de economische recessie?

Meent de Commissie niet dat eindelijk eens paal en perk moet worden gesteld aan dergelijke initiatieven waarvan het nut op zijn minst betwijfeld kan worden en waarvan het hoge prijskaartje volstrekt onaanvaardbaar is?

Gecombineerd antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1677/93, E-1705/93 en
E-1952/93
(30 september 1993)

De Commissie moge de geachte Parlementsleden verwijzen naar haar antwoord op mondelinge vraag H-624/93 van de heer Marck tijdens het vragenuur in de zittingsperiode van het Europees Parlement van juni 1993 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-432 (juni 1993).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1987/93

van Kenneth Stewart (PSE)
aan de Commissie
(19 juli 1993)
(94/C 340/29)

Betreft: Status Merseyside als regio doelstelling 1

Indien de Raad na het zomerreces zijn goedkeuring hecht aan de desbetreffende voorstellen van de Commissie, kan de status van Merseyside als regio van doelstelling 1 in 1994 een feit zijn.

1. Kan de Commissie mededelen wanneer het Parlement naar verwachting zijn advies zal uitbrengen en wanneer de Raad vervolgens een besluit zal nemen?

2. Kan zij tevens nadere gegevens bekendmaken over eventuele amendementen op de ontwerp-verordeningen van de Commissie die de Commissie regionaal beleid, ruimtelijke ordening en betrekkingen met de regionale en plaatselijke besturen ter goedkeuring aan het Parlement heeft voorgelegd?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1988/93

van Kenneth Stewart (PSE)

aan de Commissie

(19 juli 1993)

(94/C 340/30)

Betreft: Status Merseyside als regio doelstelling 1

1. Kan de Commissie mededelen wat het tijdschema is voor de totstandkoming van het feitelijke besluit van de Raad over de voorstellen van de Commissie, en op basis van welke procedures wordt het Europees Parlement bij die besluitvorming betrokken?
2. Wordt het Parlement op basis van de bemiddelingsprocedure bij de besluitvorming betrokken, en is daarvoor door de Commissie regionaal beleid, ruimtelijke ordening en betrekkingen met de regionale en plaatselijke besturen of anderszins een tijdschema vastgesteld?

Gecombineerd antwoord van de heer Millan
namens de Commissie

op de schriftelijke vragen E-1987/93 en E-1988/93

(24 november 1993)

Omdat de voorschriften inzake de Structuurfondsen dringend moesten worden hierzien met het oog op de nieuwe programmeringsperiode 1994—1999, hebben de voorzitters van het Parlement, van de Raad en van de Commissie in een vergadering op 21 april 1993 een procedure en een tijdschema afsproken om de nieuwe verordeningen vóór 1 augustus 1993 te kunnen laten goedkeuren en in werking treden. De Raad heeft de zes verordeningen op 20 juli 1993 ⁽¹⁾ goedgekeurd.

Tenslotte verheugt het de Commissie dat de Raad de regio Merseyside (Verenigd Koninkrijk) heeft opgenomen in de lijst van regio's die in aanmerking komen voor doelstelling 1, voor de periode 1994—1999, zoals zij op 24 februari 1993 had voorgesteld.

⁽¹⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2057/93

van Dieter Rogalla (PSE)

aan de Commissie

(23 juli 1993)

(94/C 340/31)

Betreft: Rechtsmisbruik door Italiaanse WA-verzekeringen

1. Is de Commissie bekend met het geval van de Duitse econoom Wolf-Rainer Heinemann uit Ronneberg, die op 29 september 1991 in een opstopping voor de Brenner in Italië door de onoplettendheid van een Italiaanse bestuurder in een botsing met een Italiaanse auto verwickeld werd, waarbij zijn eigen auto total-loss raakte?
2. Is het de Commissie bekend dat de verzekering voor juridische bijstand van de betrokkene door gebrekkige samenwerking met de Duitse WA-verzekering zodanig opgetreden is, dat de auto nu al een jaar door ambtelijke diensten vastgehouden wordt en nog steeds ter plaatse staat?
3. Is de Commissie bereid de kosten die de Duitse staatsburger Wolf-Rainer Heinemann heeft moeten maken op zich te nemen, daar zij haar plicht veronachtzaamd heeft, de Italiaanse Staat en zijn verzekeraars tot een behoorlijke toepassing van de Europese rechtsregels te brengen?
4. Hoe denkt de Commissie voor de toekomst een einde te maken aan deze rechtsonzekerheid ten nadele van de Europese burgers?
5. Zijn er nog andere Lid-Staten waarin de Europese rechtsregels inzake WA-verzekering en de samenwerking met burgers die bij ongevallen betrokken zijn te wensen overlaten en, zo ja, welke en wat denkt de Commissie daaraan te doen?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie

(22 maart 1994)

1. Het door het geachte Parlementslid aangekaarte ongeval is de Commissie niet bekend.
2. Het is de Commissie evenmin bekend, dat zich problemen hebben voorgedaan op het punt van de samenwerking tussen de wettelijke-aansprakelijkheidsverzekering en de rechtsbijstandverzekering van de houder van het voertuig.
- 3, 4 en 5. Aan de hand van de beschrijving van het ongeval door het geachte Parlementslid meent de Commissie, dat het hier om de betrekkingen tussen twee particuliere verzekeringsondernemingen gaat. De Commissie beschikt niet over indicaties in die richting, dat een Lid-Staat zich niet aan het Gemeenschapsrecht zou hebben gehouden. Het ongeval is het eerste van dit type, waarvan de Commissie kennis heeft genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2260/93van **Mary Banotti (PPE)**

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 340/32)

Betreft: Omzetting EG-richtlijnen in Ierse wetgeving

Kan de Commissie mij een overzicht verstrekken van geldende EG-richtlijnen die door de Ierse Regering nog niet in nationale wetgeving zijn omgezet?

Welke rechten hebben Ierse burgers die schade ondervinden als gevolg van deze niet-uitvoering van EG-richtlijnen?

Bestaat er een klachtenprocedure of moeten deze burgers Ierland voor het Europese Hof van Justitie dagen?

Een dergelijke procedure is kostbaar, terwijl het gemiddeld 18 maanden duurt voordat de zaak door het Hof in behandeling wordt genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2264/93van **John McCartin (PPE)**

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 340/33)

Betreft: Omzetting van richtlijnen in Ierse wetgeving

Kan de Commissie een volledige lijst verstrekken van alle thans van kracht zijnde EG-richtlijnen die de Ierse Regering niet in nationale wetgeving heeft omgezet, en kan de Commissie mededelen welke rechten burgers in Ierland op schadeloosstelling hebben wanneer zij benadeeld zijn doordat de Ierse Regering heeft nagelaten richtlijnen om te zetten in nationale wetgeving?

**Gecombineerd antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2260/93 en E-2264/93
(10 december 1993)**

Voor de lijst van de thans geldende communautaire richtlijnen die nog niet door de Ierse Regering zijn omgezet in nationale wetgeving, worden de geachte Parlementsleden verwezen naar het tiende jaarlijks verslag over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht⁽¹⁾, en met name naar bijlage IV daarvan (stand van toepassing van de richtlijnen).

Het Hof van Justitie heeft in zijn jurisprudentie consequent gesteld dat de nationale rechters, in het kader van hun bevoegdheden belast met de toepassing van de bepalingen van het Gemeenschapsrecht, verplicht zijn zorg te dragen voor de volle werking dier normen en voor de bescherming van de door het Gemeenschapsrecht aan particulieren toegekende rechten⁽²⁾. Het Hof heeft daaruit afgeleid dat

tegen een Lid-Staat bij de nationale rechter een vordering uit hoofde van niet-contractuele aansprakelijkheid kan worden ingesteld door een particulier die zich benadeeld acht doordat de Lid-Staat een communautaire richtlijn niet heeft omgezet, wanneer als gevolg van deze omzetting aan particulieren bepaalde rechten worden toegekend, die inhoud van die rechten kan worden vastgesteld op basis van de bepalingen van de betrokken richtlijn, en er een oorzakelijk verband bestaat tussen het niet-nakomen van de verplichting door de Lid-Staat en de door de benadeelde partijen geleden schade⁽³⁾.

(1) PB nr. C 233 van 30. 8. 1993.

(2) Zaak 106/77, Simmenthal, Jurispr. 1978, blz. 629.

(3) Zaak C-213/89, Factortame, Jurispr. 1990, blz. I-2433.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2277/93van **Rolf Linkohr (PSE)**

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 340/34)

Betreft: Stralenbelasting in het Verenigd Koninkrijk

Volgens artikel 37 van het Euratom-Verdrag is iedere Lid-Staat gehouden de Commissie op de hoogte te brengen van elk plan voor de lozing van radioactieve afvalstoffen.

- Kan de Commissie de gegevens van de BNFL (British Nuclear Fuels Limited) bevestigen dat de radioactieve dosis waaraan werknemers bij BNFL blootgesteld staan, in 1992 2,1 mSv bedroeg en aldus in dezelfde orde van grootte ligt als de natuurlijke radioactiviteit in het Verenigd Koninkrijk (2,2 mSv/jaar)?
- Kan de Commissie voorts bevestigen dat bewoners van het Verenigd Koninkrijk gemiddeld aan minder dan 0,001 mSv/jaar blootgesteld worden?
- Kan de Commissie gegevens verstrekken over de radioactieve belasting tijdens vroegere jaren?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(8 november 1993)**

Krachtens artikel 37 van het Euratom-Verdrag zijn de Lid-Staten verplicht de Commissie informatie te verstrekken over elk plan voor de lozing van radioactieve afvalstoffen. Op grond van deze informatie brengt de Commissie voordat de betrokken installatie in bedrijf wordt genomen advies uit over de vraag „of de uitvoering van dat plan een radioactieve besmetting van het water, de bodem of het luchtruim van een andere Lid-Staat ten gevolge zou kunnen hebben”. Dit artikel stelt dus niet verplicht dat dosimetrische gegevens worden meegedeeld, zoals door het geachte Parlements lid verlangd.

Actuele dosismetingen (of ramingen indien de doses te laag zijn om te worden gemeten) worden uitgevoerd door de

bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten of door dosimetrische diensten die door deze autoriteiten zijn erkend, overeenkomstig de basismethoden voor de bescherming van de gezondheid van de bevolking en de werkers tegen de gevaren van ioniserende straling.

Volgens het BNFL Health and Safety Annual Report 1992 bedroeg de gemiddelde totale lichaamsblootstelling van alle werknemers in dat jaar inderdaad 2,1 millisievert (mSv) en in de jaren 1986 tot en met 1991 achtereenvolgens 4,6, 3,9, 3,5, 2,9, 3,1 en 2,0 mSv. Deze gegevens zijn afkomstig van erkende dosimetrische diensten en de huidige waarde stemt vrijwel overeen met de gemiddelde jaarlijkse blootstelling aan natuurlijke radioactiviteit in het Verenigd Koninkrijk van 2,2 mSv, zoals door het geachte Parlements lid opgemerkt.

De meest recente raming van de jaarlijkse blootstelling in dat land ten gevolge van radioactieve lozingen, waar de Commissie over beschikt, is de waarde voor 1991, die slechts 0,0004 mSv bedraagt. Dit stemt overeen met een geleidelijke verlaging ten opzichte van een piekwaarde van 0,002 mSv in het midden van de jaren '70 toen de Sellafield-lozingen op hun maximum waren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2299/93

van Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 340/35)

Betreft: Konrad-mijn in Duitsland als definitieve opslagplaats voor kernafval

1. Is de Bondsrepubliek Duitsland, in het geval vergunning wordt verleend om de Konrad-mijn te gebruiken als nationale, definitieve opslagplaats voor kernafval, verplicht kernafval uit andere Lid-Staten van de Gemeenschap daar op te slaan?

2. Zo ja, welke communautaire rechtsgrondslag zou Duitsland ertoe verplichten dergelijk kernafval af te nemen (interne-marktwetgeving? Euratom-Verdrag?)?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(22 november 1993)

De door het geachte Parlements lid aangehaalde kwestie is geregeld bij Richtlijn 92/3/Euratom van de Raad van 3 februari 1992 betreffende toezicht en controle op overbrenging van radioactieve afvalstoffen tussen Lid-Staten en naar en vanuit de Gemeenschap⁽¹⁾, volgens welke de Lid-Staten verplicht zijn vóór 1 januari 1994 de nodige maatregelen te treffen om aan de richtlijn te voldoen.

Overeenkomstig de richtlijn mag de Lid-Staat van bestemming de goedkeuring van een bepaald transport van radioactief afval vanuit een andere Lid-Staat weigeren. De

weigering moet worden toegelicht en dient uiterlijk twee maanden na de ontvangst door de Lid-Staat van bestemming van het verzoek dat door de houder van het radioactief afval bij de Lid-Staat van verzending is ingediend, te worden meegedeeld. De termijn van twee maanden kan met één maand worden verlengd op verzoek van de autoriteiten van het land van bestemming.

⁽¹⁾ PB nr. L 35 van 12. 2. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2336/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 340/36)

Betreft: De oprichting van een Europese Raad voor de media

De oprichting van een onafhankelijke Europese Raad voor de media is dringend geboden volgens vele pers-, radio- en televisiemedewerkers, die benadrukken dat deze raad tot taak zou moeten hebben de gang van zaken bij de Europese media te volgen, volledige openheid te garanderen bij de banden die er tussen de ondernemingen in deze sector bestaan en in het onderhavige geval een verdergaande concentratie te verbieden en anti-kartelmaatregelen te treffen. Bovendien zou deze raad voorstellen moeten uitwerken voor wettelijke bepalingen met betrekking tot de media.

Heeft de Commissie aandacht geschonken aan de oprichting van een dergelijke onafhankelijke Europese Raad voor de media, overweegt zij wellicht inderdaad hiertoe over te gaan en, zo ja, wanneer?

Antwoord van de heer Pinheiro

namens de Commissie

(2 december 1993)

In het Groenboek „Pluralisme en mediaconcentratie in de interne markt; beoordeling van de noodzaak van communautair beleid”⁽¹⁾, gaat de Commissie in op de mogelijke oprichting van een Europese mediaraad en stelt zij in één van de opties voor, een onafhankelijk comité op te richten dat zich bezighoudt met vraagstukken in verband met concentratie in de mediasector.

De Commissie zal een definitief standpunt innemen ten aanzien van de noodzaak beleidsvoorstellen te doen op het gebied van de mediaconcentratie, en met name ten aanzien van de oprichting van een comité, nadat alle betrokken partijen zijn geraadpleegd en het Parlement zijn advies over het Groenboek heeft uitgebracht.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 480 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2394/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 340/37)

Betreft: Voorstel van Amnesty International een VN-waarnemer naar Duitsland te zenden

De steeds heviger wordende racistische agressie in Duitsland, waaraan naar alle waarschijnlijkheid de dood van een Duitse vrouw en haar kind op 19 juni te wijten is, heeft ertoe geleid dat Amnesty International zich tot de Verenigde Naties heeft gewend met het verzoek een VN-waarnemer naar Duitsland af te vaardigen. Hoe staat de Commissie gewenover dit initiatief van Amnesty International?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(30 november 1993)

Zoals zij reeds herhaaldelijk heeft beklemtoond, deelt de Commissie de bezorgdheid van het Parlement en van de Lid-Staten over de toenemende uitingen van racistisch geweld en vreemdelingenhaat.

Er zij echter aan herinnerd dat de bestrijding van het racisme en de vreemdelingenhaat tot het domein van de Lid-Staten behoort. Het is bijgevolg niet aan de Commissie om zich over het door het geachte Parlementslid genoemde initiatief uit te spreken.

Met inachtneming van haar bevoegdheden draagt de Commissie actief bij aan de bestrijding van de dreiging van racisme, met name door deel te nemen aan de werkzaamheden waartoe door de Ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie in 1993 te Kolding werd besloten, en door ondersteuning van door niet-gouvernementele organisaties ten uitvoer gelegde acties ter bevordering van verdraagzaamheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2411/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 340/38)

Betreft: Het grote aantal arbeidsongevallen met dodelijke afloop in Griekenland

Het aantal arbeidsongevallen met dodelijke afloop is in Griekenland in 1992 sterk toegenomen, in tegenstelling tot de andere (niet-dodelijke) ongevallen, die in aantal verminderden. De toeneming bedroeg maar liefst 46 procent: in 1991 waren er 79 arbeidsongevallen met dodelijke afloop en in 1992 niet minder dan 116.

Kan de Commissie in het licht van bovengenoemde ontwikkeling mededelen welke maatregelen zij heeft kunnen nemen om te voorkomen dat deze ongewenste tendens zich in de toekomst zal voortzetten?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(9 november 1993)

Uit de door de bevoegde Griekse autoriteiten verstrekte statistische gegevens blijkt inderdaad dat in 1992 een sterke stijging van het aantal arbeidsongevallen met dodelijke afloop is geregistreerd, namelijk 117, tegen 79 in 1991 en 86 in 1990. In hun mededeling wijzen de Griekse autoriteiten er echter op dat hun statistieken geen rekening houden met zelfstandigen, met name niet met landbouwers, en ook niet met zeelieden. Het aantal arbeidsongevallen met dodelijke afloop ligt waarschijnlijk aanzienlijk hoger: de Griekse autoriteiten ramen het aantal arbeidsongevallen met dodelijke afloop onder de zeelieden op 150 tot 200 per jaar; verder is het in de andere Lid-Staten algemeen bekend dat de landbouw één van de sectoren met het grootste aantal dodelijke ongevallen is.

Ondanks de door verschillende Lid-Staten, waaronder Griekenland, vastgestelde huidige leemten in de systemen voor registratie van gegevens over arbeidsongevallen wordt de statistische betekenis van de cijfers voor 1992 op communautair niveau geanalyseerd.

Op grond van de omzetting in nationaal recht van de op artikel 118 A van het EEG-Verdrag gebaseerde communautaire richtlijnen, de tenuitvoerlegging ervan en de diverse begeleidende acties die worden uitgevoerd of zijn gepland, kan het volgende worden verwacht:

- een verbetering van het preventiebeleid van zowel de nationale autoriteiten als de ondernemingen en, bijgevolg, een afname van het aantal en de ernst van de ongevallen;
- betrouwbaardere nationale statistieken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2426/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 340/39)

Betreft: Stabiele werkgelegenheid en inkomenssteun voor de werknemers in de visserij

Welke maatregelen zal de Commissie treffen — in het kader van de evenwichtige communautaire ontwikkeling en de rationele exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van de Lid-Staten — voor het waarborgen van een stabiele werkgelegenheid en door inkomenssteun ten behoeve van de werknemers in de visserij in Europa en met name in het Middellandse-Zeegebied?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(21 december 1993)**

De Commissie is op de hoogte van de sociaal-economische problemen die samenhangen met de huidige situatie in de visserij en is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen bij de noodzakelijke herstructurering van deze sector, welke in de komende jaren haar beslag moet krijgen.

Zoals zij al meermalen heeft aangegeven, is de Commissie van mening dat de beleidslijnen en maatregelen die in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid zijn voorzien om de visserij-inspanning in evenwicht te brengen met de beschikbare en toegankelijke visbestanden, de meest adequate middelen zijn om de sociaal-economische spanningen die hiermee gepaard kunnen gaan, te ondervangen en de levensvatbaarheid van de sector te verzekeren.

Dankzij de recente invoering van het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij en de integratie van de op de visserij aangewezen gebieden in de doelstellingen 1, 2 en 5 b, is het mogelijk maatregelen uit te voeren, die een belangrijk positief effect hebben op de werkgelegenheid en de inkomens van degenen die in deze gebieden in de visserij werkzaam zijn.

Daarnaast kunnen acties om werknemers, in het bijzonder degenen die met werkloosheid worden bedreigd, beter voor te bereiden op industriële veranderingsprocessen en op nieuwe produktiemethoden, met name via:

- anticipatie op ontwikkelingen op de arbeidsmarkt en gevraagde vakbekwaamheid;
- beroepsopleiding en om- of bijscholing, beroepsoriëntatie en -adviesing;
- bijstand voor verbetering en ontwikkeling van adequate opleidingsmethoden,

worden ondersteund door het Europees Sociaal Fonds in het kader van de nieuwe doelstelling 4. Financiering van dergelijke acties is mogelijk voor alle sectoren van de economie in de hele Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2441/93

**van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(1 september 1993)
(94/C 340/40)**

Betreft: Afwijking van de vastgestelde minimumgrootte van te vangen vis

De vissers van het Middellandse-Zeegebied wensen dat hun een afwijking van 20 % wordt toegestaan op de vastgestelde minimale grootte van de te vangen vis. Acht de Commissie deze wens redelijk?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(5 januari 1994)**

De regeling inzake minimummaten is van essentieel belang voor de instandhouding van de visbestanden, omdat zij jonge vis beschermt. Als in de regelingen een te grote tolerantie voor ondermaatse vis zou worden opgenomen, zouden de vissers niet langer worden gestimuleerd om het vangen van kleine vis te vermijden.

De Commissie kan dus niet achter een handelwijze staan waarbij verordeningen zouden worden vastgesteld die in theorie stringent zijn, maar tegelijk ineffectief worden gemaakt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2549/93

**van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(1 september 1993)
(94/C 340/41)**

Betreft: Steun voor nieuwe landbouwmethoden

Kan de Commissie ons mededelen op welke wijze de Gemeenschap steun verleent bij de invoering van nieuwe landbouwmethoden (hydrocultuur, biologische landbouw, enz.)?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(27 januari 1994)**

De Gemeenschap ondersteunt de ontwikkeling van nieuwe landbouwmethoden, zoals de biologische landbouw, via de financiering van onderzoek, voorzover de betrokken methoden aansluiten bij het beleid dat gericht is op „extensivering” in plaats van „intensivering”.

In een aantal specifieke gevallen wordt ook steun verleend voor onderzoek over hydrocultuur, als die methode perspectieven biedt op een milieuvriendelijker produktie.

Nieuwe produktiemethoden in de landbouw worden ook gestimuleerd via de verleden jaar vastgestelde begeleidende maatregelen bij de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. In Verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad ⁽¹⁾ betreffende landbouwproduktiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer is de Lid-Staten toegestaan steun te verlenen voor milieuvriendelijke produktiemethoden; deze steun wordt gedeeltelijk gefinancierd door de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2571/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 340/42)

Betreft: Maatregelen tot beperking van de werkloosheid

Gezien de gegevens inzake de werkloosheid die op 7 juni 1993 door het Bureau voor de statistiek van de Europese Gemeenschappen in de openbaarheid werden gebracht en gezien de op de Top van december laatstleden genomen maatregelen betreffende de rechten en verworvenheden van de werknemers, en ook en vooral betreffende de aanpak van de werkloosheid, vraag ik de Commissie of zij voornemens is in de tijdspanne tot aan de volgende Top het advies van het Europees Parlement over deze ernstige kwestie in te winnen?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(9 november 1993)

Werkgelegenheid en werkloosheid behoren tot de ernstige problemen waarmee de Gemeenschap op het ogenblik wordt geconfronteerd.

Tijdens de Europese Raad te Kopenhagen is de Commissie verzocht, een Witboek samen te stellen over „Groeï, concurrentievermogen en werkgelegenheid”. Dit Witboek zal door de Europese Raad in december te Brussel worden besproken.

Bovendien heeft de Commissie op 26 mei een mededeling goedgekeurd over een „Communautair kader ter bevordering van de werkgelegenheid”⁽¹⁾. Hierin is een aantal onderwerpen vermeld waarover moet worden gediscussieerd. Het programma van door de Commissie te ondernemen werkzaamheden ter completering van dit communautaire initiatief inzake de werkgelegenheid omvat de voorbereiding van analyses en voorstellen over elk van deze onderwerpen.

Het ligt in het voornemen van de Commissie ervoor te zorgen dat het Parlement volledig wordt betrokken bij de uitwerking, alsmede bij de presentatie, van deze voorstellen en analyses.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 238.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2576/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 340/43)

Betreft: Officiële talen van de Gemeenschap

Kan de Commissie mededelen of in geval van uitbreiding van de Europese Gemeenschap de officiële talen van de

Europese Unie de officiële talen van de Lid-Staten zullen zijn?

Antwoord van de heer Delors

namens de Commissie

(6 april 1994)

Hoewel deze kwestie tijdens de lopende toetredingsonderhandelingen nog niet aan de orde is gesteld, veronderstelt de Commissie dat de beginselen die aan de huidige regeling van het taalgebruik in de Gemeenschap ten grondslag liggen, zullen worden gehandhaafd.

De Europese Raad van Brussel (10 en 11 december 1993) heeft met name verklaard dat bij de uitbreiding het Fins, het Noors en het Zweeds bij de negen officiële talen zullen komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2652/93

van Cristiana Muscardini (NI)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 340/44)

Betreft: Verschillende behandeling artsen in de Gemeenschap

Richtlijn 86/457/EEG⁽¹⁾ staat de toegang tot het beroep van huisarts alleen toe aan artsen die een specifieke tweejarige opleiding tot huisarts hebben gevolgd, aan eerste-hulpartsen, aan internisten met een eigen praktijk en artsen die zorg verlenen aan zeelieden.

Is de Commissie niet van mening dat, om te voorkomen dat deze EG-richtlijn niet wordt nageleefd, met als gevolg dat de ziekenfondshuisartsen zouden worden gediscrimineerd ten opzichte van de andere artsen in de Gemeenschap, een ervaring van minstens zes maanden in een huisartsenpraktijk of een centrum voor eerste-lijnszorg als gelijkwaardig moet worden erkend, wat betreft de toegang tot het beroep van huisarts?

⁽¹⁾ PB nr. L 267 van 19. 9. 1986, blz. 26.

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi

namens de Commissie

(20 december 1993)

Richtlijn 86/457/EEG is opgenomen onder titel IV van Richtlijn 93/16/EEG⁽¹⁾ waarbij alle richtlijnen (Richtlijnen 75/362/EEG en 75/363/EEG⁽²⁾, 81/1057/EEG⁽³⁾, 82/76/EEG⁽⁴⁾, 86/457/EEG⁽⁵⁾, 89/594/EEG⁽⁶⁾, 90/658/EEG⁽⁷⁾) betreffende het recht van vestiging en de coördinatie van de opleiding van artsen zijn geconsolideerd. Per 1 januari 1995

moeten alle beoefenaren van de geneeskunde die in het kader van een sociale-zekerheidsstelsel hun beroep willen uitoefenen, althans twee jaar een specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde hebben gevolgd. Artikel 31 geeft de minimumvereisten van deze specifieke opleiding aan, die in punt 1, onder c), het vereiste van praktische opleiding in erkende ziekenhuizen of klinieken en in erkende huisartsenpraktijken of andere goedgekeurde centra inhoudt.

Iedere Lid-Staat dient de door artsen die zij erkent verkregen rechten te specificeren, doch moet deze verlenen aan artsen die krachtens de richtlijnen van 1975 ⁽²⁾ op hun grondgebied zijn gevestigd. De verkregen rechten van een arts zullen worden gestaafd door een door de Lid-Staat uitgegeven certificaat (zie artikel 36, lid 4) en iedere Lid-Staat van ontvangst is verplicht dit certificaat te erkennen met het oog op de toegang tot de uitoefening van het huisartsenberoep op zijn grondgebied (zie artikel 37, lid 2).

- (1) PB nr. L 165 van 7. 7. 1993.
 (2) PB nr. L 167 van 30. 6. 1975.
 (3) PB nr. L 385 van 31. 12. 1981.
 (4) PB nr. L 43 van 15. 2. 1982.
 (5) PB nr. L 267 van 19. 9. 1986.
 (6) PB nr. L 341 van 23. 11. 1989.
 (7) PB nr. L 353 van 17. 12. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2659/93

van Ernest Glinne (PSE)
 aan de Commissie
 (1 september 1993)
 (94/C 340/45)

Betreft: Verontreiniging door Europese industriële ondernemingen van de Cubatao-vallei in Brazilië

Op 7 juni jl. heeft een Braziliaanse rechter de chemiegroep Rhône-Poulenc gedwongen zijn vervuilende fabriek te Cubatao te sluiten. De genoemde onderneming is niet de enige die verantwoordelijk is voor de schrikbarende hoge kindersterfte en de verschillende vormen van bloedvergiftiging die in de vallei en langs de stroom voorkomen. De grondwaterlagen worden verontreinigd door de enorme hoeveelheden chloorhoudende afvalstoffen die overigens wel door het genoemde bedrijf zijn geloosd.

Via welke maatregelen trachten of zullen de beleidsinstanties van de Gemeenschap trachten de betrokken Europese bedrijven te doen inzien en toegeven dat het schandelijk is om in Europa veel reclame te maken rond hun „milieuvriendelijke” beleid en tegelijk overzee hele gebieden compleet te vervuilen?

Met welke compensaties in de vorm van schadevergoedingen en met welke sancties tegen de moedermaatschappijen zijn deze maatregelen gepaard gegaan?

Antwoord van de heer Paleokrassas namens de Commissie (22 november 1993)

Diverse initiatieven zijn ontplooid om ervoor te zorgen dat de aanscherping van de milieuwetgeving in de Gemeenschap niet leidt tot een aantasting van het milieu in derde landen, met name de ontwikkelingslanden. De communautaire voorschriften betreffende het transport van afval ⁽¹⁾ en de uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen ⁽²⁾ komen tegemoet aan dit streven.

Het probleem waar het Parlementslid op wijst, is niettemin zeer complex, aangezien in principe uitsluitend de autoriteiten van deze derde landen het recht hebben toe te zien op de wijze waarop bedrijven op hun grondgebied functioneren.

De Commissie is desondanks bereid om hierover een discussie aan te gaan tijdens de dialoog die in het kader van het vijfde milieu-actieprogramma van de Gemeenschap met de communautaire industrie zal worden gevoerd, alsmede om met derde landen samen te werken bij de verbetering van hun technisch kunnen en de effectiviteit van de controles.

De Commissie is voorts van mening dat deze kwestie nader moet worden besproken in internationaal verband, bijvoorbeeld in het kader van het vervolg op de Conferentie van de Verenigde Naties inzake milieu en ontwikkeling.

- (1) PB nr. L 30 van 6. 2. 1993.
 (2) PB nr. L 251 van 29. 8. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2702/93

van Ben Visser (PSE)
 aan de Commissie
 (8 september 1993)
 (94/C 340/46)

Betreft: Eurocontrol

Bij een bezoek van de Vervoercommissie van het Europees Parlement aan het verkeersleidingscentrum van Eurocontrol in Beek is de indruk ontstaan dat Eurocontrol is afgestapt van het plan om tot concentratie van ATC-centra te komen. De achterliggende gedachte hierbij was dat de huidige, versnipperde situatie veel te duur zou zijn en dat via grotere ATC-eenheden de capaciteit van het luchtruim beter benut zou kunnen worden.

1. Is het juist dat het beleid van Eurocontrol niet langer gericht is op concentratie van ATC-centra en dat men met de huidige centra wil doorgaan?

2. Indien dit juist is, waarom is dit beleid zo wezenlijk veranderd en wat is de reactie van de Commissie hierop?
3. Is de Europese Commissie nog steeds van mening dat de huidige situatie met zoveel ATC-centra in de Gemeenschap onnodig duur en inefficiënt is?
4. Indien de filosofie van concentratie van ATC-centra wordt verlaten, kan er dan toch maximale veiligheid en optimale capaciteitsbenutting in de lucht worden bereikt?
5. Kan de Commissie op zeer korte termijn het Europees Parlement een mededeling doen toekomen over de huidige stand van zaken rond het ATC-beleid en de positie van Eurocontrol?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(29 maart 1994)**

1. Het integratieproject voor België, Duitsland, Luxemburg en Nederland heeft Eurocontrol in staat gesteld een gemeenschappelijk centrum voor het beheer van het luchtverkeer in de hogere luchtlagen op te zetten. Eurocontrol blijft zich actief inzetten om het ressort daarvan uit te breiden, maar de aangesloten landen voelen er zeer weinig voor het operationele beheer van hun luchtverkeersstromen aan Eurocontrol over te laten.

2. De operationele integratie van het beheer van de luchtverkeersstromen valt niet langer onder het gewijzigde Eurocontrol-verdrag. De oorspronkelijke taakstelling is bij de herziening van dit Verdrag in 1981 aanzienlijk beperkt.

Het voorstel van de Commissie inzake de reorganisatie van het communautaire luchtruim is nog steeds in behandeling bij de Raad ⁽¹⁾.

3. De Commissie is van oordeel dat bij de organisatie van het luchtruim meer moet worden uitgegaan van de nieuwe technologische mogelijkheden dan van de nationale grenzen. Op een optimale sectorindeling van het luchtruim wordt thans gestudeerd door het onderzoekcentrum van Eurocontrol in Brétigny. De Commissie ondersteunt deze werkzaamheden.

4. Met de vaststelling van Richtlijn 93/65/EEG van 19 juli 1993 betreffende de harmonisatie van technische specificaties ⁽²⁾ heeft de Raad gekozen voor een etappewijze benadering. In de eerste fase wordt alleen de apparatuur geharmoniseerd, waardoor de interoperabiliteit van de in de Lid-Staten aanwezige infrastructuur mogelijk wordt gemaakt. In de volgende fase zal ernaar worden gestreefd de infrastructuur te uniformiseren en te rationaliseren uitgaande van het CNS/ATM-concept van de ICAO, dat gebaseerd zal zijn op de beschikbare nieuwe technologieën.

In elke fase zal de Commissie erop toezien dat steeds voor een oplossing wordt gekozen waarbij het principe van het

hoogst mogelijke veiligheidsniveau in acht wordt genomen en wordt uitgegaan van een optimale capaciteit.

5. Overeenkomstig titel XII van het Verdrag betreffende de Europese Unie werkt de Commissie momenteel aan richtsnoeren voor het beheer van de luchtverkeersstromen ten behoeve van het luchtvervoer. De rol van Eurocontrol zal daarin nader worden gepreciseerd.

⁽¹⁾ Doc. COM(88) 577 def. van 16. 1. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 187 van 29. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2726/93

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(8 september 1993)

(94/C 340/47)

Betreft: Testen van cosmetica

Is het juist dat de Commissie het met overgrote meerderheid door het Parlement aangenomen eerste amendement op het gemeenschappelijk standpunt van de Raad betreffende het richtlijnvoorstel inzake het testen van cosmetica niet aan de Raad heeft voorgelegd?

Hoe denkt de Commissie het vertrouwen van de burgers te winnen als zij de democratische verlangens van hun gekozen vertegenwoordigers op een dergelijke manier negeert?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(24 november 1993)

De Commissie herinnert de geachte Afgevaardigde eraan dat het Parlement op 20 en 21 april 1993 de tweede lezing heeft voltooid van het voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging, voor de zesde maal, van Richtlijn 76/768/EEG ⁽¹⁾ betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving van de Lid-Staten inzake cosmetische producten.

Bij die gelegenheid heeft het Parlement twee amendementen op de tekst van het op 17 december 1992 door de Raad goedgekeurde gemeenschappelijk standpunt aangenomen. De Commissie heeft het eerste amendement overgenomen, dat bijgevolg is opgenomen in het opnieuw behandeld voorstel van de Commissie aan de Raad ⁽²⁾.

De Raad heeft dit amendement bij zijn tweede lezing niet overgenomen, ofschoon de Commissie hierop had aangedrongen.

⁽¹⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 239.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2789/93

van Hugh MacMahon (PSE)

aan de Commissie

(28 september 1993)

(94/C 340/48)

Betreft: Richtlijn 90/531/EEG inzake nutsbedrijven

Kan de Commissie medelen welke activiteiten worden uitgevoerd om ervoor te zorgen dat Richtlijn 90/531/EEG ⁽¹⁾ betreffende de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie op de juiste wijze ten uitvoer wordt gelegd in de Lid-Staten en welke stappen worden ondernomen om ervoor te zorgen dat het actieve aanmoedigingsbeleid dat Britse nutsbedrijven voeren om aanbieders uit andere EG-landen te betrekken in Britse opdrachten, door andere Europese nutsbedrijven wordt overgenomen?

(¹) PB nr. L 297 van 29. 10. 1990, blz. 1.

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(14 april 1994)

Het is drie Lid-Staten toegestaan om Richtlijn 90/531/EEG later om te zetten dan de overige negen Lid-Staten, die de richtlijn uiterlijk per 1 januari 1993 moeten toepassen. Spanje moet deze uiterlijk per 1 januari 1996 toepassen, terwijl Griekenland en Portugal uitstel genieten tot 1 januari 1998.

In de overige negen Lid-Staten is de staat van uitvoering als volgt:

De richtlijn is omgezet in Denemarken, Frankrijk, Ierland, Luxemburg en Nederland, en in België gedeeltelijk. De Belgische omzetting zal naar verwachting binnenkort worden afgerond. Aan Duitsland en Italië is een met redenen omkleed advies uitgebracht in verband met het niet mededelen van uitvoeringsbepalingen aan de Commissie. Na kennisgeving van dit advies heeft de Commissie een mededeling van de Duitse autoriteiten ontvangen, waarbij uitvoeringsbepalingen werden overgelegd.

Opgemerkt dient te worden dat uit het aantal door aanbestedende instanties gepubliceerde bekendmakingen in alle negen Lid-Staten blijkt dat de richtlijn in de praktijk wordt toegepast, zelfs waar formele uitvoering of een volledige omzetting in de nationale wetgeving ontbreekt.

De Commissie beschikt niet over gegevens die zouden wijzen op een algemeen probleem wat betreft de mogelijkheden van deelname van Britse bedrijven aan aanbestedingsprocedures van „continentale” aanbestedende instanties. Indien het geachte Parlementslid over dergelijke informatie beschikt, wordt hij vriendelijk verzocht deze aan de Commissie ter beschikking te stellen met het oog op het nemen van passende maatregelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2836/93

van Giuseppe Mottola (PPE)

aan de Commissie

(4 oktober 1993)

(94/C 340/49)

Betreft: Invoer van Tunesische olijfolie van onbestemde kwaliteit — schade voor de Italiaanse olijfboeren en consumenten, met name in Zuid-Italië

De Italiaanse olijfteelt is in de Gemeenschap koploper wat betreft aantal bedrijven, areaal, bijdrage aan BNP en aantal arbeidsplaatsen. In Zuid-Italië is de olijfteelt nog belangrijker omdat de bodemkwaliteit en het klimaat zich daar bij uitstek voor de olijfteelt lenen. Onder de olijfboeren is ongerustheid ontstaan door geruchten over de invoer van 100 000 ton olijfolie van onbestemde kwaliteit van buiten de Gemeenschap, met name uit Tunesië.

De olijfoliesector heeft door ongebreidelde fraude geregeld te lijden van een instortende vraag, met alle gevolgen vandien voor het inkomen van de producent en de kwaliteit voor de consument.

Kan de Commissie, gezien de nog steeds stagnerende vraag, antwoord geven op de volgende vragen:

1. Is het juist dat er 100 000 ton olijfolie van buiten de Gemeenschap zal worden ingevoerd?
2. Is de Commissie bereid strenge grenscontroles in te voeren om oneerlijke concurrentie te voorkomen en een mogelijke superfraude, ingeval olijfolie van onbekende herkomst en kwaliteit de Gemeenschap binnenkomt, af te wenden?
3. Is de Commissie bereid een „permanente waarnemingspost” op te zetten die moet toezien op de kwaliteit van olijfolie, in het belang van de consument?
4. Is zij ook niet van oordeel dat het mogelijk moet blijven AIMA te laten ingrijpen, telkens als dat nodig blijkt, teinende speculatie door handelaars te voorkomen?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(21 december 1993)

1. De Commissie is op de hoogte van het feit dat enkele handelaren uit de Gemeenschap in Tunesië 100 000 ton olijfolie hebben gekocht met de bedoeling om deze olie in gedeelten verder te verhandelen via de regeling actieve veredeling. Deze douaneregeling is specifiek bedoeld om de uitvoer van tijdelijk ingevoerde producten te bevorderen.

Deze goederen worden niet in het vrije verkeer gebracht, zij kunnen derhalve niet vrij in de Gemeenschap circuleren en

staan onder toezicht van de douane tot het tijdstip van wederuitvoer van het verkregen produkt. Daardoor blijven zij in feite buiten de economie van de Gemeenschap.

2. In het kader van haar beherende taak ziet de Commissie toe op een correcte toepassing van de communautaire voorschriften op het gebied van de regeling actieve veredeling om de communautaire handelaren uit alle sectoren een gelijke behandeling te garanderen. Daarom zijn uitvoerige communautaire voorschriften opgesteld en vindt regelmatig overleg plaats tussen vertegenwoordigers van de verschillende Lid-Staten, opdat de nationale autoriteiten en met name de douanediensdiensten strikte controlevoorschriften hanteren.

3. De in 1991 door de Commissie vastgestelde verordening inzake de kenmerken van olijfoliën is erop gericht om de zuiverheid en de kwaliteit van in de handel gebrachte produkten te garanderen. De nationale overheden zijn belast met de controle op de naleving van deze verordening. De Commissie is momenteel overigens niet voornemens om op dit terrein een instantie voor permanent toezicht op te richten.

4. De Commissie heeft onlangs bij de Raad een voorstel ingediend dat het mogelijk maakt om bij een ernstige verstoring van het marktevenwicht voor olijfolie bijzondere interventie maatregelen te nemen buiten de normale interventieperiodes om.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2868/93

van Sérgio Ribeiro (GUE)

aan de Commissie

(4 oktober 1993)

(94/C 340/50)

Betref: Voorwaarden voor de vervulling van de streefdoelen en termijnen van Maastricht

Als ik het nieuws van deze zomer goed begrepen heb en de vertalingen kloppen, zou kanselier Kohl begin augustus tussen alle even verwarde als verwarrende uitspraken van politieke leiders door gezegd hebben dat het tijdschema voor de EMU eventueel verlengd moet worden als niet aan de voorwaarden voor de oprichting van de EMU wordt voldaan (hetgeen me niet meer dan logisch lijkt).

Aangezien deze uitspraak enige ophef heeft veroorzaakt, omdat zij indruist tegen het onaantastbare beginsel dat alles wat in Maastricht besloten is, moet worden verwezenlijkt onder welke voorwaarden dan ook (al zie ik niet goed in hoe. . .), heeft kanselier Kohl zijn uitspraak later „gecorrigeerd” en verklaard dat „wij (Duitsers) er alles aan zullen doen om tijdschema en voorwaarden met het oog op de totstandbrenging van de EMU in acht te nemen”, en daar vervolgens aan toegevoegd dat „als de voorwaarden eerder

vervuld worden, het tijdschema zal worden ingekort”, waarmee iedereen weer gerustgesteld en tevreden was.

Hoewel ik een verschil in politieke lading tussen beide uitspraken bespeur, kan ik geen enkel inhoudelijk, laat staan semantisch, verschil ontdekken: als de voorwaarden niet zijn vervuld, volgt er uitstel; als zij worden vervuld, blijft alles op schema en als zij eerder worden vervuld, wordt invoering vervroegd. Alles hangt uiteraard af van de voorwaarden.

Kan de Commissie, gelet op het bovenstaande, mededelen wat de vooruitzichten zijn op vervulling van de voorwaarden om het in Maastricht vastgelegde tijdschema voor de EMU te kunnen aanhouden?

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie

(12 januari 1994)

De overgang op de derde etappe van de Economische en Monetaire Unie binnen de door het Verdrag betreffende de Europese Unie gestelde termijnen is met name afhankelijk van drie factoren, die onderling verbonden zijn: de snelheid van het economisch herstel, de terugbrenging van de overheidstekorten, en de convergentie van het economisch en monetair beleid. Het tijdschema voor de uitvoering is inderdaad gezien de huidige situatie eerzuchtig, doch blijft realistisch. De beoordeling van de economische situatie van de Lid-Staten in het vooruitzicht van de overgang op de derde fase zal immers eerst in 1996 plaatshebben. Uit de ervaring blijkt dat, als de politieke wil bestaat, een land zijn budgettaire situatie aanzienlijk kan verbeteren zonder negatieve gevolgen voor de groei en de werkgelegenheid. De voorbeelden van Denemarken van 1982 tot 1985 en van Ierland tussen 1986 en 1989 vormen hiervan wel het beste bewijs.

De nieuwe regels en nieuwe instrumenten van de tweede fase tenderen tot verbetering van de vooruitzichten met betrekking tot de naleving van de voorwaarden voor de uitvoering van de EMU:

- de „globale richtsnoeren” van het economisch beleid der Lid-Staten en de Gemeenschap zullen het referentiekader bieden dat het mogelijk maakt toezicht te houden op hun conformiteit met het werkelijk gevolgde beleid; aldus merkbaar bijdragen tot de coördinatie ervan;
- de procedure bij buitensporige tekorten, het verbod van de financiering van de overheidssector door de centrale banken, en het verbod van de geprivilegieerde toegang van de overheidssectoren tot de financiële instellingen zullen een kader afbakenen voor de weertotstandbrenging van gezonde overheidsfinanciën;
- de herziene of al naar de noodzaak opnieuw opgestelde convergentieprogramma's zullen een belangrijke rol blijven spelen;

- een strategie op middellange termijn voor mededingingsvermogen, groei en werkgelegenheid zou naar voren moeten komen uit de discussie die de Europese Raad zal voeren op basis van het Witboek dat de Commissie thans voorbereidt;
- het Europees Monetair Instituut zal bijdragen tot de versterking van de coördinatie van het monetair beleid van de Lid-Staten.

Tenslotte moet eraan worden herinnerd dat, volgens het Verdrag betreffende de Europese Unie, de besluiten betreffende de overgang op de derde fase, die door de Europese Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen zullen worden genomen, niet gebaseerd zullen zijn op de mechanische toepassing van convergentiecriteria, doch op aanbevelingen die de Raad, die deze vaststelt met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, te dien einde tot hem zal richten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2871/93

van **Filippos Pierros (PPE)**

aan de Commissie

(4 oktober 1993)

(94/C 340/51)

Betreft: Biologische zuiveringsinstallatie bij Myrtia (Egion, Griekenland)

De installatie voor de biologische zuivering van het afvalwater van de stad Egion — een project dat gefinancierd wordt uit het communautaire programma Envireg — staat bij Myrtia. De bewoners van dat gebied klagen erover dat de plaats die voor de installatie gekozen is tevens een gebied is waar woningen staan, waardoor hun levenskwaliteit duidelijk negatief wordt beïnvloed. Wat is het standpunt van de Commissie in deze?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie

(5 april 1994)

Het door het geachte Parlementslid bedoelde project wordt medegefinancierd in het kader van het communautaire initiatief Envireg. Doel ervan is het stedelijke afvalwater van de 40 000 inwoners van Egion te zuiveren.

Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt, zijn de werkzaamheden (waarvoor 583 153 640 drachme beschikbaar is) op 18 december 1992 begonnen en zullen zij in principe eind juni 1994 worden voltooid.

In februari 1994 was voor deze installatie reeds ongeveer 302 miljoen drachme uitgegeven. De reeds uitgevoerde werkzaamheden betreffen 50% van de civieltechnische aanleg en 65% van de elektromechanische voorzieningen.

De plaats voor de installatie is gekozen overeenkomstig een besluit van het Ministerie van Milieu (FEK/604D-16. 7. 1986), welk besluit was gebaseerd op de milieuvor-

waarden als vastgelegd in Besluit E-11892/20. 6. 1977 van het district Achaia en in Besluit 3289/20. 5. 1980 van het Ministerie van Publieke Werken.

Al deze besluiten zijn genomen in overeenstemming met de destijds geldende Griekse wetgeving. Op grond van de nieuwe Griekse wetgeving (KYA 62296/90) is onlangs ook nog een studie uitgevoerd waarin de reeds vastgestelde milieuvorwaarden nader zijn uitgewerkt. Deze nader uitgewerkte milieuvorwaarden zijn goedgekeurd bij Besluit NS 3/13. 1. 1993. De betrokken installatie lijkt dus in overeenstemming te zijn met de geldende Griekse wetgeving.

Er lijkt dus te zijn voldaan aan het communautaire voorschrift dat voor een dergelijk project een milieueffectbeoordeling moet worden uitgevoerd. Op te merken valt echter dat de Commissie in algemene zin vraagtekens plaatst bij de wijze waarop Richtlijn 85/337/EEG in Grieks recht is omgezet.

Mocht er in de toekomst overlast ontstaan, dan zullen de Griekse gerechtelijke instanties moeten uitmaken of daarbij nationale wettelijke normen worden overschreden (er bestaat op dit gebied geen communautaire regelgeving).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2877/93

van **José Valverde López (PPE)**

aan de Commissie

(4 oktober 1993)

(94/C 340/52)

Betreft: De haven van Motril (Granada) als internationale communautaire grensovergang

De Groep van Schengen van de Gemeenschap heeft havens voor de pleziervaart en voor het wisselen van bemanning aangewezen aan de kust van Galicia, aan de noordoostkust en op de Balearen en de Canarische eilanden, maar aan de Andalusische kust enkel en alleen de haven van Algeciras. Het aanwijzen van één enkele haven aan de Andalusische kust wordt beschouwd als onvoldoende voor de economische en toeristische behoeften van Andalusië. Bovendien moet rekening gehouden worden met de grote toestroom van toeristen naar Algeciras en in de zomer de grote stroom Noordafrikanen die van Europa naar Afrika trekken. Het zou aanbeveling verdienen in het oosten van Andalusië met de havenplaats Motril te kunnen beschikken over een tweede punt aan de Andalusische kust als erkende internationale grensovergang van de Gemeenschap.

Kunnen de Lid-Staten van de Gemeenschap, in de Groep van Schengen, het aantal erkende havens niet uitbreiden, in welk geval de Spaanse Regering haar voorstel zou kunnen herzien?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**
(22 april 1994)

Het vaststellen van de erkende overgangen aan de buitengrenzen behoort in beginsel tot de bevoegdheid van de Lid-Staten, die daarbij handelen overeenkomstig het Gemeenschapsrecht. Dit beginsel wordt bevestigd zowel door de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengen-akkoord als door het voorstel voor een besluit inzake de opstelling van een overeenkomst betreffende de controle op personen bij overschrijding van de buitengrenzen, dat op 10 december 1993 ⁽¹⁾ door de Commissie is ingediend krachtens haar nieuwe bevoegdheden in het kader van titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Derhalve dient het geachte Parlementslid zijn vraag te richten tot de autoriteiten van de betrokken Lid-Staat.

(1) PB nr. C 11 van 15. 1. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2937/93
van Víctor Arbeloa Muru (PSE)
aan de Commissie
(18 oktober 1993)
(94/C 340/53)

Betreft: Ondeelbaarheid van het subsidiariteitsbeginsel

Het subsidiariteitsbeginsel is ondeelbaar, ook al heeft het zich uitsluitend in communautair verband in het Verdrag betreffende de Europese Unie ontwikkeld. Valt niet te verwachten dat dit beginsel zijn stempel zal drukken op de verdeling en de uitoefening van de bevoegdheden op de verschillende niveaus?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**
(15 maart 1994)

De opname van het subsidiariteitsbeginsel in artikel 3 B van het EG-Verdrag impliceert dat dit beginsel voor het gehele Verdrag van toepassing is. Men kan echter van mening zijn dat het de opstellers van het Verdrag betreffende de Europese Unie ook heeft geïnspireerd bij de redactie van de titels V „Bepalingen betreffende een gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid” (GBVB) en VI „Bepalingen betreffende de samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken” (SJBZ), aangezien bij de onder deze bepalingen vallende onderwerpen, of deze nog voor het GBVB moeten worden omschreven of dit uitdrukkelijk zijn voor de SJBZ (art. K.1), voor gemeenschappelijke maatregelen slechts kwesties in overweging worden genomen waarbij de Lid-Staten „aanzienlijke gemeenschappelijke belangen” (art. J.1, lid 3) of „aangelegenheden van gemeenschappelijk belang” hebben (art. K.1).

De toepassing van het subsidiariteitsbeginsel op de betrekkingen tussen Lid-Staten en regio's of lagere overheden

houdt echter verband met de institutionele organisatie die iedere Lid-Staat van de Gemeenschap eigen is. Het behoort tot de bevoegdheden van iedere Lid-Staat zijn eigen institutionele structuur te organiseren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2956/93
van Felice Contu (PPE) en Andrea Raggio (PSE)
aan de Commissie
(20 oktober 1993)
(94/C 340/54)

Betreft: Het probleem van de branden in het Middellandse-Zeegebied

Verwijzend naar een eerdere vraag over dit onderwerp (schriftelijke vraag nr. 501/90 ⁽¹⁾) en de bereidheid van de Commissie om daaraan positief gevolg te geven, vragen indieners welke concrete maatregelen zij denkt te nemen om een oplossing te bieden voor het al jaren voortdurende probleem van de branden in het Middellandse-Zeegebied. Daarbij kan worden gedacht aan de organisatie van een „pool” van geschikte vliegtuigen (bijv. de Canadair) die de verschillende kuststaten tegenwoordig hebben maar die in het geheel niet gecoördineerd worden ingezet. Vanzelfsprekend worden verspilling en rampzalige vertragingen door gezamenlijk optreden voorkomen; tijdige maatregelen zijn immers vaak zeker ook nuttig.

(1) PB nr. C 266 van 22. 10. 1990, blz. 32.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(8 december 1993)

De initiatieven van de Commissie op het gebied van de bestrijding van bosbranden zijn een uitvloeisel van de resolutie van de Raad van 8 juli 1991 ⁽¹⁾ betreffende de verbetering van de onderlinge hulp tussen de Lid-Staten bij natuurrampen en bedrijfsrampen.

Momenteel wordt een haalbaarheidsonderzoek verricht naar de vorming van een Europese vloot van blusvliegtuigen. De eerste gegevens van dit onderzoek duiden evenwel op moeilijkheden van technische, commerciële en financiële aard, die een centralisatie op Europees vlak min of meer blokkeren.

In het kader van het opleidingsprogramma organiseert de Commissie bijeenkomsten voor hoge functionarissen uit de Lid-Staten op het gebied van de bestrijding van bosbranden. De volgende bijeenkomst, die begin 1994 in Frankrijk zal worden gehouden, gaat over de coördinatie van de inzet van lucht- en grondmaterieel bij het bestrijden van bosbranden.

Verder zal de Commissie, in samenwerking met de Lid-Staten, vanaf 1994 zorgen voor een uitwisselingsprogramma van deskundigen op diverse terreinen van de

burgerbescherming, waaronder de bestrijding van bosbranden.

(¹) PB nr. C 198 van 27. 7. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3007/93

van Jean-Pierre Raffin (V) en Marie Isler Béguin (V)

aan de Commissie

(29 oktober 1993)

(94/C 340/55)

Betreft: Bescherming van bedreigde diersoorten in de Gemeenschap

Ondanks de ondertekening door de Gemeenschap van de Verdragen van Bern en Bonn, de goedkeuring van Richtlijn 79/409/EEG (¹) betreffende de bescherming van in het wild levende vogels, en de tenuitvoerlegging van Acnat en het LIFE-programma, is in de Gemeenschap nog steeds sprake van een alarmerende achteruitgang van de aantallen van sommige ernstig bedreigde diersoorten.

Dit geldt zowel voor gewervelde dieren (bijv. verschillende walvissoorten, de bruine beer, de monniksrob, de korhaan en het korhoen) als voor ongewervelde dieren (verschillende schubvleugeligen). In het plantenrijk is de situatie al even slecht.

In sommige gevallen is de Commissie rechtstreeks verantwoordelijk voor deze toestand (financiering van landbouw-werkzaamheden of -praktijken die de habitats van deze soorten verwoesten).

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te treffen om deze situatie te verbeteren?

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(28 maart 1994)

Om de bescherming van bedreigde soorten in de Gemeenschap te verzekeren zal de Commissie haar uiterste best doen opdat de communautaire wetgeving omtrent deze kwestie wordt nageleefd, in het bijzonder Richtlijn 79/409/EEG van de Raad inzake het behoud van de vogelstand en Richtlijn 92/43/EEG van de Raad (¹) inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en wilde fauna en flora. Bovendien introduceerde de Commissie een tijd geleden mechanismen die bedoeld zijn om het naleven van de wetgeving te waarborgen wanneer Lid-Staten door Gemeenschapsfondsen gefinancierde maatregelen ontwerpen en ten uitvoer leggen.

(¹) PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3046/93

van Yves Verwaerde (PPE)

aan de Commissie

(29 oktober 1993)

(94/C 340/56)

Betreft: Onderaanneming bij het Directoraat informatica

Heeft het Directoraat informatica van de Commissie in de loop van 1992 gebruik gemaakt van de diensten van onderaannemers, als lopende praktijk of in uitzonderingsgevallen?

Zo ja, welke activiteiten zijn er uitbesteed, en aan welke bedrijven?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(11 januari 1994)

Op het gebied van de informatica maakt de Commissie regelmatig gebruik van onderaanneming voor uitvoerende activiteiten. In 1992 was dit het geval met het Directoraat informatica.

De uitbestede activiteiten zijn met name de installatie en het onderhoud van apparatuur, opleiding, ontwikkeling en onderhoud van de informaticaprogramma's en bepaalde ondersteunende activiteiten ten behoeve van de gebruikers.

De bedrijven worden geselecteerd aan de hand van periodieke aanbestedingen. De resultaten van de laatste aanbesteding van 8 mei 1992 zijn in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (¹) bekendgemaakt. Hierbij zijn 106 informaticabedrijven betrokken.

(¹) PB nr. C 251 van 15. 9. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3139/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(19 november 1993)

(94/C 340/57)

Betreft: Wettigheid van de pensioenen van landbouwers in Griekenland

Uit serieuze bron wordt vernomen dat het Griekse Ministerie van Landbouw en de prefecten aanvragen voor een vroegtijdige pensionering in de landbouw massaal goedkeuren via kortlopende en in vele gevallen illegale procedures.

Kan de Commissie met het oog hierop controles doen uitvoeren naar de wettigheid van deze pensioenen?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(15 februari 1994)**

Het onderzoek van de aanvragen voor steun op grond van Verordening (EEG) nr. 1096/88 ⁽¹⁾ tot instelling van een communautaire regeling ter bevordering van de bedrijfsbeëindiging in de landbouw is in Griekenland op 14 maart 1991 afgerond. In het kader van die regeling is uiteindelijk steun verleend aan circa 43 000 landbouwers. Voor deze regeling kunnen geen nieuwe aanvragen meer worden ingediend.

Bij de actie ter bevordering van de beëindiging van de landbouw in het kader van operationeel programma 90/EL 06012 „Ontwikkeling en versterking van de landbouwstructuur”, dat gebaseerd is op artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 4256/88 ⁽²⁾, is sedert 1 januari 1990 aan 6 200 landbouwers steun verleend. Ook voor deze actie kunnen geen nieuwe aanvragen meer worden ingediend.

Recentelijk heeft Griekenland op grond van Verordening (EEG) nr. 2079/92 van de Raad ⁽³⁾ tot instelling van een communautaire steunregeling voor vervroegde uittreding uit de landbouw een ontwerp-VUT-programma medege-deeld dat momenteel wordt herzien.

Wat het controleaspect betreft, treedt de Commissie regelmatig op. Daardoor zijn bepaalde aanvragen inmiddels reeds opnieuw onderzocht.

⁽¹⁾ PB nr. L 110 van 29. 4. 1988.

⁽²⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1988.

⁽³⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3146/93

**van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(19 november 1993)
(94/C 340/58)**

Betreft: Financiële steun aan programma's ter bevordering van een betere gezondheid onder het onderwijzend personeel

Het onderwijzend personeel aan alle onderwijsinstellingen (van hoog tot laag) heeft te lijden onder beroepsziekten; het gaat hier o.a. om psychische, traumatische, reumatische en keel-, neus- en ooraandoeningen.

Kan de Commissie initiatieven ontplooiën, en zo ja welke, opdat van de kant van de Gemeenschap financiële steun wordt verleend aan programma's ter bevordering van een betere gezondheidstoestand onder het onderwijzend personeel?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(14 maart 1994)**

De Commissie is zich ervan bewust dat het onderwijzend personeel te lijden kan hebben onder ziekten die verband

houden met het uitgeoefende beroep. Deze aandoeningen zijn echter niet karakteristiek ten opzichte van de in vergelijkbare sectoren aangetroffen ziekten. Bijgevolg worden geen specifieke preventiemaatregelen getroffen.

Gezien ook de beperkte middelen is de Commissie niet voornemens buitengewone financieringen te verstrekken.

De geachte Afgevaardigde gelieve eveneens kennis te nemen van het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-2187/93 ⁽¹⁾ van de heer Fernández-Albor.

⁽¹⁾ PB nr. C 300 van 27. 10. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3147/93

**van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(19 november 1993)
(94/C 340/59)**

Betreft: ESF-steun aan Griekse gehandicapten

Kan de Commissie meedelen aan hoeveel gehandicapten in Griekenland gedurende 1992 en tot juni 1993 steun is verleend via de verschillende programma's van het Europees Sociaal Fonds en welk bedrag in totaal uit het ESF voor deze groep beschikbaar is gesteld?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(22 december 1993)**

Het operationele programma voor gehandicapten besloeg in 1992 3 573 personen met een totaal van 18 971 291 ecu, waarvan 14 228 468 ecu werd bijgedragen door het ESF.

Wat 1993 betreft, beslaat het programma 3 302 personen voor een totaalbedrag van 20 548 467 ecu, waarvan 15 411 350 ecu werd bijgedragen door het ESF.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3154/93

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(19 november 1993)

(94/C 340/60)

Betreeft: Communautaire normen voor de kwaliteit van het drinkwater

De kritiek van bepaalde voor de volksgezondheid bevoegde personen binnen de autonome regering van Andalusië op de normen van de Europese Gemeenschap voor de kwaliteit van het drinkwater, die zij als utopisch bestempelen, lijkt de paniekstemming onder de Andalusische bevolking in de hand te hebben gewerkt. Het onvermogen van deze autonome regering om bepaalde minimumnormen voor de zuivering van stromend water te halen, is een mogelijke verklaring voor de bijzonder spectaculaire stijging van de verkoop van mineraalwater in flessen, die dit jaar ongeveer is vertienvoudigd.

Is de Commissie van mening dat haar normen voor de kwaliteit van het drinkwater te hoog liggen, en zo nee, welke maatregelen denkt zij te treffen in het geval van niet-naleving van deze normen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(1 maart 1994)

De Commissie herinnert het geachte Parlementslid eraan dat elke richtlijn door de Lid-Staten in nationale wetgeving moet worden omgezet. Spanje heeft bij de toetreding tot de Gemeenschap op 1 januari 1986 toegezegd aan de normen van Richtlijn 80/778/EEG ⁽¹⁾ betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water te zullen voldoen.

De Commissie verzoekt het geachte Parlementslid informatie te verstrekken over specifieke gevallen waarin niet aan de criteria van de genoemde richtlijn is voldaan, zodat de Commissie de nodige maatregelen kan treffen.

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3157/93

van Winifred Ewing (ARE)

aan de Commissie

(19 november 1993)

(94/C 340/61)

Betreeft: Erkenning van de alternatieve geneeskunde in de Gemeenschap

De Britse Vereniging voor de geneeskunde, die het medisch beroep vertegenwoordigt, heeft tenslotte het belang ingezien van alternatieve geneesmiddelen.

Kan de Commissie mededelen wat de positie van de beoefenaars van de alternatieve geneeskunde (osteopaten, chiropractici, kruidengenezers, homeopaten, enz.) in ieder van de Lid-Staten is en of zij overweegt voor deze gebieden van de alternatieve geneeskunde verordeningen voor te stellen?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(22 december 1993)

De Commissie beschikt niet over de door het geachte Parlementslid gevraagde gegevens.

Indien de beoefening van alternatieve geneeskunde in een ontvangende Lid-Staat gereguleerd is, valt de erkenning van de kwalificatie van de migrant door die Lid-Staat onder het algemeen stelsel van wederzijdse erkenning van beroepsopleidingen dat bij de Richtlijnen 89/48/EEG ⁽¹⁾ en 92/51/EEG ⁽²⁾ is ingevoerd.

⁽¹⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 209 van 24. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3185/93

van Niels Kofoed (ELDR)

aan de Commissie

(23 november 1993)

(94/C 340/62)

Betreeft: Invoer van vis uit derde landen tegen dumpingprijzen

Welke maatregelen overweegt de Commissie ter voorkoming van de invoer van vis tegen dumpingprijzen uit derde landen, zoals bijvoorbeeld die van zalm uit Polen en Noorwegen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(21 maart 1994)

Op de communautaire markt voor Atlantische zalm hebben zich vanaf het najaar 1993 drastische prijsdalingen voorgedaan, vooral door overaanbod. Wegens de structuur van de zalmmarkt — ruim 60% van het verbruik in de Gemeenschap komt uit derde landen — zijn de ontwikkelingen inzake invoerprijzen en hoeveelheden beslissende factoren.

Om de markt te stabiliseren heeft de Commissie tweemaal een regeling met minimuminvoerprijzen vastgesteld. De eerste vrijwaringsmaatregel was, op verzoek van de Ierse autoriteiten, van kracht van 20 november 1993 tot en met 31 januari 1994. Als gevolg van deze maatregel stabiliseerde de markt zich en gingen de prijzen in december zelfs stijgen, maar vanaf januari 1994 daalden zij opnieuw op de belangrijkste Europese groothandelsmarkten.

Toen Frankrijk begin februari voor een hele reeks visproducten om vrijwaringsmaatregelen verzocht, werden opnieuw minimumprijzen ingesteld voor verse en bevroren Atlantische zalm. Deze recente vrijwaringsmaatregel gold van 5 februari tot en met 15 maart 1994. Op verzoek van de Raad heeft de Commissie de geldigheidsduur van deze maatregel verlengd van 17 maart 1994 tot en met 17 mei 1994 ⁽¹⁾.

Het peil van de minimuminvoerprijzen stemt in zekere mate overeen met de feitelijke marktprijzen in de periode onmiddellijk vóór de invoering van deze maatregel, en weerspiegelt de bereidheid van de Commissie om een verdere daling van de marktprijzen te voorkomen en tegelijkertijd de belangen van zowel producenten als verwerkende bedrijven te beschermen.

Tenslotte heeft de Commissie voor Atlantische zalm referentieprijzen ingevoerd die gelden vanaf 1 januari 1994. Hoewel deze referentieprijzen in principe slechts een controlefunctie hebben, zullen zij enigermate richtinggevend zijn voor de marktprijzen.

⁽¹⁾ PB nr. L 74 van 17. 3. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3187/93

van Paul Staes (V)
aan de Commissie
(23 november 1993)
(94/C 340/63)

Betreft: Personeel bij de Commissie

Kan de Commissie per DG en/of dienst en per categorie een overzicht geven van familieleden (vrouw, kinderen, schoonzons, schoondochters, enz.) van de commissarissen en de leden van hun kabinet, alsmede van de A 1- en A 2-functionarissen die direct of indirect (via een uitzendbureau) op contract (tijdelijk functionaris, dienstverlener, uitzendkracht, deskundige, enz.) bij de Commissie werkzaam zijn?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(6 mei 1994)

De Commissie kan de geachte Afgevaardigde geen gegevens betreffende haar personeel verschaffen op basis van de in zijn vraag geformuleerde criteria.

Dit zou immers een aantasting van het privéleven van personen en een schending van de internationale instrumenten betreffende de behandeling van persoonlijke gegevens betekenen.

In elk geval bedrijft de Commissie geen enkele negatieve of positieve discriminatie ten aanzien van de gezinsleden van haar personeel.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3206/93

van Winifred Ewing (ARE)
aan de Commissie
(23 november 1993)
(94/C 340/64)

Betreft: Europese seniorenpas

Kan de Commissie mededelen welke stappen ondernomen worden ter bevordering van de tenuitvoerlegging van de aanbeveling van de Raad tot de invoering van een Europese seniorenpas?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(10 december 1993)

De Commissie stimuleert, met name via het Raadgevend Comité voor communautaire acties ten behoeve van ouderen, de Lid-Statens voortdurend om de Europese seniorenpas, zoals bedoeld in de aanbeveling van de Commissie van 10 mei 1989, in te voeren. Om in 1993 op dit gebied vooruitgang te boeken, heeft de Commissie gegevens gepubliceerd over de soorten kortingen die overal in de Gemeenschap gegeven worden. De Commissie verzendt deze gegevens rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3208/93

van Winifred Ewing (ARE)
aan de Commissie
(23 november 1993)
(94/C 340/65)

Betreft: Tacis-programma en vrouwen

Een EG-delegatie in Moskou is tot de bevinding gekomen dat 80% van de werklozen daar uit vrouwen bestaat. Volgens de aanbevelingen die na het bezoek van de delegatie werden gepubliceerd „zijn vrouwen de eersten die ontslagen worden in bedrijven, onderzoeksinstituten en overheden”. In tegenstelling tot Phare is in de begroting van het Tacis-programma echter geen aparte post begroot voor opleidingsprojecten voor vrouwen.

Welke maatregelen stelt de Commissie voor om ervoor te zorgen dat er geld komt om vrouwen te helpen een volwaardig deel te worden van de beroepsbevolking?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(6 april 1994)

De Commissie is zich ervan bewust dat er een ernstig gevaar bestaat dat de werkgelegenheidssituatie voor vrouwen, vergeleken met die voor mannen, tijdens het overgangsproces verslechtert.

Een groot aantal Tacis-projecten draagt ertoe bij om deze evaluatie te verhinderen. Met name de federale en regionale projecten van 1993 inzake „sociale bescherming”, die betrekking hebben op woningbouw, onderwijs en gezondheidsvoorzieningen en tijdens de privatiseringsperiode moeten worden gesteund, dragen hiertoe bij. Door de problemen van de werklozen aan te pakken, voorziet de Commissie ook in de behoeften van de vrouw. Daarnaast eist de Commissie ook van alle consultants dat zij aandacht besteden aan het verzamelen van naar geslacht uitgesplitste gegevens en dat zij tijdens de aanloop- en ontwerpfase van nieuwe ontwerpen speciale aandacht besteden aan de vrouw.

Het democratiseringsprogramma voor de GOS-landen zal financiële middelen beschikbaar stellen voor programma's die de rol van de vrouw in de Gemeenschap ondersteunen.

Tenslotte heeft de Commissie via de door de delegatie van de Commissie beheerde faciliteit voor kleine projecten reeds een project gesteund dat specifiek op de vrouw is gericht. Het opleidingsnetwerk voor vrouwen (Women's Trading Network) omvat twee studiebijeenkomsten in Moskou voor het personeel van de afdeling werkgelegenheid van het Ministerie van Sociale Voorzorg waarop de opleidingsbehoeften van werkloze vrouwen in Rusland zullen worden besproken, het opleidingsbeleid zal worden onderzocht en de ervaring van het WTN en het Britse Ministerie van Werkgelegenheid op dit gebied zullen worden geïntroduceerd.

Op de tweede studiebijeenkomst zullen de potentiële organisatoren van de opleidingscentra voor vrouwen vertrouwd worden gemaakt met de opleidingsmethoden van het WTN en zullen opleidingsprogramma's voor vrouwen worden opgezet, waarvan men verwacht dat zij ertoe zullen leiden dat vrouwen zich op de arbeidsmarkt aanbieden of voor zichzelf en anderen werkgelegenheid creëren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3230/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(23 november 1993)

(94/C 340/66)

Betreft: Opleiding van de Europese volwassenen

Ook in Europa is de opleiding van volwassenen een noodzaak. Is de Commissie bereid, gezien het belang van

beroepsopleiding, voortdurende bijscholing, onderwijs en permanente scholing voor volwassenen, een onderzoek in te stellen naar deze behoeften van haar burgers?

**Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie**

(6 mei 1994)

Artikel 127 van het EG-Verdrag bepaalt dat „de Gemeenschap inzake beroepsopleiding een beleid ten uitvoer legt waardoor de activiteiten van de Lid-Staten worden versterkt en aangevuld, met volledige eerbiediging van de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten voor de inhoud en de opzet van de beroepsopleiding”.

Er bestaat momenteel geen algemeen onderzoekprogramma over de analyse van de behoeften van opleiding en beroepskwalificaties. Beroepsopleidingsprogramma's zoals Petra, Eurotecnet en Force en de specifieke actie „Skill Needs Project” hebben specifieke onderzoeken in hun respectievelijke actiesectoren gesteund. Het Petra-programma, waarvan ook aan het Europees Parlement een tussentijds rapport van de Commissie met een extern evaluatierapport werd toegezonden ⁽¹⁾, concentreerde zich op de beroepskwalificaties van jongeren in initiële opleiding. Het Eurotecnet-programma, met de bevordering van vernieuwing in de beroepsopleiding als doel, heeft nieuwe opleidingsconcepten en -modellen ontwikkeld in de context van een nieuwe manier van organisatie van het werk dat nieuwe typen kwalificatie vereist. Tenslotte heeft het Force-programma, met de bevordering van voortdurende beroepsopleiding in de onderneming als doel, verschillende werkzaamheden betreffende de bepalingen en praktijken van voortdurende opleiding ten uitvoer gelegd.

De Commissie heeft op 21 december 1993 het voorstel voor een besluit van de Raad ter vaststelling van een actieprogramma voor de tenuitvoerlegging van een beroepsopleidingsbeleid van de Europese Gemeenschap „Leonardo da Vinci” ⁽²⁾, dat eveneens een belangrijke geïntegreerde actie op het gebied van analyse van opleidings- en beroepskwalificatiebehoeften voorziet, goedgekeurd.

Bovendien worden in het „Groenboek voor het communautair sociaal beleid, opties voor de Unie” opleidingskwesties behandeld, met name vanuit het oogpunt van de aanpassing van de initiële en voortdurende opleidingsstelsels aan de behoeften van de arbeidsmarkt. De steunmogelijkheden van het Europees Sociaal Fonds ter verbetering van opleidingsstelsels worden, in het bijzonder in het aan de economische en sociale samenhang gewijde hoofdstuk, aangesneden.

Aangezien het Groenboek per definitie een raadplegingsdocument is, heeft de Commissie een brede discussie over alle daarin behandelde kwesties gelanceerd. Zij zal voortaan rekening houden met alle bijdragen die in deze context zullen worden toegestuurd.

Het belang van opleiding als essentiële maatregel ter voorkoming van werkloosheid wordt eveneens in het Witboek over „Groeï, concurrentievermogen en werkgelegenheid” onderstreept.

(¹) Doc. COM(93) 704 def.

(²) Doc. COM(93) 686 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3255/93

van José Apolinário (PSE)

aan de Commissie

(23 november 1993)

(94/C 340/67)

Betreft: Novagri-programma Portugal

Kan de Commissie mededelen hoeveel de Gemeenschap al heeft besteed aan projecten in het kader van het Novagri-programma?

Antwoord van de heer Steichen

namens de Commissie

(28 januari 1994)

De Commissie heeft aan Portugal een bedrag van in totaal 9 457 371 ecu overgemaakt als vergoeding voor de gedane uitgaven in 1992 en als voorschot op die in 1993 in het kader van het Novagri-programma.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3279/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(23 november 1993)

(94/C 340/68)

Betreft: De „exploitatie” van het gebied van de Olympus

Milieuorganisaties protesteren tegen het feit dat de Olympus het doelwit geworden is van ondernemersactiviteiten, ofschoon dit hele gebied door de Unesco tot „biosfeerreservaat” is uitgeroepen. Ook heeft de Gemeenschap de Olympus opgenomen in de lijst van „gebieden die van belang zijn voor de vogelstand van de Gemeenschap”. Zal de Commissie, gezien het plan om het zuidwestelijk deel van de berg in gebruik te nemen door de aanleg en de exploitatie van een wintersportcentrum, bij de Griekse autoriteiten stappen ondernemen opdat er onmiddellijk een einde komt aan deze „exploitatie” van het Olympusgebied?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(28 maart 1994)

De Griekse instanties hebben een groot deel van het massief van de berg Olympus aangewezen als speciale beschermingszone in de zin van Richtlijn 79/409/EEG (¹) inzake het behoud van de vogelstand door hieraan de status van „nationaal bos” toe te kennen; daarmee is op grond van de nationale wetgeving het hoogste beschermingsniveau aan dit gebied toegekend.

De door het geachte Parlementslid genoemde grootschalige „exploitatie” is niet duidelijk omschreven en op grond hiervan beschikt de Commissie niet over de noodzakelijke gegevens om te bepalen of een eventuele inbreuk op het Gemeenschapsrecht mag worden verondersteld.

Wat meer bepaald de aanleg van een wintersportcentrum betreft, hebben de Griekse instanties de Commissie medegedeeld dat een milieu-effectrapportage over dit project heeft uitgewezen dat de aanleg van zo'n centrum in deze regio (met name in het gebied Sparmos — Ag. Antonios) niet verenigbaar zou zijn met het aan dit gebied toegekend beschermingsniveau. Van deze plannen is inmiddels dan ook afgezien.

Mocht het geachte Parlementslid in het bezit zijn van gegevens waaruit blijkt dat de Griekse instanties hun mening hebben herzien en dat er goedkeuring is verleend voor een nieuw project in deze regio, dan zou de Commissie deze gaarne ontvangen.

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3317/93

van John Bird (PSE)

aan de Commissie

(24 november 1993)

(94/C 340/69)

Betreft: Relatief hoge prijzen van vliegzeizen binnen de Gemeenschap

Is het de Commissie bekend dat veel zakelijke en niet-zakelijke reizigers van mening zijn dat de prijzen van vliegzeizen binnen de Europese Gemeenschap buitensporig hoog zijn?

Is de Commissie van mening dat de prijzen van vliegzeizen binnen de Gemeenschap een belemmering vormen voor het volledig vrije verkeer van personen binnen de interne markt?

Welke stappen heeft de Commissie ondernomen, of is zij voornemens te ondernemen, om luchtvaartmaatschappijen ertoe te bewegen goedkopere intra-europese vluchten aan te bieden?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(28 maart 1994)**

Sinds 1 januari 1993, de datum waarop het derde liberaliseringspakket voor de luchtvaart en meer in het bijzonder Verordening (EEG) nr. 2409/92 van de Raad ⁽¹⁾ over de passagiers- en vrachttarieven voor luchtdiensten in werking is getreden, kunnen de luchtvaartmaatschappijen vrij kiezen welke tarieven zij willen hanteren. Parallel hieraan is ook de regelgeving opgeheven die een belemmering vormde voor de vrije toegang tot de markt. Hiermee is voldaan aan één van de essentiële voorwaarden voor het goede functioneren van de geliberaliseerde interne markt in de burgerluchtvaart.

Krachtens de artikelen 6 en 7 van deze verordening hebben de Lid-Staten en in sommige gevallen de Commissie de mogelijkheid de toepassing van bepaalde basistarieven op te schorten, wanneer deze onredelijk hoog zijn in vergelijking met de volledige kosten van de luchtvaartmaatschappij op lange termijn. De Commissie werkt momenteel aan de opstelling van richtsnoeren voor de voorwaarden waaronder deze vrijwaringsclausule voor de tarieven kan worden toegepast. Tot op heden is noch door de Lid-Staten noch door de Commissie van deze clausule gebruikgemaakt. Bovendien heeft de Commissie sinds 1 januari 1993 geen enkele met redenen omklede klacht ontvangen over eventuele onredelijke tarieven op een bepaalde route. De afgelopen maanden hebben wij zelfs kunnen constateren dat de luchtvaartmaatschappijen steeds vaker goedkopere tarieven aanbieden. De Commissie is ervan overtuigd dat de vrije toegang tot de markt de komende jaren een positieve invloed op het prijspeil zal blijven hebben.

(1) PB nr. L 240 van 24. 8. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3329/93

**van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(24 november 1993)
(94/C 340/70)**

Betreft: Duitsland en de milieuparagraaf van het Verdrag van Maastricht

Kan de Commissie ons mededelen wanneer Duitsland zich zal conformeren aan de milieuparagraaf van het Verdrag van Maastricht?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(3 januari 1994)**

Duitsland heeft onlangs het Verdrag inzake de Europese Unie geratificeerd en heeft zich daarmee verbonden om alle onderdelen van het Verdrag te respecteren, ook de milieuaspecten.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3336/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(24 november 1993)
(94/C 340/71)**

Betreft: De kwaliteit van het gebottelde water in Griekenland

Enkele maanden geleden werd het Griekse publiek opgeschrikt door onthullingen over de kwaliteit van het gebottelde water dat in Griekenland verkocht wordt. Er kwamen toen gegevens aan het licht die de overtuiging deden rijzen dat de kwaliteitscontrole van veel bottelaars onvoldoende zou zijn, waardoor de gezondheid van de consument in gevaar werd gebracht. Ook heeft het Openbaar Ministerie een onderzoek hiernaar ingesteld, maar het resultaat daarvan is tot nog toe onbekend.

Thans ontvangen we echter de informatie dat tenminste in elf gevallen de bottelaars een kwaliteitswaarde van de Europese Gemeenschap hadden ontvangen. In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* werd een lijst gepubliceerd van elf natuurlijke minerale wateren die aan de communautaire voorschriften voldoen. Daaronder bevinden zich enkele merken die de afgelopen maanden in opspraak zijn geraakt.

Kan de Commissie ons mededelen of de Gemeenschap bij het toekennen van dit kwaliteitswaarde van de hoogte was van deze omstandigheden en of er redenen bestaan om een onderzoek naar deze hele kwestie in te stellen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(24 februari 1994)**

Op grond van artikel 1 van Richtlijn 80/770/EEG van de Raad van 15 juli 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake de exploitatie en het in de handel brengen van natuurlijk mineraalwater ⁽¹⁾ moet iedere Lid-Staat de Commissie een lijst zenden van de in deze Lid-Staat erkende natuurlijke mineraalwaters, zodat deze in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* kunnen verschijnen.

De Commissie beperkt zich tot het publiceren van de kennisgeving van de Lid-Staat en verleent zelf generlei vorm van erkenning voor welk mineraalwater dan ook. Krachtens de richtlijn is dit de exclusieve bevoegdheid van de Lid-Staten. Er bestaan meer dan 1 000 mineraalwaters die door de Lid-Staten worden erkend. Elf hiervan zijn afkomstig uit Griekenland en de namen hiervan zijn gepubliceerd ⁽²⁾ na de kennisgeving van de erkenning door de Griekse autoriteiten.

De Commissie beschikt niet over informatie over een eventuele bedreiging van de volksgezondheid door natuurlijke mineraalwaters die door de Griekse autoriteiten zijn erkend. Het is de taak van de Lid-Staten toezicht te houden op natuurlijke mineraalwaters, net zoals dit voor andere levensmiddelen geldt.

Ander tafelwater dan natuurlijk mineraalwater moet voldoen aan de criteria van Richtlijn 80/778/EEG ⁽¹⁾ betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water en opnieuw is het aan de nationale autoriteiten om erop toe te zien dat de waterkwaliteit aan de voorschriften beantwoordt.

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

⁽²⁾ PB nr. C 224 van 19. 8. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3338/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(24 november 1993)

(94/C 340/72)

Betreft: Speciale acties en programma's ter bescherming van de zigeuners in Griekenland

Kan de Commissie ons mededelen of Griekenland in 1992 speciale acties en programma's ter bescherming van de zigeuners heeft uitgevoerd, en zo ja, welke?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(26 april 1994)

Een aantal acties ten behoeve van zigeuners wordt in het kader van regionale programma's zoals die van continentaal Griekenland en van centraal Macedonië gesteund. Bovendien neemt Griekenland met een project in Thessaloniki dat de zigeuners van die stad betreft, deel in het kader van de communautaire initiatieven en in het bijzonder van het Armoede III-programma.

Op het gebied van het intercultureel onderwijs wordt een project met het oog op het onderwijs aan kinderen van reizigers en zigeuners gesteund. Dit project verzekert de tenuitvoerlegging van didactisch materiaal dat een betere integratie van de zigeunerkinderen in het onderwijssysteem tot doel heeft. Een eerste doelstelling betreft pedagogisch materiaal ter alfabetisering van de zigeunerkinderen, een tweede betreft de opleiding van de leerkrachten en opleiders die met zigeunerkinderen werken en een derde betreft de sensibilisering van het publiek voor de situatie van de zigeuners. Dit project wordt in 1993—1994 voortgezet. Tijdens dit jaar zal de evaluatiefase van de drie doelstellingen en van het toegepaste materiaal worden aangevat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3346/93

van Karl von Wogau (PPE)

aan de Commissie

(24 november 1993)

(94/C 340/73)

Betreft: Richtlijnen 90/434/EEG en 90/435/EEG

Richtlijn 90/434/EEG ⁽¹⁾ betreffende de fusie van vennootschappen uit verschillende Lid-Statens en Richtlijn 90/435/EEG ⁽²⁾ betreffende de fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen moesten vóór 1 december 1992 worden goedgekeurd.

Kan de Commissie mededelen welke stappen zij heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat deze maatregelen in alle twaalf Lid-Statens volledig in nationale wetgeving worden omgezet?

⁽¹⁾ PB nr. L 225 van 20. 8. 1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 225 van 20. 8. 1990, blz. 6.

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(3 maart 1994)

Uit de informatie waarover de Commissie beschikt blijkt dat Richtlijn 90/435/EEG „moedermaatschappijen en dochterondernemingen” in alle Lid-Statens in nationaal recht werd omgezet.

Richtlijn 90/434/EEG „fusies” werd in Griekenland nog niet omgezet in nationaal recht. De Commissie heeft bijgevolg de inbreukprocedure van artikel 169 van het EG-Verdrag ingeleid.

Voorts hebben drie Lid-Statens (België, Duitsland, Verenigd Koninkrijk), waarvan het vennootschapsrecht niet voorziet in de mogelijkheid van grensoverschrijdende fusies en splitsingen, de omzetting van de richtlijn „fusies” beperkt tot transacties welke de inbreng van activa en uitwisseling van aandelen omvatten.

De Commissie onderzoekt thans de verenigbaarheid van deze omzettingsmaatregelen met de communautaire wetgeving en zal zich in dit verband uitspreken over de vraag of een dergelijke gedeeltelijke omzetting als voldoende kan worden beschouwd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3347/93

van Stephen Hughes (PSE)

aan de Commissie

(24 november 1993)

(94/C 340/74)

Betreft: Borden in brailleschrift voor blinden in de Gemeenschap

De Amerikaanse wetgeving bepaalt dat alle indicaties in openbare gelegenheden op hetzelfde bord ook in braille moeten worden aangegeven.

Kan de Commissie mededelen of er enigerlei wetgeving in voorbereiding is over borden in braille en is er kans op dat hierover binnenkort Europese wetten komen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(22 december 1993)

De Commissie is niet voornemens wetgeving over brailleschrift in te voeren en beschikt niet over informatie over welke wetgeving er in de afzonderlijke Lid-Staten in voorbereiding is.

De Europese Unie voor blinden, die de belangen behartigt van mensen met gezichtsbeperkingen in het Europese Gehandicaptenforum van Helios II, is gevraagd bij de nationale ledenorganisaties informatie in te winnen over de positie in de Lid-Staten. De Commissie zal alle ontvangen informatie opsturen zodra deze beschikbaar is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3349/93

van Jean-Claude Pasty (RDE)

aan de Commissie

(24 november 1993)

(94/C 340/75)

Betreft: Verlaging van restituties bij de uitvoer van pluimveevlees

Kan de Commissie mededelen om welke redenen zij met ingang van 8 oktober 1993 de restituties bij de communautaire uitvoer van pluimveevlees zeer aanzienlijk heeft verlaagd op hetzelfde tijdstip waarop het Amerikaanse Ministerie van Landbouw een forse verhoging van zijn steun voor de export van diepvrieskippen naar Egypte heeft aangekondigd?

Moeten deze gelijktijdige besluiten worden gezien als een voortijdige toepassing door de Commissie van het zogenoemde Blair House-akkoord dat nog niet door de Raad werd bekrachtigd?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3865/93

van Michel Debatisse (PPE)

aan de Commissie

(17 januari 1994)

(94/C 340/76)

Betreft: Restituties bij de uitvoer van gevogelte

Op 8 oktober jl. heeft de Commissie besloten over te gaan tot een onmiddellijke verlaging van restituties voor de uitvoer van gevogelte, hetgeen al naar gelang de bestemming neerkomt op een verlaging van tenminste 20 %. Tegelijkertijd hebben de Verenigde Staten de uitvoer aangekondigd van een extra quotum gesubsidieerd gevogelte tegen 849 dollar per ton, dat wil zeggen met een steun die 75 tot 95 % hoger is dan de door de Unie verleende restitutie.

De Commissie motiveert haar besluit met te wijzen op de verlaging van de graanprijzen, hoewel de prijsdaling op de veevoedermarkten slechts 5 à 6 % bedroeg.

Kan de Commissie mededelen welke redenen haar ertoe hebben gebracht om een in alle haast en zonder advies van het beheerscomité genomen maatregel goed te keuren?

Is zij van mening dat de Europese pluimveehouderij over voldoende middelen beschikt om het hoofd te bieden aan een Amerikaanse concurrentie die een tweemaal zo hoge steun ontvangt als de restituties die aan de communautaire export worden verleend?

**Gecombineerd antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3349/93 en E-3865/93**

(28 maart 1994)

De verlaging van de restituties in de sector vlees van pluimvee in juli en oktober 1993 was enerzijds een logische consequentie van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, die een verlaging van de voedergraanprijzen en dus van de produktiekosten van pluimvee ten gevolge had en hing anderzijds samen met de gunstige ontwikkeling van de markt van de Gemeenschap en de wereldmarkt. De communautaire uitvoer van vlees van pluimvee bedroeg in 1993 ongeveer 650 000 ton, d.i. een stijging met 130 000 ton in vergelijking met het voorafgaande jaar.

De Commissie heeft tegenover het „Export Enhancement Program” van de Verenigde Staten altijd de belangen van de Europese exporteurs op hun traditionele markten verdedigd. Terwijl de omvang van de gesubsidieerde Amerikaanse verkoop het grootste deel van 1993 veel meer beperkt was, heeft de massale Amerikaanse publiciteit aan het eind van het jaar enige druk uitgeoefend op de markten van het Midden-Oosten, waarop de Commissie heeft gereageerd met een verhoging van de restitutie voor de bestemming met ingang van 20 januari 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3366/93

van Christopher Jackson (PPE)

aan de Commissie

(26 november 1993)

(94/C 340/77)

Betreft: Betaling van rekeningen

1. Heeft de Commissie naar aanleiding van de hoorzitting van het Europees Parlement op 7 en 8 juli 1993 over de tijd die bedrijven nemen om rekeningen te betalen bij commerciële transacties, een begin gemaakt met het formuleren van een communautair initiatief op dit gebied?

2. Kan de Commissie het voorstel overwegen om bedrijfsaccountants ertoe te verplichten om in de rekeningen melding te maken van de tijd die het betreffende bedrijf zich gemiddeld neemt om rekeningen te betalen?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie

(3 maart 1994)

De hoorzitting van het Europees Parlement op 7 en 8 juli 1993 over de tijd die bedrijven nemen om rekeningen te betalen, waarbij meer dan 30 beroepsverenigingen vertegenwoordigd waren, heeft duidelijk aangetoond dat de betrokken kringen voorstander zijn van communautaire initiatieven op dit gebied. Bovendien heeft de Commissie na de verspreiding van een werkdocument over de termijnen voor het betalen van rekeningen bij commerciële transacties ⁽¹⁾ van meer dan 130 organisaties schriftelijke standpunten ontvangen.

De Commissie heeft nog geen standpunt bepaald over de op communautair niveau mogelijke en meest gepaste initiatieven.

De vermelding van de betalingstermijnen in de jaarrekeningen van bedrijven is één van de mogelijkheden waarvan de wenselijkheid zal worden onderzocht.

⁽¹⁾ Doc. SEC(92) 2214.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3370/93

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(26 november 1993)

(94/C 340/78)

Betreft: Evaluatie van het communautaire initiatief „Envireg” in Spanje

Kan de Commissie de follow-up- en evaluatierapporten waarover zij beschikt met betrekking tot de toepassing in

Spanje van het communautaire initiatief „Envireg” openbaar maken?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie

(13 april 1994)

De Commissie deelt het geachte Parlementslid mee dat het Toezichtcomité voor het programma Envireg/Spanje tot nog toe drie vergaderingen heeft gehouden, namelijk op 27 maart 1992, 17 december 1992 en 30 september 1993.

Voor het in mei 1990 vastgestelde programma zijn middelen voor een totaalbedrag van 235,702 miljoen ecu beschikbaar, waarvan 144,694 miljoen ecu uit de Structuurfondsen.

De krachtlijnen van het programma zijn:

- vermindering van de vervuiling van het kustgebied,
- bescherming van de biotopen,
- controle van schadelijke industriële residuen,
- ontwikkeling en beheer van systemen om verontreiniging tegen te gaan.

Het programma loopt tot eind 1994, zodat pas onlangs met de evaluatie is begonnen. In november 1994 zal een eerste verslag worden opgesteld.

Per 31 december 1993 waren betalingsverplichtingen aangegaan voor een totaal bedrag van 24 731,73 miljoen peseta, op een totaalbedrag van 28 752,43 miljoen peseta, dus voor 86,01 %.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3426/93

van Sérgio Ribeiro (GUE)

aan de Commissie

(2 december 1993)

(94/C 340/79)

Betreft: Aardgasproject in Portugal

Portugal is bezig met een aardgasproject van groot belang, in het kader waarvan onlangs Transgas werd opgericht. De desbetreffende besluitvormingsprocedures zijn ingewikkeld en ondoorzichtig, en de noodzakelijke investeringen lopen hoog op. Bovendien zijn communautaire kredieten nodig voor de „ingenieuze” (en twijfelachtige) boekhoudkundige ingrepen die Transgas moeten behoeden voor een voortijdig faillissement. Het project in kwestie valt echter buiten het toepassingsgebied van het Cohesiefonds.

Kan de Commissie meedelen in hoeverre zij betrokken is bij dit project, en met name bij Transgas?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(23 maart 1994)

De Commissie bevestigt dat de Gemeenschap in het kader van het communautaire initiatief Regem financiële steun verleent voor de invoering van aardgas in Portugal (gaspijpleiding Setúbal-Braga). Deze steun uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling bedraagt 82,228 miljoen ecu (prijzen van 1993).

De Commissie is van mening dat dit project van groot belang is voor de Gemeenschap en voor de toekomstige concurrentiekracht van de Portugese industrie. Bovendien wordt door de overschakeling op aardgas energie uit koolwaterstoffen van vaste brandstoffen vervangen door een schone energie, wat aanzienlijk bijdraagt tot de verbetering van het milieu in Portugal. Tenslotte zal dit project ook de veiligheid en de bedrijfszekerheid van het Portugese en communautaire energievoorzieningsnetwerk verbeteren.

Het nieuwe regionale ontwikkelingsplan, dat de Portugese Regering in juli 1993 aan de Commissie heeft voorgesteld, voorziet in de voltooiing van dit project. Hiervoor wordt communautaire steun gevraagd, die voorlopig in het communautaire bestek voor 1994—1999 is opgenomen.

De Commissie stelt een nieuw initiatief Regem voor in een combinatie Interreg/Regem. Zij stelt voor, de voltooiing van het project voor de levering van aardgas in Portugal te financieren in het kader van het initiatief Regem.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3435/93

van Fernando Suárez González (PPE)

aan de Commissie

(2 december 1993)

(94/C 340/80)

Betreft: Samenwerking met Centraal-Amerika

De Commissie heeft onder begrotingslijn B 7-3012 Regionale Integratie 305 000 ecu opgevoerd voor een project genaamd „Geschiedenis en maatschappij in Centraal-Amerika”.

Kan de Commissie mededelen wat dit project inhoudt, wie de middelen ontvangt en wat het doel is dat wordt nagestreefd?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(6 april 1994)

Naar aanleiding van de viering van de 500e verjaardag van de ontdekking van Amerika achtte de Commissie het passend door middel van de Sociedad Estatal Quinto Centenario, die de fondsen in ontvangst neemt, een project te financieren om de leemte op het gebied van de historische geografie met betrekking tot Midden-Amerika op te vullen.

Uit academisch en geschiedkundig oogpunt ontbrak het de Middenamerikaanse regio aan een volledige, in het Spaans geschreven geschiedschrijving van dit gebied waarin de ontwikkelingen vanaf het precolombiaanse begin tot onze tijd worden beschouwd.

Het academische werk werd door de Sociedad Estatal toevertrouwd aan de Facultad Latinoamericana de Ciencias Sociales (Flacso) en de fondsen werden bestemd voor de publikatie en uitgave van 5 000 exemplaren van het werk.

Een deel van de uitgave wordt gratis verspreid aan ambassades, universiteiten, instellingen op het gebied van ontwikkelingsamenwerking en andere organen die zich bezighouden met de regionale Middenamerikaanse integratie. De opbrengst van de verkoop van de overige exemplaren zal gebruikt worden om de kosten van de samenstellers van het werk en de distributie te dekken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3442/93

van José Lafuente López (PPE)

aan de Commissie

(2 december 1993)

(94/C 340/81)

Betreft: Communautaire reglementering van de straathandel

De onlangs in Zaragoza gehouden derde Europese straatmarkt is het uitgangspunt geweest van het eerste internationale seminarie over de toekomst van de straathandel.

De belangrijkste kwestie waarover degenen die in deze sector werkzaam zijn in alle Lid-Staten van de Gemeenschap zich zorgen maken, betreft het streven van de nationale wetgevingen om de straathandel naar de buitenwijken van de steden te verplaatsen, overal waar geen ander soort handel bestaat.

Kan de Commissie mededelen wat haar houding is ten opzichte van dit onderwerp en in hoeverre er communautaire wettelijke bepalingen bestaan die door de nationale wetgevingen moeten worden gevolgd bij de regeling van de zogenaamde straathandel die in de Europese Gemeenschap tussen 15 en 18% van de totale kleinhandel voor zijn rekening neemt?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(26 april 1994)

Het terrein van de ambulante handel wordt rechtstreeks bestreken door Richtlijn 75/369/EEG⁽¹⁾ houdende overgangsmaatregelen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor werkzaamheden die op ambulante wijze worden verricht, met name door middel van de automatische erkenning van verklaringen betreffende de ervaring, wanneer de Lid-Staat van ontvangst deze werkzaamheden regelt.

De daarin opgenomen bepalingen dienen, zoals de titel van de richtlijn zelf aanduidt, op coherente wijze tezamen met de artikelen 52 e.v. en 59 e.v. van het EG-Verdrag te worden geïnterpreteerd, die respectievelijk betrekking hebben op de algemene beginselen van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten in de Gemeenschap.

Afgezien van de verplichtingen die voortvloeien uit het Gemeenschapsrecht behoudt iedere Lid-Staat de bevoegdheid regels te treffen betreffende de voorwaarden voor de uitoefening van de ambulante handel op zijn eigen grondgebied. Het feit dat ambulante handel alleen aan stadsranden mag worden uitgeoefend, lijkt als zodanig niet in te gaan tegen het Gemeenschapsrecht.

De Commissie heeft begrip voor de bezorgdheid die door het geachte Parlementslid wordt geuit. Zonder de voorrechten van de Lid-Staten in het geding te brengen, moedigt de Commissie immers de ontwikkeling van de ambulante handel aan, waarvan de rol niet alleen op economisch niveau, doch ook op sociaal niveau van belang is: schepping van werk voor zelfstandigen, economische en sociale integratie van bevolkingslagen als jongeren en ethnische minderheden, verlevendiging van steden en dorpen. Dit is de reden waarom de Commissie initiatieven van de beroepsorganisaties uit deze sector steeds heeft ondersteund, zoals de in 1991 te Straatsburg en in 1992 te Manchester gehouden Europese markten, en het in het kader van de markt van Zaragoza in 1993 georganiseerde seminar met 20 000 ecu heeft gesubsidieerd.

⁽¹⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3456/93

van Anne André-Léonard (ELDR)

aan de Commissie

(7 december 1993)

(94/C 340/82)

Betreft: Het vervoer van vlees dat voor consumptie bestemd is

Kan de Commissie meedelen welke subsidies worden verstrekt voor het vervoer van vlees dat voor consumptie bestemd is?

Kan zij tevens meedelen of een preferentiële regeling bestaat voor het vervoer van levend vee of van diepgevroren vlees?

Controleert de Commissie of de kwaliteit van het vlees aangetast wordt door het levend vervoeren van vee (aanwezigheid van cholesterol en adrenaline, stoffen die schadelijk zijn voor de gezondheid van de consument)?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(4 maart 1994)

Binnen de Gemeenschap en de gemeenschappelijke marktordeningen worden geen subsidies verstrekt voor het vervoer van voor consumptie bestemd vlees en bestaat evenmin een preferentiële regeling voor het vervoer van vee of vlees.

Overeenkomstig Richtlijn 91/628/EEG⁽¹⁾ zijn de Lid-Staten bevoegd voor de controle op het vervoer.

⁽¹⁾ PB nr. L 340 van 11. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3482/93

van Geoffrey Hoon (PSE)

aan de Commissie

(7 december 1993)

(94/C 340/83)

Betreft: Richtlijn betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom

Is de Commissie van mening dat Richtlijn 92/100/EEG⁽¹⁾ de Lid-Staten verhindert een regeling in te voeren of te behouden die het uitputtingsbeginsel uitbreidt tot gebieden buiten de Europese Gemeenschap?

⁽¹⁾ PB nr. L 346 van 27. 11. 1992, blz. 61.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3483/93

van Geoffrey Hoon (PSE)

aan de Commissie

(7 december 1993)

(94/C 340/84)

Betreft: Richtlijn betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom

Is de Commissie het ermee eens dat de uitdrukkelijke beperking van het uitputtingsbeginsel tot het grondgebied van de Gemeenschap impliceert dat de idee van de uitbreiding van dit beginsel tot de hele wereld wordt verworpen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3484/93van **Geoffrey Hoon (PSE)**

aan de Commissie

(7 december 1993)

(94/C 340/85)

Betreft: Richtlijn betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom

Omvat het distributierecht waarin Richtlijn 92/100/EEG voorziet ook het recht om de parallelle invoer van kopieën van werken of anderszins beschermde zaken van buiten de Europese Gemeenschap toe te staan of te verbieden?

Gecombineerd antwoord van de heer Vanni d'Archirafi namens de Commissie op de schriftelijke vragen E-3482/93, E-3483/93 en E-3484/93

(26 april 1994)

Richtlijn 92/100/EEG van de Raad van 19 november 1992 betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom geeft in artikel 9, lid 1, een algemene regel aan die een uitsluitend distributierecht inhoudt ten behoeve van de vier categorieën rechthebbenden: uitvoerende kunstenaars, producenten van fonogrammen, producenten van de eerste vastleggingen van films en omroeporganisaties. Daarenboven wordt in artikel 9, lid 2, van deze richtlijn gezegd:

„Het distributierecht in de Gemeenschap op een in lid 1 bedoelde zaak wordt slechts uitgeput wanneer die zaak door de rechthebbende of met diens toestemming voor de eerste maal in de Gemeenschap wordt verkocht.”

Artikel 9, lid 2, weerspiegelt de vaste jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen met betrekking tot de artikelen 30 e.v. van het EG-Verdrag, waarvan de strekking is dat, nadat een produkt door verkoop (of op andere wijze) binnen de Gemeenschap is verspreid met toestemming van de rechthebbende van het intellectuele-eigendomsrecht, de invoer daarvan naar een andere Lid-Staat niet krachtens dat recht mag worden verboden⁽¹⁾. Er zou anders gevaar bestaan voor een kunstmatige opsplitsing van de interne markt in twaalf nationale markten. Dit betekent dat een rechthebbende die zijn toestemming heeft gegeven voor de verspreiding van kopieën van zijn werk in de Gemeenschap door middel van verkoop, zich niet kan verzetten tegen de wederverkoop van deze kopieën in een andere Lid-Staat. Dit beginsel is bekend als het „beginsel van communautaire uitputting” en streeft naar de oplossing van het conflict tussen nationale exclusieve rechten en het beginsel van vrij verkeer van goederen ingevolge het Gemeenschapsrecht.

Artikel 9, lid 2, van Richtlijn 92/100/EEG van de Raad regelt ook het vraagstuk van de internationale uitputting. De Commissie is van mening dat de bewoordingen van artikel 9 de Lid-Staten beletten de zogenaamde „internationale uitputting” toe te passen, en in die zin begrepen moeten

worden dat de rechthebbenden het recht hebben parallelinvoer uit derde landen te verhinderen. Een Lid-Staat mag niet bepalen dat de eerste verkoop in een land buiten de Gemeenschap resulteert in de uitputting van het distributierecht op zijn grondgebied en dientengevolge in de gehele Gemeenschap. De mogelijkheid voor een Lid-Staat in internationale uitputting te voorzien, zou potentieel negatieve gevolgen hebben voor de werking van de interne markt en de mededinging en de rechthebbende zou met name het gevaar kunnen lopen, dat de markt wordt onderbonden door kopieën die rechtmatig buiten de Gemeenschap op de markt worden gebracht. Een dergelijk effect zou ingaan tegen de bedoelingen van de richtlijn. Dit is consistent met de bepalingen betreffende de uitputting, die in een aantal andere richtlijnen op het gebied van intellectuele en industriële eigendom worden aangetroffen (zie Richtlijn 89/104/EEG betreffende het merkenrecht)⁽²⁾.

⁽¹⁾ Zie arresten van 8. 6. 1971 (zaak 78/70, Deutsche Grammophon) en 20. 1. 1981 (gevoegde zaken 55/89 en 57/89, Music Vertrieb).

⁽²⁾ PB nr. L 40 van 11. 2. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3494/93van **Llewellyn Smith (PSE)**

aan de Commissie

(7 december 1993)

(94/C 340/86)

Betreft: Gevaarlijk afval

Kan de Commissie in aansluiting op het antwoord van 14 juli 1993 van de voorzitter van de Raad op mondelinge vraag H-700/93 van de heer Bowe⁽¹⁾ over de Europese afvalstoffencatalogus mededelen hoe zij wil voldoen aan de eis van de kaderrichtlijn over afvalstoffen (91/156/EEG⁽²⁾) en de richtlijn over gevaarlijke afvalstoffen (91/689/EEG⁽³⁾) om de opstelling van de Europese afvalstoffencatalogus tegen december 1993 te voltooien?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-433 (juli 1993).

⁽²⁾ PB nr. L 78 van 26. 3. 1991, blz. 32.

⁽³⁾ PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 20.

Antwoord van de heer Paleokrassas namens de Commissie

(14 januari 1994)

De lijst van afvalstoffen die krachtens artikel 1, onder a), van Kaderrichtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen, als gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG, moet worden opgesteld, heeft op de vergadering van 12 oktober 1993 van het Comité van artikel 18 een gunstig advies ontvangen. De procedures voor de goedkeuring van deze lijst door de Commissie kunnen waarschijnlijk spoedig worden afgerond.

De opstelling van de lijst van gevaarlijke afvalstoffen, overeenkomstig artikel 1, lid 4, van Richtlijn 91/689/EEG, levert aanzienlijke problemen op, aangezien deze lijst zelf de definitie vormt van gevaarlijke afvalstoffen. Teneinde de gerezen problemen op te lossen, heeft de Commissie een wijziging van deze richtlijn voorgesteld ⁽¹⁾. Het voorstel van de Commissie tot wijziging van artikel 1, lid 4, is echter noch door de Raad, noch door het Parlement aanvaard. De Commissie werkt derhalve aan de oorspronkelijk beoogde lijst. Naar verwachting zal deze in het eerste kwartaal van 1994 aan het Comité worden voorgelegd.

Aanvankelijk zou een dergelijke lijst van gevaarlijke afvalstoffen een integrerend onderdeel vormen van de algemene lijst die krachtens de kaderrichtlijn afvalstoffen moet worden opgesteld. De samenvoeging van deze twee lijsten tot een geïntegreerde lijst wordt gewoonlijk aangeduid als de Europese Afvalcatalogus (EAC).

Het is vrijwel onmogelijk gebleken om de EAC in de oorspronkelijk beoogde opzet op te stellen. De algemene lijst van afvalstoffen vormt als zodanig niet de definitie van afvalstoffen en is indicatief van aard, terwijl de lijst van gevaarlijke afvalstoffen tevens de definitie van gevaarlijke afvalstoffen vormt. Bovendien moeten op de lijst van gevaarlijke afvalstoffen voorkomende afvalstoffen duidelijk worden beschreven, waarbij één of meerdere eigenschappen moeten worden aangegeven op grond waarvan de desbetreffende afvalstof als gevaarlijk moet worden aangemerkt.

De opstelling van een geïntegreerde lijst, zoals oorspronkelijk werd beoogd, blijft echter een lange-termijndoelstelling. Zodra de lijst van gevaarlijke afvalstoffen is goedgekeurd, kan de Commissie beginnen met het samenvoegen van deze twee lijsten.

⁽¹⁾ Doc. COM(90) 425 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3498/93

van Ben Visser (PSE)

aan de Commissie

(7 december 1993)

(94/C 340/87)

Betreft: Sloopregeling binnenvaart

Algemeen ist men van mening dat de vigerende sloopregeling voor de binnenvaart voorziet in een behoefte. De regeling loopt op 28 april 1994 ten einde. In zijn Verordening (EEG) nr. 1101/89 ⁽¹⁾ heeft de Raad echter nadrukkelijk aangegeven dat hij op voorstel van de Commissie de regeling met nogmaals een periode van vijf jaar kan verlengen.

Het vervoerend bedrijfsleven heeft de Commissie meermaalen zowel mondeling als schriftelijk met eensluidende stem verzocht een dergelijk voorstel tot verlenging aan de Raad te doen. Ondanks de huidige extreem slechte marktomstandigheden in de binnenvaart heeft de Commissie hieraan nog geen gehoor gegeven.

Een vertegenwoordiger van de Commissie heeft bovendien verklaard dat het maar zeer de vraag is of vóór 28 april 1994 de Raad een besluit kan nemen, omdat de procedure via het Europees Parlement als gevolg van het Verdrag van Maastricht zeer veel tijd vergt.

1. Waarom is de Commissie nog niet met een voorstel gekomen om de sloopregeling voor de binnenvaart met vijf jaar te verlengen, gelet op de waardering voor de huidige regeling en het breedgedragen verzoek om verlenging?
2. Ziet de Commissie in de huidige marktomstandigheden een extra noodzaak tot verlenging van de sloopregeling?
3. Wanneer de Commissie van mening is dat de procedure via het Europees Parlement meer tijd in beslag neemt als gevolg van „Maastricht”, is dat dan niet een extra reden om snel met voorstellen te komen, zodat de Raad in ieder geval vóór 28 april 1994 een besluit ter zake kan nemen?

⁽¹⁾ PB nr. L 116 van 28. 4. 1989, blz. 25.

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie

(21 maart 1994)

De Commissie is het met het geachte Parlements lid eens dat het, gezien de huidige marktvoorwaarden voor de binnenvaart, noodzakelijk is om de bij Verordening (EEG) nr. 1101/89 ingevoerde maatregelen voor structurele sanering te verlengen. Om die reden heeft de Commissie op 16 november 1993 een voorstel toegezonden aan het Parlement en de Raad om de oud-voor-nieuwregeling uit hoofde van artikel 8, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 1101/89 van de Raad te verlengen.

De Commissie neemt er nota van dat het Parlement zich onmiddellijk over deze kwestie heeft gebogen. Op 24 november 1993 vond hierover een eerste gedachtenwisseling plaats in de Commissie vervoer.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3504/93

van Arie Oostlander (PPE)

aan de Commissie

(7 december 1993)

(94/C 340/88)

Betreft: Definitie van de termen „universiteit” en „onderneming/bedrijf” in Comett en Tempus

Kan de Commissie aangeven hoe de definities van de termen „universiteit” en „onderneming/bedrijf” in de Raadsbesluiten die de programma's Tempus en Comett regelen, zich tot elkaar verhouden?

Is het begrip technologische vernieuwing dat in Comett centraal staat, in brede zin toepasbaar, bijv. ook in de

sectoren gezondheidszorg of openbaar bestuur? En, zo ja, is het dan niet beter om zulks door een andere woordkeuze duidelijk te maken opdat bepaalde sectoren niet van deelname worden afgeschrikt?

Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie
(18 januari 1994)

De definities van bedrijf en onderneming in de programma's Comett II en Tempus II komen overeen. In Comett II wordt alleen specifiek over kleine en middelgrote bedrijven gesproken, terwijl in de definitie in Tempus II expliciet opleidingsinstellingen van organisaties, openbare lichamen en lokale overheidsinstanties worden genoemd. Sedert de lancering van Comett in 1987 en Tempus in 1990 zijn de definities op dezelfde wijze gebruikt.

Zowel in Tempus als in Comett wordt de term universiteit voor alle soorten instellingen voor post-secundair onderwijs en post-secundaire beroepsopleiding gebruikt.

Tempus II is voornamelijk gericht op de hervorming en verbetering van het onderwijs aan de universiteiten in de landen in Oost- en Midden-Europa en de nieuwe onafhankelijke Staten. Deze instellingen kunnen in het kader van Tempus II-projecten bij permanente educatie worden betrokken, terwijl in het programma Comett II ook instellingen die alleen permanente educatie geven, aan projecten kunnen meedoen.

Technische innovatie staat in Tempus centraal en is inderdaad op vele terreinen mogelijk. Een groot aantal projecten heeft bijv. betrekking op ziekenhuizen en de ontwikkeling van innovatieve activiteiten in de medische sector.

Het is zeker niet de bedoeling om sectoren te ontmoedigen. Om groepen met potentiële belangstelling voor Comett te kunnen laten meedoen, is de gebezigde terminologie zo flexibel mogelijk gehouden. Er kan bijv. op worden gewezen dat de gezondheids- en veiligheidssector goed vertegenwoordigd is (de op negen na grootste sector in Comett II).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3508/93
van Thomas Megahy (PSE)
aan de Commissie
(7 december 1993)
(94/C 340/89)

Betreft: Doelstelling 4

Krachtens artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 2082/93 ⁽¹⁾ zijn de Lid-Staten verplicht plannen uit hoofde van de doelstellingen 3 en 4 uiterlijk drie maanden na de inwerkingtreding van de verordening, d.w.z. uiterlijk 3 november 1993, in te dienen, tenzij met de betrokken Lid-Staat anders werd overeengekomen.

Kan de Commissie aangeven welke plannen niet voor die datum zullen worden ingediend, wat de redenen daarvan zijn en welke maatregelen als gevolg daarvan zullen worden genomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993, blz. 20.

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(17 februari 1994)

In het kader van doelstelling 3 (buiten de regio's van doelstelling 1) hebben alle Lid-Staten hun plannen vóór 3 november ingediend, met uitzondering van Frankrijk, Duitsland en Italië. In het kader van doelstelling 4 (buiten de regio's van doelstelling 1) hebben België en Nederland binnen de termijn plannen ingediend.

De door de Lid-Staten aangevoerde redenen voor uitstel zijn de noodzaak van verder onderzoek, de behoefte aan nadere inlichtingen van de Commissie over de beschikbare bedragen en het gebrek aan tijd voor de voorbereiding van de nieuwe doelstelling 4. De Commissie heeft de betrokken Lid-Staten een verlenging van de termijn voor de indiening van plannen toegestaan.

De Commissie zal evenwel bijzondere aandacht besteden aan de kwaliteit van de plannen en in enkele gevallen heeft zij reeds om nadere uitwerking verzocht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3514/93
van Panayotis Roumeliotis (PSE)
aan de Commissie
(13 december 1993)
(94/C 340/90)

Betreft: Conservering van de handschriften van de berg Athos

Volgens mededelingen van wetenschappelijke deskundigen op het Internationaal Congres over de berg Athos moeten zeer veel handschriften aldaar onder bijzondere omstandigheden worden geconserveerd en bewaard om tegen de tand des tijds en de klimatologische omstandigheden te worden beschermd; tevens bestaat er behoefte aan een taxatie, ordening en uitgave van deze handschriften.

Tot op welke hoogte is de Commissie bereid een aandeel te nemen in de bestudering en tenuitvoerlegging van een dergelijke actie?

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(20 januari 1994)

In het kader van haar initiatieven voor de instandhouding van het cultureel erfgoed in Europa verleent de Commissie

naar aanleiding van de initiatieven van het Parlement jaarlijks financiële steun voor de restauratie van de kloosters van de berg Athos.

Deze steun gaat naar het Centrum voor het beheer van het erfgoed van de berg Athos (Kedak), dat speciaal door de Griekse autoriteiten in het kader van het Ministerie voor Macedonië in het leven werd geroepen. De steun is voornamelijk bestemd voor de conservering of restauratie van de voornoemde monumenten, rekening houdend, enerzijds, met de zeer urgente en omvangrijke ingrepen die vereist zijn, en, anderzijds, met de zeer beperkte Gemeenschapsmiddelen die voor culturele initiatieven worden toegekend.

De Commissie stelt het geachte Parlementslid er bovendien van in kennis dat, naar aanleiding van de ratificatie van het Verdrag betreffende de Europese Unie, momenteel wordt gewerkt aan een mededeling over het onroerend en roerend erfgoed, die aan de Raad en het Parlement zal worden voorgelegd.

In deze nieuwe context zou de Commissie eventueel nieuwe voorstellen van de Griekse autoriteiten die bevoegd zijn voor de bescherming en de instandhouding van het roerend erfgoed van de berg Athos, in overweging kunnen nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3530/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(13 december 1993)

(94/C 340/91)

Betreft: Verbod op organische fosforverbindingen

Kan de Commissie meedelen of zij de Lid-Staten heeft gevraagd een verbod op het gebruik van organische fosforverbindingen uiterlijk in het jaar 2005 van kracht te doen zijn (internationale verplichting in het kader van het Verdrag van Bern)?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(20 april 1994)

De Commissie wijst erop dat in de tekst van het Verdrag inzake de bescherming van de Rijn tegen chemische verontreiniging en van de aanvullende overeenkomst bij de op 29 april 1963 in Bern ondertekende overeenkomst namens de Internationale Commissie ter bescherming van de Rijn tegen verontreiniging, geen uiterste datum is voorzien voor de uitbanning van organische fosforverbindingen (Besluit 77/586/EEG).

Op grond van artikel 7 van Richtlijn 76/464/EEG van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd zijn de Lid-Staten verplicht programma's op te stellen om de verontreiniging door organische fosforverbindingen te ver-

minderen. De bepalingen van artikel 7 zijn vastgesteld op basis van in nationaal verband vastgestelde waterkwaliteitsdoelstellingen. Organische fosforverbindingen zijn niet onderhevig aan de bepalingen van artikel 6 van de richtlijn wat betreft in communautair verband vastgestelde grenswaarden en waterkwaliteitsdoelstellingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3536/93

van Alexandros Alavanos (GUE)

aan de Commissie

(13 december 1993)

(94/C 340/92)

Betreft: Hinder voor de scheepvaart en de visserij door gezonken schepen

Vaak hebben schepen in de Middellandse Zee te kampen met problemen doordat de scheepvaartroutes bezaaid zijn met scheepswrakken, die in aantal — met name na 1940 — sterk zijn toegenomen. Het bestaan van dergelijke door de mens achtergelaten obstakels veroorzaakt schade aan schepen en visserij-uitrusting en roept gevaren op voor de visserij en de vrachtvaart met kleine en middelgrote schepen, die niet tevoren bepaalde routes volgen en die slechts over beperkte mogelijkheden beschikken om rechtstreeks informatie in te winnen over de bestaande gevaren. Een ander belangrijk probleem inzake de vervuiling wordt veroorzaakt door overblijfselen van tanks, verfstelen en scheidingswanden die ongecontroleerd in de buurt van scheepswrakken ronddrijven.

1. Is de Commissie voornemens een onderzoek te laten instellen naar de omvang van dit probleem, met inbegrip van de eventuele opstelling van een register inzake door de mens achtergelaten scheepswrakken?
2. Is zij voornemens een onderzoek te laten instellen naar de mogelijkheden voor een financiële bijdrage aan de berging van wrakken op bepaalde kritieke punten, en met name ter hoogte van de havens in het kader van een programma voor de opruiming van door de mens achtergelaten obstakels op de scheepvaartroutes?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(7 maart 1994)

De Commissie is op de hoogte van de bijzondere risico's voor vissersvaartuigen als gevolg van allerlei obstakels op de zeebodem. De enorme toeneming van het gebruik van de zeebodem voor industriële activiteit, het leggen van pijplijnen en kabels, en het storten van afval betekent een verhoogd risico voor vissers, wier vistuig vast kan raken. In de discussies in het „Maritime Industries Forum” dat door de Commissie is georganiseerd, is erop gewezen dat door de betrokken bedrijfstakken nauwer samengewerkt zal moeten worden.

De Commissie zal de mogelijkheid nagaan om een werkgroep van bovengenoemd Forum een financiële bijdrage te geven voor bestudering van alle technische, financiële en politieke kwesties in verband met de oprichting van een Europese dienst voor inlichtingen over de zeebodem voor vissers.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3537/93

van Alexandros Alavanos (GUE)

aan de Commissie

(13 december 1993)

(94/C 340/93)

Betreft: Door het aids-virus besmet bloed en bloedprodukten

In bloedprodukten van de firma's UB Plasma en Biotest te Essen die tussen 1990 en 1993 gedistribueerd werden in Duitsland en in andere landen, waaronder Griekenland, werd — blijkens een verklaring van het Ministerie van Volksgezondheid van de Bondsrepubliek Duitsland — het aids-virus aangetroffen. Deze ontdekking bracht een grote onrust teweeg onder het publiek in de betrokken landen, met name onder de mensen die in de kritieke periode een bloedtransfusie ondergaan hebben.

In de verklaring van de Raad van 22 december 1989 over de aids-bestrijding wordt onder meer betoogd dat regelmatig onderzoek van alle bloed van donoren door middel van geschikte tests (onderzoek naar het aids-virus in bloedserum) en de ontwikkeling van een informatiebeleid voor donoren met het doel donoren met gevaarlijke symptomen uit te sluiten en de invoering van strenge kwaliteitstests binnen de Gemeenschap van essentieel belang zijn voor het veilige gebruik van donorbloed en voor een veilige bloeddonatie.

Bovendien is in artikel 129 van het Verdrag van Maastricht onder meer bepaald: „Het optreden van de Gemeenschap is gericht op preventie van ziekten, met name van grote bedreigingen van de gezondheid”, zoals aids.

1. Welke informatie kan de Commissie verstrekken over de exacte distributie van de besmette partijen?
2. Welke concrete maatregelen wil zij nemen in het kader van de bevoegdheden waarover zij beschikt op grond van artikel 129 van het Verdrag, om in de toekomst te enen male te voorkomen dat dergelijke risico's ontstaan?
3. Acht zij de tot nu toe toegepaste methode om afgenomen bloed te testen afdoende om de volksgezondheid te beschermen?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(6 mei 1994)

1. Richtlijn 89/381/EEG ⁽¹⁾, die voor nieuwe produkten sinds 1 januari 1992 en voor bestaande produkten sinds 1 januari 1993 van kracht is, eist dat alle uit bloed of plasma bereide geneesmiddelen vervaardigd en op de markt toege-

laten worden aan de hand van stringente criteria die zijn opgesteld om de kwaliteit, veiligheid en doeltreffendheid van deze produkten te garanderen. Deze richtlijn wordt aangevuld door eisen omtrent proeven (91/507/EEG ⁽²⁾) en goede praktijken bij het vervaardigen (91/356/EEG ⁽³⁾).

De Commissie heeft Duitsland verzocht om haar informatie te verschaffen over de situatie omtrent UB Plasma en Biotest; zij heeft nog geen antwoord ontvangen.

2. Een systeem voor de uitwisseling in een vroeg stadium van informatie omtrent onvolkomen geneesmiddelen is krachtens de artikelen 30—33 van Richtlijn 75/319/EEG ⁽⁴⁾ opgezet om te garanderen dat alle bevoegde autoriteiten onmiddellijk op de hoogte worden gebracht wanneer een probleem ontstaat dat zou kunnen leiden tot het uit de handel nemen of tot grote veranderingen in de vergunning voor het in de handel brengen van een bepaald produkt. Dit systeem was werkzaam in de gevallen die de geachte Afgevaardigde noemt.

Ter gelegenheid van de aanneming van de conclusies van de Raad van 13 december 1993 ⁽⁵⁾ betreffende zelfvoorziening in bloed in de Gemeenschap heeft de Commissie haar voornemen bekendgemaakt om informatie te verzamelen over de wettelijke bepalingen en de huidige praktijken in de Lid-Staten ten aanzien van het verzamelen, de controle en de behandeling van bloed alsmede de distributie van en de handel in bloed en bloedprodukten teneinde, indien nodig, gemeenschappelijke veiligheidsvoorschriften voor te stellen.

3. In Richtlijn 89/381/EEG betreffende uit menselijk bloed of plasma bereide geneesmiddelen wordt bepaald dat, in overeenstemming met de aanbevelingen van de Raad van Europa en de WGO, tests moeten worden verricht op bloed of plasma dat wordt gebruikt als basismateriaal voor de vervaardiging van geneesmiddelen. Deze tests worden ook aanbevolen voor bloed dat voor transfusies wordt gebruikt. Als onderdeel van het werk dat ter verwezenlijking van de doelstellingen van punt 2 moet worden verricht, zal de Commissie controleren in hoeverre deze aanbevelingen worden toegepast en in hoeverre zij in nationale wetgeving zijn omgezet.

Veiligheid van bloed en bloedprodukten is een gebied dat als gevolg van de voortschrijding van de wetenschappelijke kennis en de technologie constant in ontwikkeling is. Naar aanleiding van de mededeling van de Commissie over zelfvoorziening in bloed ⁽⁶⁾ heeft de Volksgezondheidsraad van 13 december 1993 opnieuw de noodzaak van de garantie van de kwaliteit en de veiligheid van de inzameling van bloed benadrukt. De Commissie is voornemens om in nauwe samenwerking met de Lid-Staten haar inspanningen te vergroten teneinde te garanderen dat alle relevante vraagstukken worden behandeld en dat alomvattende voorzorgsmaatregelen worden genomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 28. 6. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 270 van 26. 9. 1991.

⁽³⁾ PB nr. L 193 van 17. 7. 1991.

⁽⁴⁾ PB nr. L 147 van 9. 6. 1975.

⁽⁵⁾ PB nr. C 15 van 18. 1. 1994.

⁽⁶⁾ Doc. COM(93) 198 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3548/93

van Des Geraghty (NI)
aan de Commissie
(13 december 1993)
(94/C 340/94)

Betreft: Structuurfondssteun 1993 — Griekenland

Kan de Commissie met het oog op de conclusies van de Top van Edinburgh en de noodzaak om de Structuurfondssteun voor 1993 afzonderlijk van de andere jaren van de periode 1989—1993 te berekenen, medelen hoeveel steun (in ecu tegen prijzen van 1992) in 1993 aan Griekenland is toegewezen voor

- communautaire bestekken,
- communautaire initiatieven?

Kan zij tevens mededelen op welke grondslag de berekening is gemaakt (bijv. vastgelegde, toegewezen of feitelijk overgemaakte kredieten enz. in 1993)?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**
(21 april 1994)

Voor het jaar 1993 bedragen de financiële transacties met Griekenland in het kader van de Structuurfondsen (lopende prijzen):

(in miljoen ecu)

	Communautaire bestekken	Communautaire initiatieven
EFRO		
Vastleggingen	935	128
Betalingen	1 100	124
ESF		
Vastleggingen	477	37
Betalingen	419	12
EOGFL		
Vastleggingen	383	16
Betalingen	376	15

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3549/93

van Des Geraghty (NI)
aan de Commissie
(13 december 1993)
(94/C 340/95)

Betreft: Structuurfondssteun 1993 — Spanje

Kan de Commissie met het oog op de conclusies van de Top van Edinburgh en de noodzaak om de Structuurfondssteun

voor 1993 afzonderlijk van de andere jaren van de periode 1989—1993 te berekenen, medelen hoeveel steun (in ecu tegen prijzen van 1992) in 1993 aan Spanje is toegewezen voor

- communautaire bestekken,
- communautaire initiatieven?

Kan zij tevens mededelen op welke grondslag de berekening is gemaakt (bijv. vastgelegde, toegewezen of feitelijk overgemaakte kredieten enz. in 1993)?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**
(21 april 1994)

Voor het jaar 1993 bedragen de financiële transacties met Spanje in het kader van de Structuurfondsen (lopende prijzen):

(in miljoen ecu)

	Communautaire bestekken	Communautaire initiatieven
EFRO		
Vastleggingen	1 896	337
Betalingen	1 100	202
ESF		
Vastleggingen	1 146	98
Betalingen	602	59
EOGFL		
Vastleggingen	397	10
Betalingen	405	32

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3572/93

van Víctor Arbeloa Muru (PSE)
aan de Commissie
(14 december 1993)
(94/C 340/96)

Betreft: De financiering van openbare werken met omvangrijke doelstellingen

Het Kanaal van Navarra, een jaren oude verzuchting van de Navarrezes, zal een lengte hebben van 181 km en gebieden bevloeden in Navarra en Aragón. Het is, samen met het stuwwmeer van Itoiz, één van de grootste openbare werken, met de voorbereiding en uitvoering waarvan de regeringen van Navarra al geruime tijd bezig zijn, met de instemming met en de hulp van de nationale regeringen.

Welk soort steun (en op welke communautaire basis) voorziet de Commissie voor dit soort openbare werken met omvangrijke sociaal-economische doelstellingen in een gebied van de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(12 april 1994)

Voor projecten zoals de door het geachte Parlementslid bedoelde kan de Commissie financiële bijstand verlenen, hetzij in het kader van operationele programma's, hetzij op grond van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 4254/88 van de Raad, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2083/93 van de Raad ⁽¹⁾.

Over het besluit om communautaire bijstand te verlenen vindt nauw overleg plaats tussen de Commissie, de Lid-Staat en de door de Lid-Staat aangewezen autoriteiten en instanties. De bijstand wordt toegekend als aan een aantal voorwaarden is voldaan, namelijk:

- het project moet worden uitgevoerd in een zone die in aanmerking komt voor bijstand uit hoofde van de doelstellingen 1, 2 of 5 b, als omschreven in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2081/93 van de Raad ⁽¹⁾;
- het project moet als prioritair worden aangemerkt in de ontwikkelingsstrategie die is uitgestippeld met het oog op die doelstellingen en moet als zodanig in het communautair bestek zijn vermeld;
- het project moet verenigbaar zijn met het beleid van de Gemeenschap op de andere terreinen (gemeenschappelijk landbouwbeleid, milieubescherming, enz.).

⁽¹⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3574/93

van François Musso (RDE)

aan de Commissie

(14 december 1993)

(94/C 340/97)

Betreft: Het NOW-programma en Corsica

Kan de Commissie precies aangeven hoe het NOW-programma in Corsica is verlopen, en daarbij tevens vermelden hoeveel kredieten hiervoor waren uitgetrokken en hoeveel er uiteindelijk aan het programma zijn besteed?

**Antwoord door de heer Flynn
namens de Commissie**

(25 januari 1994)

Het NOW-programma verloopt op Corsica voorspoedig. Er zijn drie projecten goedgekeurd op de volgende gebieden:

- maatschappelijke integratie en inschakeling in het arbeidsproces, sector polyvalente hulpverlening, rekening houdend met de dagelijkse problemen op het gebied van opleiding voor vrouwen (School voor beroepsopleiding, Finosello),
- kwalificerende opleiding in toerisme op het platteland en ontwikkeling van uiteenlopende verblijfsmogelijkheden: vakantieverblijven op het platteland voor kinderen (School voor beroepsopleiding, Finosello),
- inschakeling in het arbeidsproces (Instituut voor ontwikkeling en opleiding).

De communautaire cofinanciering van deze projecten beloopt 242 543 ecu, wat wordt aangevuld door de nationale financiering.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3587/93

van José Vázquez Fouz (PSE)

aan de Commissie

(17 november 1993)

(94/C 340/98)

Betreft: Epizoötie-controle

De epizoötie-controle is van fundamenteel belang om de gezondheid van het vee te garanderen.

De recente epidemieën van Afrikaanse en klassieke varkenspest hebben duidelijk gemaakt dat dergelijke ziekten nog niet zijn uitgeroeid en dat integendeel, als er niet dringend drastische maatregelen worden getroffen, de zaak uit de hand dreigt te lopen, met alle ernstige commerciële, economische, sociale, enz. gevolgen vandien.

De Commissie is zich ongetwijfeld van dit probleem bewust. Vandaar de volgende vragen:

Welke maatregelen worden momenteel getroffen om de epidemieën onder controle te houden?

Wat zijn de vooruitzichten voor de toekomst?

Wat zullen de financiële consequenties zijn voor Duitsland, Portugal, België en Spanje?

Wat is het standpunt van de Commissie ten aanzien van het besluit van Portugal om zijn grenzen voor de import van varkensvlees te sluiten?

Is de Commissie van plan het besluit van Portugal voor te leggen aan het Hof van Justitie?

Is zij niet van oordeel dat dergelijke maatregelen indruisen tegen de regels van de interne markt, met name wat betreft het vrije verkeer van goederen?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(9 december 1993)**

De Commissie is volledig op de hoogte van de recente ziekte-uitbraken waarvan in de vraag sprake is.

De bestrijding en de uitroeiing van dierziekten valt onder de verantwoordelijkheid van de veterinaire diensten van de betrokken Lid-Staat. Voor nagenoeg alle dierziekten zijn in de communautaire wetgeving (richtlijnen) minimumeisen vastgesteld. Hoewel het voorstel van de Commissie voor een richtlijn inzake de bestrijding van Afrikaanse varkenspest in de gehele Gemeenschap nog niet volledig gereed is, heeft de Raad reeds drie specifieke beschikkingen vastgesteld voor de uitroeiing van Afrikaanse varkenspest in respectievelijk Italië, Spanje en Portugal.

De Commissie moet nagaan of de door de Lid-Staat toegepaste maatregelen volstaan om de ziekte uit te roeien en de verspreiding ervan naar andere gebieden van de Gemeenschap te voorkomen, en zo nodig moet zij aanvullende maatregelen opleggen.

Tijdens de recente epidemieën is de Commissie voortdurend in nauw contact gebleven met de betrokken veterinaire diensten en de genomen maatregelen zijn gerapporteerd aan en herhaalde malen besproken in het Permanent Veterinair Comité.

De richtlijn inzake Afrikaanse varkenspest zal de vereiste communautaire wetgeving op dit gebied completeren, maar de maatregelen worden geregeld opnieuw bezien en zonodig zullen wijzigingen worden voorgesteld. De Commissie werkt samen met het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten (OIE) in Parijs om methodes voor risico-analyse te ontwikkelen en voor de toekomst regionalisatiecriteria vast te stellen.

De Commissie kan op dit moment de kosten voor de getroffen landen niet ramen; deze kosten zullen normaliter in aanmerking komen voor communautaire steun.

De Portugese beslissing om de invoer van varkens uit alle Lid-Staten te verbieden is in strijd met de bepalingen van het Verdrag. Daarom heeft de Commissie de inbreukprocedure ingeleid. De Portugese maatregelen zijn op 19 november 1993 ingetrokken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3604/93

van Jean-Pierre Raffin (V)
aan de Commissie
(17 december 1993)
(94/C 340/99)

Betreft: Het nieuwe stuwmeer van Petit Saut (Guyana)

Frankrijk is het enige land van de Europese Gemeenschap dat rechtstreeks geconfronteerd wordt met de bescherming en exploitatie van de tropische regenwouden, met name in het departement Guyana. Dit departement zou het proefterrein bij uitstek moeten zijn voor de concrete uitvoering van tal van verklaringen van de zijde van Europa over de tropische regenwouden en duurzame ontwikkeling. Dat is echter geenszins het geval.

In dit departement laat Electricité de France een stuwmeer vollopen, dat 310 km² regenwoud (Petit Saut op de Sinnamary) zal vernietigen. Omdat het gebied niet eerst geleidelijk en op gecoördineerde wijze is ontbost, zal deze operatie een zware aanslag op de biodiversiteit betekenen. Het gerucht gaat dat EDF nog twee stuwdammen wil bouwen, waarvan de gevolgen even rampzalig zullen zijn.

Wat denkt de Commissie te ondernemen om ervoor te zorgen dat wat in de praktijk gebeurt, niet haaks staat op ronkende verklaringen over de bescherming van de biodiversiteit?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(5 april 1994)**

De Franse autoriteiten hebben de Commissie ervan in kennis gesteld dat de stuwdam Petit Saut overeenkomstig de eisen van Richtlijn 85/337/EEG aan een milieu-effectbeoordeling werd onderworpen. Volgens de informatie die de Commissie is verstrekt, werd bij de milieu-effectbeoordeling voor de stuwdam rekening gehouden met de directe en indirecte effecten van het project op de in de richtlijn aangegeven elementen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3610/93

van José Apolinário (PSE)
aan de Commissie
(17 december 1993)
(94/C 340/100)

Betreft: Veiligheid in „zwemparadijzen”

Eind juli van dit jaar ging er een schok door de Portugese publieke opinie vanwege het dodelijke ongeval waarvan twee kinderen in het „zwemparadijs” Aquaparque in Lissabon het slachtoffer waren.

Is de Commissie niet van oordeel dat er op dit gebied een meer doeltreffende, Europese, wetgeving zou moeten komen zoals door de consumentenverenigingen wordt bepleit?

Welke initiatieven heeft de Commissie genomen om de rechten van de consumenten te waarborgen door de veiligheidseisen in dit soort pretparken te reglementeren?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(9 maart 1994)

De Commissie is zich zeer wel bewust van de veiligheidsproblemen in verband met waterpretparken. De Commissie heeft op dit gebied tot nu toe tweërlei acties ondernomen, algemene en op vrijetijdscentra, met name waterpretparken, toegesneden acties:

— op algemeen vlak moet met Richtlijn 92/59/EEG van de Raad van 29 juni 1992 inzake algemene produktveiligheid⁽¹⁾, die op 29 juni 1994 in werking zal treden, de veiligheid kunnen worden gegarandeerd van de in waterpretparken gebruikte installaties, omdat dit producten in de zin van deze richtlijn zijn.

Bovendien denkt de Commissie momenteel na over het probleem van de veiligheid van de aan consumenten aangeboden diensten in zijn geheel. De exploitatie van waterpretparken is één van die diensten.

— met betrekking tot dit specifieke onderwerp heeft de Commissie een onderzoekproject ter evaluatie van de veiligheid van de aangeboden diensten in de waterpretparken in zes Lid-Staten, waaronder Portugal, gesubsidieerd. Dit onderzoekproject heeft reeds gediend als basis voor voorlichtingsbrochures en artikelen in de vakpers in de Lid-Staten.

(1) PB nr. L 228 van 11. 8. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3626/93

van Astrid Lulling (PPE)

aan de Commissie

(17 december 1993)

(94/C 340/101)

Betreft: Belastingheffing van Luxemburgse landbouwers die landbouwgronden in België exploiteren

Een aantal Luxemburgse landbouwers die landbouwgronden in België in eigendom of in pacht hebben en deze exploiteren, ontvangt momenteel belastingaanslagen over de inkomsten uit deze gronden. Deze inkomsten worden vanaf het belastingjaar 1992 berekend zonder toepassing van gehuwdenaftrek en andere bijzondere lasten, hetgeen voordien wel het geval was. Deze fiscale behandeling geldt voor Franse, Duitse en Luxemburgse landbouwers die landbouwgronden in België exploiteren, maar niet voor

Nederlandse landbouwers die zich in dezelfde situatie bevinden.

Is de Commissie op de hoogte van deze praktijken? Is zij niet van mening dat dit een discriminatie is ten opzichte van de Duitse, Franse en Luxemburgse landbouwers die niet verenigbaar is met de interne markt?

Welke maatregelen denkt de Commissie eventueel te nemen om een einde te maken aan deze discriminatie?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(14 april 1994)

De Commissie is op de hoogte van de Belgische fiscale regeling voor landbouwers uit aangrenzende Lid-Staten die in België landbouwgronden exploiteren.

Deze personen zijn in België in beginsel onderworpen aan de belasting voor niet-verblijfhouders over de opbrengst van hun landbouwgronden in die Lid-Staat.

Het blijkt dat België bij de wet van 22 december 1989 de belastingheffing voor niet-ingezetenen met ingang van 1991 in zeer ongunstige zin heeft gewijzigd. Deze personen komen niet meer in aanmerking voor bepaalde met hun persoonlijke situatie verband houdende aftrekposten, zoals het belastingvrije minimum, het huwelijksquotiënt of de aftrek voor personen te hunnen laste, terwijl belastingplichtige ingezetenen deze voordelen wel blijven genieten.

Deze wijziging van het Belgische belastingrecht verklaart dus de huidige fiscale situatie van de Duitse, Franse en Luxemburgse landbouwers die landbouwgronden in België exploiteren en die niet in aanmerking komen voor toepassing van het huwelijksquotiënt en van andere vrijstellingen. Hoewel deze bepalingen nadien op initiatief van de Commissie bij wet van 28 december 1992 in gunstige zin gewijzigd zijn voor loontrekkenden en gepensioneerden, die onder bepaalde voorwaarden dezelfde fiscale voordelen genieten als ingezetenen, heeft zich nog geen wijziging voorgedaan in de fiscale situatie van andere categorieën belastingplichtigen.

De belastingregeling bevat een uitzondering ten gunste van Nederlandse landbouwers, die krachtens artikel 25, lid 3, van het Belgisch-Nederlandse belastingverdrag in aanmerking komen voor dezelfde vrijstellingen en verminderingen als in België gevestigde landbouwers. Franse, Duitse en Luxemburgse landbouwers die dezelfde activiteit uitoefenen, komen echter niet voor deze uitzondering in aanmerking.

De Commissie is daarom van mening dat deze fiscale behandeling beïnvloed wordt door overwegingen die verband houden met de nationaliteit. Zij is voornemens de betreffende belastingregeling te onderwerpen aan een nader onderzoek, met name in het licht van artikel 52 van het Verdrag, dat rechtstreeks en onvoorwaardelijk de nationale

behandeling voorschrijft voor elke ingezetene die zich, zelfs ten titel van tweede verblijfplaats, vestigt in een Lid-Staat om aldaar anders dan in loondienst een activiteit uit te oefenen.

Overigens verdient het vermelding dat de Commissie op het gebied van de belastingen voor niet-ingezetenen op 21 december 1993 een aanbeveling heeft vastgesteld om de Lid-Staten ertoe aan te zetten in hun wetgeving de discriminerende bepalingen inzake de belasting voor niet-ingezetenen te schrappen en deze te wijzigen in de zin van het Gemeenschapsrecht.

Het aan de Lid-Staten voorgestelde toepassingsgebied is ruim: het omvat zowel personen in loondienst of gepensioneerden als personen die een zelfstandig beroep of een industriële, commerciële of agrarische activiteit uitoefenen. Er zijn nauwkeurige regels vastgesteld om te zorgen voor een niet-discriminerende belastingregeling voor niet-ingezetenen in de Lid-Staat waar de activiteit wordt uitgeoefend, wanneer deze zich bevinden in een situatie die vergelijkbaar is met die van de eigen ingezetenen. Een situatie wordt geacht vergelijkbaar te zijn wanneer het inkomen dat wordt verworven in de Lid-Staat waar de activiteit wordt uitgeoefend tenminste 75 % van het totale belastbare inkomen van de niet-ingezetene vertegenwoordigt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3644/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(17 december 1993)

(94/C 340/102)

Betreft: Besparing en hergebruik van water in Griekenland en in de Gemeenschap in het algemeen

Kan de Commissie meedelen:

1. of de Griekse autoriteiten maatregelen hebben genomen, en zo ja welke, om water te besparen en opnieuw te gebruiken (waarbij gedacht kan worden aan bewerkt stedelijk afvalwater dat voor speciale cultures kan worden gebruikt);
2. hoe de Gemeenschap maatregelen kan bevorderen en financieren die gericht zijn op de besparing en het hergebruik van water?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(28 maart 1994)

De Commissie beschikt niet over informatie over de door de Griekse instanties vastgestelde maatregelen voor waterbesparing en recycling van stedelijk afvalwater in het algemeen.

Zij heeft reeds bijgedragen tot incidentele en proefprojecten in deze sector, met name via de instrumenten Medspa, Life

en Envireg. Zo worden er in het kader van laatstgenoemd programma momenteel installaties gebouwd om stedelijk afvalwater dat afkomstig is van de zuiveringsstations in Amfissa en op Kos, opnieuw te gebruiken in de landbouw. De Commissie kan eventueel ook in het kader van de nieuwe planingsperiode van de Structuurfondsen (1994—1999) aan de financiering van dergelijke werkzaamheden deelnemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3646/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(17 december 1993)

(94/C 340/103)

Betreft: Weiden van vee in bosgebieden

Kan de Commissie meedelen of zij van plan is een initiatief te ontplooiën waardoor er een einde kan komen aan het weiden van vee in bosgebieden of althans aan de subsidiëring van „scharrelvee”?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie

(5 april 1994)

Uit het door de Commissie uitgevoerde onderzoek blijkt dat voor deze vorm van veeteelt in bergstreken of andere probleemgebieden geen vergoeding kan worden verleend op grond van de communautaire regelgeving en inzonderheid van Verordening (EEG) nr. 2328/91, omdat er bij dit soort veeteelt geen verband bestaat met een voederoppervlakte van het begunstigde bedrijf.

Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel mogen de Lid-Staten evenwel de lijst van diersoorten die voor communautaire en nationale steunmaatregelen in aanmerking komen, beperken en bepalen welke vormen van veehouderij worden gesubsidieerd en hebben zij voorts ook het recht ervoor te zorgen dat de communautaire regeling goed wordt toegepast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3651/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(17 december 1993)

(94/C 340/104)

Betreft: Import en gebruik van tropisch hout

Kan de Commissie aangeven of er de laatste tijd in de Lid-Staten tropisch hout is ingevoerd en gebruikt, en zo ja, in welke hoeveelheden?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(5 mei 1994)**

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, is van de totale invoer van tropisch hout 20 % bestemd voor de Gemeenschap ⁽¹⁾. Het in de Gemeenschap ingevoerde tropisch hout kan worden verdeeld in vier typen; de hoeveelheden worden echter altijd uitgedrukt in rondhoutequivalenten. De term rondhoutequivalent (RE) heeft betrekking op de stammen die nodig zijn om bewerkte produkten als timmerhout, multiplex en fineer te maken.

Voor 1992 zijn de cijfers voor de Gemeenschap als geheel bij benadering als volgt ⁽²⁾:

Stamhout:	2 280 000 m ³ RE
Timmerhout:	4 280 000 m ³ RE
Multiplex:	3 450 000 m ³ RE
Fineer:	390 000 m ³ RE.

Het aandeel van de diverse Lid-Statens als percentage van de totale invoer in de Gemeenschap is als volgt:

Stamhout:

Frankrijk	38,5 %
Italië	19,2 %
Spanje	14,9 %
Duitsland	12,3 %
Griekenland	7,6 %
Nederland	5,1 %
België	1,5 %
Verenigd Koninkrijk	8,8 %
Denemarken	0,1 %

Timmerhout:

Nederland	20,5 %
Verenigd Koninkrijk	15,8 %
Italië	15,2 %
Frankrijk	14,7 %
Duitsland	13,9 %
Spanje	11,3 %
België	6,9 %
Griekenland	0,9 %
Denemarken	0,8 %

Fineer/multiplex:

Verenigd Koninkrijk	36,6 %
Duitsland	17,3 %
Frankrijk	15,2 %
Nederland	13,2 %
België	9,5 %

Italië	3,8 %
Denemarken	3,5 %
Spanje	0,7 %
Griekenland	0,2 %

⁽¹⁾ Environmental Strategies Europe, rapport ingediend bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen, deel 1, september 1992, blz. 2.

⁽²⁾ Bron: Unie voor de handel in tropisch hout in de EEG. Editie 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3674/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(31 januari 1994)

(94/C 340/105)

Betreft: Opening van de markt van de Verenigde Staten voor scheepvaartdiensten en voor staal

Kan de Commissie meedelen of, en zo ja wanneer, de Verenigde Staten voornemens zijn hun markten voor scheepvaartdiensten en voor staal open te stellen en tevens hun invoerrechten op textielprodukten te verlagen?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(8 april 1994)

Wat het zeevervoer betreft, konden de GATS-onderhandelingen (GATS: de Algemene Overeenkomst inzake de handel in diensten) niet worden afgerond en werd men het eens over een werkprogramma waaraan de Verenigde Staten hebben aangekondigd actief te zullen deelnemen teneinde de liberalisatie van verschillende handelsaspecten van deze sector (toegang tot lading, ondersteunende diensten, toegang tot havenfaciliteiten) voort te zetten. Deze onderhandelingen moeten in juni 1996 worden afgerond en in de tussentijd worden de GATS-verplichtingen, met name de meestbegunstigingsclausule, opgeschort ten aanzien van de landen die geen verbintenis in deze sector hebben bekrachtigd. Dat geldt met name voor de Verenigde Staten, Japan en de Gemeenschap die hun aanbiedingen van verbintenissen hebben teruggetrokken gezien de ontoereikende resultaten in dit stadium van de onderhandelingen.

Voor de staalsector bestaat er na 31 maart 1992, de vervaldatum van de zelfbeperkingsregelingen, geen invoerbelemmering; dat zou in strijd met de GATT zijn. De Amerikaanse autoriteiten handhaven anti-dumping- en anti-subsidierechten ten opzichte van bepaalde ijzer- en staalprodukten afkomstig uit bepaalde Lid-Statens. De Gemeenschap betwist de rechtmatigheid van deze handelsbeschermende instrumenten niet; wel meent zij dat bepaalde aspecten van de door de Amerikaanse autoriteiten gevolgde

procedures niet in overeenstemming met de geldende internationale regels zijn. Bijgevolg legde zij het geschil aan een GATT-panel voor. Voorts zegden de Verenigde Staten naar aanleiding van de afronding van de Uruguay-Ronde toe hun douanerechten in deze sector geleidelijk te zullen verlagen tot hun volledige afschaffing aan het einde van de overgangsperiode van tien jaar.

Verlaging van de Amerikaanse piektarieven op de invoer van textielproducten uit de Europese Unie was in de Uruguay-Ronde-besprekingen een prioritaire doelstelling van de Commissie. De Verenigde Staten boden een verlaging van 40 % over de douanerechten van meer dan 15 % aan en een verlaging van 30 % over de gezamenlijke douanerechten op door de Europese industrie uitgevoerde textielproducten. Deze concessies zijn met name belangrijk in de sectoren linnen, zijde en wol.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3684/93

van Günter Topmann (PSE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 340/106)

Betreft: Belastingen goederenvervoer over de weg

Volgens nog niet tegengesproken berichten heeft de Nederlandse Regering besloten de per 1 januari 1994 ingaande verhoging van de accijns op diesel volledig te compenseren. Dit zou tot gevolg hebben dat enerzijds alle dieselveertuigen door de accijnsverhoging in gelijke mate sterker zouden worden belast, maar dat anderzijds uitsluitend Nederlandse ondernemers door verlaging van een andere belasting geheel of in wezenlijke mate onder deze lastenverzwaring uit zouden komen.

1. Kan de Commissie het voornemen van de Nederlandse Regering en de juistheid van deze conclusie bevestigen?
2. Ziet de Commissie geen parallel tussen dit voornemen en de plannen die de Duitse Bondsregering in 1989 had om tolgeld voor het wegverkeer in te voeren en tegelijkertijd de motorrijtuigenbelasting te verlagen?
3. Is de Commissie, mocht zij van mening zijn dat het hier om een soortgelijk geval gaat, ook nu voornemens een klacht wegens overtreding van artikel 76 van het EG-Verdrag in te dienen?
4. Kan de Commissie in het licht van bovengenoemd voornemen van de Nederlandse Regering bevestigen dat de notitie in de notulen van de Ecofin-Raad van 25 oktober 1993, waarop de richtlijn over de „Belastingen op sommige voor het goederenvervoer over de weg gebruikte voertuigen . . .” is goedgekeurd, zonder effect is?

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie

(5 april 1994)

1. De Nederlandse Regering heeft de Commissie in kennis gesteld van haar voornemen om de brandstofaccijnzen te verhogen en terzelfdertijd de motorrijtuigenbelasting te verlagen. Nadere bijzonderheden over deze maatregelen zijn nog niet aan de Commissie medegedeeld.

Aangezien soortgelijke maatregelen wellicht nog in verscheidene andere Lid-Staten zullen worden genomen en in de praktijk het grootste deel van de door vervoerders gebruikte brandstof in eigen land wordt gekocht, is het weinig waarschijnlijk dat vervoerders van één of andere nationaliteit uit de Gemeenschap ernstiger worden getroffen dan andere.

2. Hoewel het Nederlandse geval, voor wat de gevolgen betreft, wel gelijkenissen lijkt te vertonen met het Duitse geval van 1989, zijn de omstandigheden nu toch anders.

3. Bij Richtlijn 92/82/EEG ⁽¹⁾ betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën zijn minimumniveaus voor brandstofaccijnzen vastgesteld, hetgeen betekent dat de Lid-Staten zelf de tarieven kunnen bepalen die zij passend achten, zo lang zij boven de minimumtarieven blijven.

Anderzijds kunnen de Lid-Staten, na de goedkeuring van Richtlijn 93/89/EEG ⁽²⁾ betreffende de toepassing door de Lid-Staten van de belastingen op sommige voor het goederenvervoer over de weg gebruikte voertuigen en van de voor het gebruik van sommige infrastructuurvoorzieningen geheven tolgelden en gebruiksrechten, de door hen toegepaste tarieven van de motorrijtuigenbelasting wijzigen op voorwaarde dat zij de minimumniveaus als bepaald in de richtlijn eerbiedigen. De Lid-Staten moeten tegen 1 januari 1995 aan deze richtlijn voldoen, maar kunnen dit ook vroeger doen.

De bepalingen van laatstgenoemde richtlijn vormen gemeenschappelijke regels in de zin van artikel 75, lid 1, van het EG-Verdrag. Dit betekent dat artikel 76, waarin de overgangsperiode wordt geregeld „totdat de in artikel 75, lid 1, bedoelde bepalingen zijn vastgesteld”, niet meer van toepassing is met betrekking tot de in de richtlijn behandelde kwesties. Overigens is het Duitse initiatief genomen in 1989 toen er geen gemeenschappelijke regels op dit gebied bestonden en daarom artikel 76 van toepassing was.

4. Zoals vermeld in punt 1 hierboven zijn er nog geen nadere bijzonderheden over de voorgestelde Nederlandse maatregel bekend. De Commissie heeft echter geen reden om de doeltreffendheid van de door de Lid-Staten aangegeven politieke verbintenissen in twijfel te trekken.

⁽¹⁾ PB nr. L 316 van 31. 10. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 279 van 12. 11. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3687/93

van Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 340/107)

Betreft: Steun voor landbouwinkomens in Castilië en León

Op 16 maart 1993 heeft de Commissie een Spaans steunprogramma goedgekeurd ten behoeve van de inkomens van de landbouwers van Castilië en León alsmede de communautaire bijdrage hiertoe. Het betreft hier communautaire steun aan landbouwers die een agrarische werkzaamheid uitoefenen als hoofdberoep. Volgens persberichten en andere gegevens vormt de regionale regering van Castilië en León uit deze cofinanciering een fonds dat vervolgens wordt herverdeeld, in dit geval onder de suikerbietentelers, geheel afgezien van het feit of deze landbouwers de agrarische werkzaamheid als hoofdberoep uitoefenen.

1. Kan de Commissie deze berichten bevestigen?
2. Is de Commissie van mening dat deze handelwijze van de autonome gemeenschap Castilië en León juridisch juist is?
3. Zo ja, wat denkt de Commissie te doen om de communautaire steun die bedoeld is als cofinanciering van het Spaanse programma te laten toekomen aan de wettelijke rechthebbenden, dat wil zeggen aan de landbouwers die hun hoofdberoep in de landbouw vinden?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie

(3 maart 1994)

1. De Commissie beschikt niet over inlichtingen waaruit zou blijken dat de Spaanse autoriteiten de door het geachte Parlementslid bedoelde regeling niet correct toepassen.
2. Wanneer de Spaanse autoriteiten een dergelijke regeling getroffen zouden hebben, zouden zij inderdaad onrechtmatig handelen.
3. Zoals hierboven al verklaard is, beschikt de Commissie niet over bewijzen, maar zij zal contact opnemen met de Spaanse autoriteiten om van hen de nodige garanties te verkrijgen dat het programma in de door de Commissie goedgekeurde vorm wordt uitgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3695/93

van Dagmar Roth-Behrendt (PSE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 340/108)

Betreft: Uitvoering en follow-up van de milieu-auditverordening

Kan de Commissie informatie geven over de uitvoering en de follow-up van Verordening (EEG) nr. 1836/93 ⁽¹⁾ inzake de milieu-audit?

1. Komt er een verbinding tussen EG-milieukeurmerk en de milieu-audit in die zin dat bijvoorbeeld alleen produkten van ondernemingen die aan de milieu-audit deelnemen in aanmerking komen voor het milieukeurmerk?
2. Welke maatregelen ten behoeve van het midden- en kleinbedrijf (MKB) zal de Commissie nemen om met name deze ondernemers de deelname aan de milieu-audit mogelijk te maken resp. te vergemakkelijken?
3. Hoeveel steunmiddelen worden in 1994 in totaal voor de milieu-audit uitgetrokken?
4. Tot welk resultaat heeft aanbesteding 93/C 247/06 ⁽²⁾ geleid? Is de Commissie voornemens de komende tijd nog meer van dergelijke aanbestedingen te houden?
5. Zal het Milieu-agentschap in Kopenhagen taken die verband houden met de milieu-audit op zich nemen? Zo ja, welke?

⁽¹⁾ PB nr. L 168 van 10. 7. 1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 247 van 10. 9. 1993, blz. 6.

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(8 april 1994)

1. Neen. Dit zijn twee aparte regelingen die niet met elkaar zijn gekoppeld.
2. De Commissie zal met het bij artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 1836/93 ingestelde comité bespreken welke voorstellen eventueel bij de Raad kunnen worden ingediend. Intussen heeft zij in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een uitnodiging gepubliceerd om deel te nemen aan proefprojecten met het oog op de voorbereiding, de bevordering of de vergemakkelijking van de deelname door bedrijven aan het milieubeheer- en milieu-auditsysteem. Deze uitnodiging is vooral gericht tot het midden- en kleinbedrijf.

Daarnaast is de invoering van het systeem een prioriteit van het LIFE-programma voor 1994 in het kader van Verordening (EEG) nr. 1973/92 van de Raad ⁽¹⁾.

3. Voor de bevordering van het milieu-auditsysteem in 1994 kunnen verschillende begrotingslijnen worden

gebruikt (LIFE, invoering van milieuwetgeving, enz.). Het is op dit moment dan ook niet mogelijk om aan te geven om welk bedrag het precies zal gaan.

4. Deze aanbesteding was in twee delen gesplitst. Voor het eerste deel met als sluitingsdatum 31 oktober 1993 zijn 140 voorstellen binnengekomen. Het tweede deel had als sluitingsdatum 31 december 1993 en heeft ongeveer 200 voorstellen opgeleverd. Deze voorstellen worden nu door de Commissie beoordeeld. Er zijn momenteel geen plannen voor een nieuwe aanbesteding.

5. Volgens de plannen op dit moment zal het Agentschap op dit gebied geen activiteiten ontplooiën. In het licht van de behoeften en de ervaring kan hier echter verandering in komen.

(1) PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3715/93

van Alex Smith (PSE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 340/109)

Betreft: Wetenschappelijk kaderprogramma

Kan de Commissie mededelen welke stappen zij heeft genomen voor het introduceren van externe professionele vergelijkingsmogelijkheden van de doelmatigheid van haar wetenschappelijke kaderprogramma's wat betreft het bereiken van de doelstelling hiervan en welke plannen heeft zij om te komen tot een grotere doorzichtigheid ten aanzien van de herzieningsprocedure van dit programma?

Antwoord van de heer Ruberti

namens de Commissie

(30 maart 1994)

De specifieke OTO-programma's (onderzoek en technologische ontwikkeling) van de Gemeenschap worden al jaren systematisch geëvalueerd door panels van onafhankelijke externe beoordelaars. De rapporten waarin de doeltreffendheid van de OTO-programma's en de verwezenlijking van de gestelde doelen worden beoordeeld, worden gepubliceerd en op grote schaal verspreid om de doorzichtigheid van de OTO-werkzaamheden van de Gemeenschap te vergroten. Daarnaast is de Commissie voornemens om in de context van het vierde kaderprogramma speciale regelingen te ontwerpen om het evaluatieproces verder te verbeteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3745/93

van Iñigo Mendez de Vigo (PPE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 340/110)

Betreft: Export van Marokkaanse tomaten naar de Unie

Reeds enkele seizoenen beklagen Canarische producenten en exporteurs van tomaten zich over het gebrek aan communautaire regelgeving betreffende de export van tomaten uit het koninkrijk Marokko naar de Unie. De situatie is met name ernstig in de periode november tot en met april, waarin de referentieprijzen niet gelden voor producenten van de Unie.

De kwestie van de „wilde export” van Marokkaanse tomaten naar de Unie is herhaaldelijk onder de aandacht gebracht van de communautaire instanties, zonder dat dit tot nog toe heeft geleid tot enige wettelijke maatregel. Afgelopen week bedroeg de import vanuit Marokko ruim een miljoen dozen, oftewel ruim het dubbele van de Canarische productie; hetgeen de resultaten van laatstgenoemde sector zwaar onder druk zet.

Welke positieve maatregelen overweegt de Commissie om iets te doen aan de economische schade die aan de Canarische tomatenproducenten wordt toegebracht?

Antwoord van de heer Steichen

namens de Commissie

(12 april 1994)

De communautaire markt voor tomaten is vrijwel het gehele jaar door overvoerd. In de laatste twee verkoopseizoenen is de situatie nog verslechterd. Eén en ander is een gevolg van de stijging van de productie in de Gemeenschap, die vooral kwetsbaar is door de afzet van buitenseizoense producten.

Verder is ook de invoer van tomaten uit Marokko, die vooral in de winter plaatsvindt, een belangrijke factor.

Voor de nabije toekomst werkt de Commissie in nauw overleg met de Marokkaanse autoriteiten aan een procedure voor de bewaking van de markt en de handelsstromen, om de markt in evenwicht te houden en verstoring te voorkomen.

In het kader van de GATT heeft de Gemeenschap aangeboden een inkoopprijs voor tomaten vast te stellen voor het hele verkoopseizoen.

Bij de zopas begonnen besprekingen tussen de Gemeenschap en Marokko over de vernieuwing van de bestaande overeenkomst moet worden getracht overeenstemming te bereiken over maatregelen die voor een stabiele markt kunnen zorgen.

Binnen het raam van de hervorming van de gemeenschappelijke marktordening voor groenten en fruit moeten

maatregelen voor de langere termijn worden vastgesteld voor de tomatenmarkt in de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3746/93

van Luigi Vertemati (PSE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 340/111)

Betreft: Communautaire initiatieven tot behoud van historisch waardevolle bouwwerken

Kan de Commissie mededelen of er communautaire plannen bestaan voor sociaal-culturele bestemmingen van historische gebouwen die behouden moeten blijven?

Zo ja, is er dan sprake van coördinatie tussen de Gemeenschap en de nationale instanties die daar zorg voor dragen? Welke selectiecriteria hanteert de Gemeenschap in dat geval en welke eisen worden er aan de voorstellen gesteld?

Zo nee, hoe staat de Commissie tegenover het idee om de Gemeenschap subsidie te laten verlenen voor restauratie van bepaalde historisch waardevolle gebouwen die gebruikt kunnen worden voor sociale of culturele bestemmingen?

Antwoord van de heer Pinheiro

namens de Commissie

(29 april 1994)

Overeenkomstig artikel 128 van het EG-Verdrag zijn de Lid-Staten soeverein op het gebied van het cultureel beleid, met name wat betreft het beheer van hun architectonisch erfgoed. De Gemeenschap heeft, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, tot taak de samenwerking tussen Lid-Staten aan te moedigen en znodig hun activiteiten te ondersteunen en aan te vullen.

In het kader van haar activiteiten ten behoeve van de bescherming van het cultureel erfgoed heeft de Gemeenschap tot op heden een programma gesteund voor de instandhouding van het Europees architectonisch erfgoed en heeft, voornamelijk op verzoek van het Parlement en dankzij zijn steun, financiële steun toegekend voor bepaalde monumenten en historische plaatsen van bijzonder belang.

Het programma ten behoeve van de instandhouding van het Europees architectonisch erfgoed, dat door de Commissie is opgezet en dat tot op heden ieder jaar onder een ander thema is verlengd, heeft vooral ten doel de Europese burger, de beroepsinstanties en de bevoegde instellingen op regionaal of nationaal niveau voor te lichten over de bescherming en de opwaardering van het erfgoed.

De projecten worden geselecteerd op basis van het advies van een jury van twaalf onafhankelijke deskundigen, overeenkomstig kwaliteitscriteria in verband met het monument en de voorgestelde conserveringswerkzaamheden. In dit kader wordt ook rekening gehouden met het huidige of toekomstige gebruik van het monument.

Overigens zal de Commissie bij de opstelling van haar mededeling betreffende het cultureel erfgoed, die momenteel in voorbereiding is, zeker rekening houden met de door het geachte Parlementslid gemaakte opmerkingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3761/93

van Sir James Scott-Hopkins (PPE)

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 340/112)

Betreft: Definitie van het begrip „subsidiariteit”

Kan de Commissie mededelen welke betekenis het woord „subsidiariteit” heeft wanneer zij dit in officiële documenten gebruikt?

Antwoord van de heer Delors

namens de Commissie

(13 april 1994)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar de documenten van de Commissie die reeds ter kennis van het Parlement zijn gebracht, in het bijzonder naar haar mededeling aan de Raad en het Parlement van 27 oktober 1992 ⁽¹⁾ betreffende het subsidiariteitsbeginsel.

⁽¹⁾ Doc. SEC(92) 1990 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3763/93

van Sir James Scott-Hopkins (PPE)

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 340/113)

Betreft: Oprichting van een deregulatieorgaan

Wanneer denkt de Commissie een deregulatieorgaan op te richten met als taak na te gaan op welke gebieden de Gemeenschapswetgeving excessief gevonden is en om te streven naar een wetgeving die dergelijke regels en bepalingen opeeft?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(14 april 1994)

De Commissie wijst het geachte Parlementslid erop dat al haar diensten, op gezag van het college en in het kader van een door het Secretariaat-generaal en de Juridische Dienst verzorgde coördinatie, tot taak hebben erop toe te zien dat het subsidiariteitsbeginsel in acht wordt genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3764/93

van Patrick Cooney (PPE) en John Cushnahan (PPE)
aan de Commissie
(12 januari 1994)
(94/C 340/114)

Betref: Iers nationaal ontwikkelingsplan

Kan de Commissie mededelen of het onlangs bij haar ingediend Iers ontwikkelingsplan zal leiden tot een vermindering van de per capita-uitgaven in de zuidoostelijke regio?

Kan de Commissie, gezien het feit dat de subregionale overheid van dit gebied bij de voorstellen aan de regering een aantal vervoerinfrastructuurprojecten (voor vervoer over de weg en per spoor) had opgenomen wegens hun vitaal belang voor de ontwikkeling van genoemd gebied, mededelen of zij stappen zal nemen om ervoor te zorgen dat een rechtvaardig bedrag aan steun uit de fondsen van de Gemeenschap wordt besteed voor deze regio Zuidoost, zodat deze projecten verder ten uitvoer kunnen worden gelegd?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(15 april 1994)

De indiening van het nationale ontwikkelingsplan is de eerste stap in een proces dat leidt tot een door de Commissie in overleg met de Ierse autoriteiten vastgesteld communautair bestek (CB). De in de periode 1994-1999 te steunen acties zullen in het CB worden aangegeven en de financiële middelen zullen dienovereenkomstig worden toegewezen. Binnen Ierland wordt de communautaire bijstand niet op een regionale grondslag toegekend. De omvang van de communautaire steunverlening in het zuidoosten zal afhangen van de uitgaven die de overheid en de particuliere sector in deze subregio willen doen voor de uitvoering van maatregelen uit het CB. Het zal de geachte Parlementsliden echter niet ontgaan zijn dat in het plan (bladzijde 150) wel een geraamd uitsplitsing van de uitgaven naar subregio is opgenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3786/93
van Edward Kellett-Bowman (PPE)
aan de Commissie
(12 januari 1994)
(94/C 340/115)

Betref: Omstandigheden in abattoirs in de Gemeenschap

De laatste tijd zijn er berichten geweest over het gebrek aan humane slachtmethoden in enkele Spaanse abattoirs. Kan de Commissie mededelen welke controlemaatregelen zij uitvoert om ervoor te zorgen dat de EG-normen voor abattoirs worden nageleefd in alle Lid-Staten?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(14 april 1994)

De gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van vers vlees zijn vastgesteld bij Richtlijn 64/433/EEG van de Raad ⁽¹⁾, bijgewerkt bij Richtlijn 91/497/EEG ⁽²⁾. Bovendien zijn bij Richtlijn 74/577/EEG van de Raad ⁽³⁾, die per 1 januari 1995 wordt vervangen door Richtlijn 93/119/EEG ⁽⁴⁾, regels vastgesteld inzake de bedwelming van dieren vóór de slacht.

De richtlijnen zijn juridische instrumenten die de Lid-Staten ruimte laten om zelf te bepalen in welke vorm en met welke middelen zij de te bereiken doelstellingen willen verwezenlijken.

Zo zijn door de autoriteiten van de verschillende Lid-Staten, met inachtneming van de bevoegdheden waarover zij op grond van de staatsinrichting beschikken, maatregelen getroffen om aan de door de Gemeenschap vastgestelde normen te voldoen.

Ook de controle op de toepassing van deze maatregelen is geregeld met inachtneming van de bestuurlijke organisatie van de respectieve Lid-Staten.

Bij communautaire inspecties, die sinds 1985 geregeld worden uitgevoerd in de voor de intracommunautaire handel erkende inrichtingen in alle Lid-Staten, wordt nagegaan of de Lid-Staten de hand houden aan de naleving van de communautaire normen, en wanneer wordt geconstateerd dat dit niet het geval is, kan de erkenning worden ingetrokken.

⁽¹⁾ PB nr. L 121 van 29. 7. 1964.

⁽²⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991.

⁽³⁾ PB nr. L 316 van 26. 11. 1974.

⁽⁴⁾ PB nr. L 340 van 31. 12. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3793/93

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 340/116)

Betreft: Belang van „fiscaal vrijaf” voor de Gemeenschap

De verhoging van de werkloosheid als gevolg van de economische achteruitgang en de dalende investeringen blijft de belangrijkste bron van zorg voor — onder andere — de fiscale autoriteiten, die in sommige landen en regio's hebben besloten een gunstiger investeringsklimaat te scheppen door middel van vrijstellingen of verlagingen van bepaalde soorten vennootschapsbelastingen, in economische kringen ook wel aangeduid als „fiscaal vrijaf”.

Aangezien dergelijke maatregelen ter stimulering van de economie repercussies kunnen hebben voor het communautaire beleid, is het wenselijk inzicht te krijgen in de invloed op communautair niveau van deze nationale maatregelen en de verenigbaarheid hiervan met het principe van vrije mededinging. Indien onderzoek een positieve balans zou uitwijzen, acht de Commissie het dan mogelijk dergelijke maatregelen toe te passen op het hele communautaire bedrijfsleven?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(13 april 1994)

De Lid-Staten gebruiken uiteenlopende stelsels van fiscale maatregelen om de investeringen en de economische activiteit op hun grondgebied aan te moedigen.

Deze maatregelen vallen onder de bevoegdheid van de Lid-Staten. De belastingvrijstellingen worden evenwel gelijkgeschakeld met staatssteun voorzover zij gebaseerd zijn op sectoriële of regionale criteria. In dit geval moeten zij in overeenstemming zijn met de voorschriften van de artikelen 92 tot en met 94 van het EG-Verdrag, die specifieke steunmaatregelen toestaan onder bepaalde voorwaarden, meer bepaald dat het handelsverkeer niet zodanig mag worden beïnvloed dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.

Zonder vooruit te lopen op de toepassing van artikel 101 van het EG-Verdrag is een communautaire harmoniseringsmaatregel op het gebied van de vennootschapsbelasting slechts mogelijk in zoverre de nationale maatregelen een rechtstreekse invloed uitoefenen op de totstandkoming of de werking van de gemeenschappelijke markt. Hij moet de vorm aannemen van een unaniem vastgestelde richtlijn van de Raad op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité.

Wat het standpunt van de Commissie betreft, dient erop te worden gewezen dat de idee van een veralgemening van fiscale maatregelen ten gunste van de investeringen niet is opgenomen in het Witboek inzake „Groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid”⁽¹⁾, hoewel het aanmoedigen van de investeringen één van de nagestreefde doelstellingen is. Enerzijds staat de verslechtering van de overheidsfinan-

ciën in de Gemeenschap dit niet toe, anderzijds kunnen dergelijke maatregelen de distorsies die de vervanging van arbeid door kapitaal benadrukken, nog verergeren. Daarentegen zijn er meerdere fiscale maatregelen voorgesteld die gericht zijn op een begunstiging van de werkgelegenheid. Aldus is aan de meeste Lid-Staten aanbevolen om de fiscale en sociale lasten die te zwaar wegen op de laagste salarissen, te verlagen in ruil voor een homogene CO₂-heffing of een homogene belasting van kapitaalinkomsten. Evenzo wordt in het Witboek de ontwikkeling van systemen voor „belastingverlaging/onderzoek” op het niveau van de Lid-Staten voorgesteld teneinde de ondernemingen aan te sporen om meer te investeren op wetenschappelijk gebied.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 700 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3796/93

van Jean-Pierre Raffin (V)

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 340/117)

Betreft: Medische tarifiering

In artikel 9 van de nieuwe nationale overeenkomst tot regeling van de verhoudingen tussen artsen en ziekenfondsen is voorzien in een „sector met verschillende honoraria”, naar gelang de artsen reeds een vaste praktijk hebben of niet.

De vorige overeenkomst werd door de Raad van State geannuleerd. De huidige regeling is gebaseerd op een indeling in drie financiële stelsels: artsen van sector 1, artsen van sector 2 en artsen die niet onder de overeenkomst vallen. In sector 1 passen de artsen voor hun consulten de bij overeenkomst vastgestelde tarieven toe. In sector 2 worden hogere dan de bij overeenkomst vastgestelde tarieven in rekening gebracht, maar is de basis waarop de patiënten door de ziekenfondsen worden vergoed dezelfde.

In de nieuwe overeenkomst wordt bijgevolg het voordelige stelsel van sector 2 gehandhaafd voor artsen die hetzij gedurende een bepaalde periode werkzaam zijn geweest in Franse openbare ziekenhuizen (waarvan geen Europees equivalent bestaat, zodat de desbetreffende plaatsen bijna uitsluitend door Franse artsen worden bezet), hetzij reeds een vaste praktijk hebben.

Mag een Lid-Staat, gezien de bepalingen van artikel 52 en volgende van het EEG-Verdrag betreffende het recht van vestiging, inzonderheid artikel 53, dat nieuwe beperkingen terzake verbiedt, een dubbel stelsel invoeren voor de vestiging van onderdanen die het vrije beroep van arts uitoefenen, als het meest voordelige stelsel alleen bestemd is voor artsen die reeds een vaste praktijk hebben, waardoor het aantal artsen uit andere EG-landen dat zich in Frankrijk zal vestigen, zal afnemen, of voor artsen die evenwel, gezien de vereiste kwalificaties, in de praktijk alleen Franse artsen zullen zijn?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie
(14 april 1994)**

Elke vorm van discriminatie, openlijk of verholen, op basis van nationaliteit wordt verboden door het Gemeenschapsrecht, en met name door artikel 52 van het EG-Verdrag betreffende het recht van vestiging.

Daarom zou de nieuwe Franse overeenkomst in strijd zijn met het Gemeenschapsrecht, indien daarbij de meest gunstige beloning voorbehouden wordt aan personen die noodzakelijkerwijs Frans zijn.

De Commissie zal contact opnemen met de Franse autoriteiten om de draagwijdte van deze nieuwe overeenkomst te onderzoeken.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3801/93
van José Apolinário (PSE)
aan de Commissie
(12 januari 1994)
(94/C 340/118)**

Betreft: Speciale steun voor de producenten in gebieden die door de Afrikaanse varkenspest zijn besmet

Aangezien in de Alentejo (Portugal) op verschillende plaatsen de varkenspest is uitgebroken, heeft het Permanent Veterinair Comité de handel in varkens uit deze streek verboden.

Welke speciale steun heeft de Gemeenschap aan de varkensproducenten in deze gebieden verstrekt om hun inkomstenderving enigszins te compenseren?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(29 maart 1994)**

Portugal is op 1 april 1993 voor het intracommunautaire handelsverkeer vrij verklaard van Afrikaanse varkenspest. In augustus 1993 manifesteerde de ziekte zich opnieuw in de regio Alentejo. Van augustus tot en met december werden in totaal tien uitbraken in dat gebied gerapporteerd.

Het virus van Afrikaanse varkenspest kan door de handel in levende varkens, vers varkensvlees en bepaalde varkensvleesprodukten worden overgebracht. Daarom heeft de Commissie, om de varkensbeslagen in de andere Lid-Staten te beschermen, op 15 oktober 1993 Beschikking 93/531/EEG⁽¹⁾ gegeven. Het bij die beschikking ingestelde uitvoerverbod werd opgeheven op 19 november, toen de handel in levende varkens en varkensvlees kon worden geregionaliseerd. Bij Beschikking 93/602/EEG van de Commissie⁽²⁾ werden bepaalde handelsbeperkingen gehand-

haafd voor elf gemeenten in de regio Alentejo. In januari werden de beperkingen teruggebracht tot vier gemeenten.

De Gemeenschap kan op grond van artikel 3 van Beschikking 90/424/EEG van de Raad⁽³⁾ betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied een financiële bijdrage voor de uitroeiing van Afrikaanse varkenspest verlenen. De bijdrage dekt de kosten in verband met besmette varkensbeslagen. Beschikking 90/424/EEG voorziet niet in schadeloosstelling voor eventuele inkomensverliezen van veehouders als gevolg van handelsbeperkingen.

⁽¹⁾ PB nr. L 258 van 16. 10. 1993.

⁽²⁾ PB nr. L 285 van 20. 11. 1993.

⁽³⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3857/93
van James Elles (PPE)
aan de Commissie
(17 januari 1994)
(94/C 340/119)**

Betreft: Instellingen van de Gemeenschap en personeel

1. Welke criteria gebruikt de Commissie bij de vraag of een ambtenaar moet worden bevorderd? Welk belang wordt bijv. gehecht aan de factor leeftijd in dit proces?
2. Wat is het beleid van de Commissie ten aanzien van de mobiliteit van haar personeel? Bestaan er enige richtlijnen ten aanzien van de maximumperiode voor een ambtenaar in een specifieke taak?
3. Kan de Commissie mededelen hoe het stond met de detacheringen van nationale ambtenaren bij de Commissie in de periode 1988—1992?
4. Wat is de verhouding van het totaal aantal ambtenaren die voor de Gemeenschap werken tot het totaal aantal ambtenaren die in de twaalf Lid-Staten van de Gemeenschap werken?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(6 april 1994)**

1. De bevorderingscomités stellen de lijsten op van de als meest verdienstelijk beoordeelde ambtenaren op basis van de volgende criteria:

— de verdienste, die in de beoordelingsrapporten wordt beoordeeld;

— bij gelijke verdienste de loopbaan, waarbij rekening wordt gehouden met de anciënniteit in de dienst, de rang en de categorie, alsmede de leeftijd van de ambtenaar.

Bij de voorstellen voor bevordering, die door de directoraat-generaal worden opgesteld, wordt met deze verschillende elementen rekening gehouden.

2. Mobiliteit is een essentieel onderdeel van het personeelsbeleid van de Commissie. Volgens gekozen beleidslijnen is zij van toepassing op de ambtenaren van de lagere loopbanen van de categorieën A en B die sedert meer dan drie jaar dezelfde werkzaamheden verrichten en op ambtenaren van de middenloopbanen van deze categorieën die sedert meer dan vijf jaar dezelfde werkzaamheden verrichten. Deze beleidslijnen zijn niet dwingend en hierbij moeten andere factoren in overweging worden genomen, zoals de leeftijd van de ambtenaar of het belang van de diensten.

3. Het aantal gedetacheerde nationale deskundigen (GND), die uit begrotingsplaats A-1520 worden bezoldigd, bedroeg, uitgedrukt in manjaren:

- 1988: 240
- 1989: 286
- 1990: 400
- 1991: 600
- 1992: 650.

Hierbij zij aangetekend dat tot en met 1990 een gedeelte van de GND's uit minibegrotingen kon worden gefinancierd.

4. Begin 1994 bedroeg het totale aantal ambtenaren en tijdelijke functionarissen, die onder de huishoudelijke begroting vielen en bij de Commissie in dienst waren 13 955. Volgens de nationale cijfers, ESER-totalen, die door Eurostat zijn gepubliceerd, bedroeg het aantal personen, werkzaam in de overheidsdiensten van de Lid-Staten, in 1991 12 200 000 (sector „centrale overheid”). De verhouding tussen beide cijfers is 0,12 %.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3858/93

van James Elles (PPE)

aan de Commissie

(17 januari 1994)

(94/C 340/120)

Betreft: Handelsnormen

Volgens de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk ligt de verantwoordelijkheid voor de juiste toepassing van handelsnormen zowel ten aanzien van de nationale als de EG-bepalingen op regionaal niveau. Is de Commissie van mening dat dit een efficiënt middel is om ervoor te zorgen

dat de normen van de Gemeenschap snel ten uitvoer worden gelegd?

Zijn er nog andere Lid-Staten van de Gemeenschap met een vergelijkbare structuur die moet zorgen voor de efficiënte toepassing van de Europese normen?

Zoniet, is de Commissie van mening dat andere landen van de in het Verenigd Koninkrijk opgedane ervaring zouden kunnen leren en regionale organen voor deze normen zouden kunnen opzetten?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi namens de Commissie

(26 april 1994)

De wijze waarop het Gemeenschapsrecht in de Lid-Staten ten uitvoer wordt gelegd is een zaak die ressorteert onder de Lid-Staten. De Commissie kan er echter wel op aandringen dat maatregelen ten behoeve van de controle van de markt, zoals toegepast door de ambtenaren die handelsnormen ten uitvoer leggen in het Verenigd Koninkrijk, inderdaad, indien zij wetgeving betreffen die relevant is voor de werking van de eengemaakte Europese markt, daadwerkelijk in alle Lid-Staten worden toegepast.

In enkele Lid-Staten is een dergelijke controle gecentraliseerd, terwijl zij in andere met een federale structuur onder de verantwoordelijkheid van gedecentraliseerde regionale overheden (zoals de Länder in Duitsland) vallen. In het Verenigd Koninkrijk zijn de lokale overheden verantwoordelijk, hoewel deze verslag over hun werkzaamheden moeten uitbrengen aan de centrale regering.

De Commissie is niet van oordeel dat verschillen in de organisatiestructuren binnen de Lid-Staten noodzakelijkerwijze de doeltreffendheid van de marktcontrole behoeven te beïnvloeden. Een gecentraliseerd stelsel kan bijvoorbeeld een netwerk van regionale kantoren van de centrale toezichthoudende autoriteit omvatten, en aldus evengoed functioneren als een op regio's gebaseerd systeem. Hierbij moet echter worden aangetekend dat een groot aantal van de aanmeldingen bij de Commissie die ingevolge bepaalde procedures worden gedaan ter behandeling van dringende gevallen, afkomstig is van het Verenigd Koninkrijk. Dit zou kunnen betekenen dat in het Verenigd Koninkrijk meer problemen worden ondervonden dan elders, of dat een groter gedeelte van de ontdekte gevallen wordt aangemeld. Wanneer tot aanmelding wordt overgegaan, dient dit consistent te geschieden op de wijze die iedere Lid-Staat het best past.

Hoe het toezicht op de daadwerkelijke naleving kan worden versterkt, wordt door de Commissie aangegeven in haar mededeling inzake de ontwikkeling van de administratieve samenwerking bij de tenuitvoerlegging van het toezicht op de naleving van het Gemeenschapsrecht op de interne markt⁽¹⁾. De Commissie zal de vooruitgang van een dergelijke samenwerking jaarlijks beoordelen in haar jaarverslag over de werking van de interne markt.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 29 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3863/93
van Carlos Perreau de Pinninck Domenech (RDE)
 aan de Commissie
 (17 januari 1994)
 (94/C 340/121)

Betreft: Berlaymont-gebouw

Kan de Commissie mededelen wat de kosten zijn van de verbouwing van het Berlaymont-gebouw en wanneer dit opnieuw in gebruik kan worden genomen?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
 (3 maart 1994)

De verbouwing van het Berlaymont-gebouw valt onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de eigenaar, Berlaymont NV, waarin de Belgische Staat de meerderheid van de aandelen bezit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3867/93
van Nel van Dijk (V)
 aan de Commissie
 (9 december 1993)
 (94/C 340/122)

Betreft: De herhaaldelijke vervuiling van de Maas in Wallonië

Heeft de Commissie kennis genomen van de berichten dat het waterwinbedrijf Brabantse Biesbosch voor de zesde keer dit jaar gedwongen is de inname van Maaswater voor de bereiding van drinkwater — ten behoeve van zo'n anderhalf miljoen (!) Nederlandse inwoners — te staken, dit keer door sterk verhoogde concentraties van de chemische stoffen pyridine en di-isopropylether?

Is de Commissie met mij van mening — gelet op de uitspraak van het Europese Hof van 2 februari 1982 (zaak 73/81) waarin België veroordeeld wordt voor het niet uitvoeren van Richtlijn 75/440/EEG⁽¹⁾ over oppervlaktewater dat is bestemd voor de produktie van drinkwater — dat het de hoogste tijd is om conform artikel 171, tweede lid, een met redenen omkleed advies uit te brengen waarin gespecificeerd wordt op welke punten België het arrest van het Hof van Justitie niet is nagekomen, om vervolgens de zaak bij het Hof van Justitie aan te brengen, met daarbij vermeld de forfaitaire som of dwangsom — bijvoorbeeld ter hoogte van 1 gulden per gedupeerde Nederlandse inwoner per dag — die zij door het Hof van Justitie aan België opgelegd wil zien?

Is de Commissie bereid om zelf het initiatief te nemen om op de kortst mogelijke termijn een internationale Maascommissie te installeren waarbij alle Lid-Staten en gewesten uit het stroomgebied van de Maas worden gehouden een

drastische verbetering van de kwaliteit van het Maaswater te realiseren?

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 26.

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
 (28 maart 1994)

Op grond van het Gemeenschapsrecht zijn de Lid-Staten niet verplicht de Commissie in te lichten wanneer de onttrekking van water aan het oppervlaktewater ten behoeve van de drinkwaterproduktie moet worden gestaakt. De Commissie beschikt dan ook niet over uitvoerige informatie over de door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde kwestie.

In zijn arrest van 2 februari 1982 heeft het Hof geconstateerd dat België zijn uit het Verdrag voortvloeiende verplichtingen niet is nagekomen door niet binnen de voorgeschreven termijn de nodige maatregelen te treffen om te voldoen aan Richtlijn 75/440/EEG betreffende de vereiste kwaliteit van het oppervlaktewater dat is bestemd voor produktie van drinkwater in de Lid-Staten.

Naar aanleiding van dit arrest zond België de Commissie de tekst van een Koninklijk Besluit van 25 september 1984, waarbij algemene normen werden vastgesteld voor de kwaliteitsdoelstellingen voor zoet oppervlaktewater bestemd voor de drinkwaterproduktie. Hiermee werd de aanzet gegeven tot een transpositie van de richtlijn.

Een tweede arrest van het Hof van 11 juni 1991 bevestigde dat België wederom niet aan zijn verplichtingen had voldaan omdat enerzijds geen mededeling was gedaan van de maatregelen ter uitvoering van genoemde richtlijn en van Richtlijn 79/869/EEG⁽¹⁾ inzake de meetmethodes en de frequentie van de bemonstering en de analyse van het oppervlaktewater dat is bestemd voor produktie van drinkwater in de Lid-Staten, en anderzijds omdat geen afdoende maatregelen waren getroffen om beide richtlijnen in het Vlaamse en het Waalse Gewest ten uitvoer te leggen.

De Commissie werkt momenteel aan een herziening van haar beleid ten aanzien van de actie die kan worden ondernomen op basis van artikel 171 van het EG-Verdrag, als gewijzigd bij het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name wat betreft de sancties bij een tweede veroordeling door het Hof van Justitie.

De uit het EG-Verdrag voortvloeiende bevoegdheden van de instellingen op het vlak van de buitenlandse betrekkingen, of het nu gaat om de specifieke juridische grondslagen van internationale overeenkomsten (artikelen 113 en 238) of om de interne juridische grondslagen overeenkomstig de jurisprudentie in de AETR-zaak, hebben uitsluitend betrekking op de relaties met derde landen. De betrekkingen tussen de Gemeenschap en de Lid-Staten daarentegen vallen niet onder het internationale recht, maar uitsluitend onder het Gemeenschapsrecht. Zij worden dus niet geregeld door internationale overeenkomsten, maar door de Verdragen van de Gemeenschappen en de besluiten van de Instellingen.

In het kader van Richtlijn 76/464/EEG⁽²⁾ betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd, beschikt de Commissie over een coördinatiemiddel ter bestrijding van de waterverontreiniging door bepaalde stoffen. Artikel 7, lid 7, van deze richtlijn bepaalt dat er een vergelijking dient plaats te vinden tussen de programma's van de verschillende Lid-Statens. De Commissie zal bij Frankrijk, België en Nederland informatie inwinnen omtrent hun programma's voor de sanering van de Maas en deze programma's met elkaar vergelijken.

(1) PB nr. L 271 van 29. 10. 1979.

(2) PB nr. L 129 van 18. 5. 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3873/93

van Bartho Pronk (PPE)

aan de Commissie

(24 januari 1994)

(94/C 340/123)

Betreft: Europese Economische Ruimte (EER)

Het blijkt dat Zweedse ondernemingen zoals Scania en Ericsson op dit moment hun vestigingen buiten Zweden (bijvoorbeeld die in Nederland) drastisch willen saneren. Het gaat hierbij om bedrijven die binnen de Gemeenschap steun genoten ten behoeve van produktontwikkeling. Investerings met betrekking tot de produktie van de nieuwe produkten echter zullen in toenemende mate in Zweden en niet in andere EER-landen worden gedaan. Daarmee verdwijnen werkgelegenheid en winsten uit Nederland en andere landen van de Unie.

1. Is het de Commissie bekend in hoeverre de geschetste ontwikkelingen bij de twee Zweedse bedrijven ook in andere landen van de Unie en bij andere bedrijven voorkomen?
2. Is de Commissie van oordeel dat de beslissing om investeringen in toenemende mate in het moederland te doen op enigerlei wijze verband houdt met het inwerkingtreden van het Verdrag over de Europese Economische Ruimte (EER)?
3. Is deze ontwikkeling naar het oordeel van de Commissie in overeenstemming met de belangen van de Unie?
4. Zo nee, welke passende maatregelen worden door de Commissie overwogen om dergelijke ontwikkelingen, die de werkgelegenheid in de Gemeenschap ernstig bedreigen, tegen te gaan?

Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie

(20 april 1994)

De Commissie maakt geen opmerkingen over investeringsbesluiten van afzonderlijke ondernemingen.

Het feit dat bedrijven binnen de Gemeenschap steun hebben genoten ten behoeve van produktontwikkeling betekent niet dat de Commissie deze bedrijven kan verplichten in de Gemeenschap te blijven investeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3876/93

van Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)

aan de Commissie

(14 december 1993)

(94/C 340/124)

Betreft: Niet-universele afkortingen

Duidelijk taalgebruik in de teksten maakt onlosmakelijk deel uit van het concept van transparantie. Absurde zinnen als: „De eerste doelstelling van de MTDNGE en de PIC is het vermijden van emissies in de atmosfeer . . .” in Commissie-teksten⁽¹⁾ zijn daarom uit den boze.

Acht de Commissie het zinvol het gebruik van niet-universele afkortingen zoveel mogelijk te vermijden? Zo ja, hoe denkt zij dit te bereiken?

(1) Doc. COM(93) 423 def. (PB nr. C 311 van 17. 11. 1993, blz. 6).

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie

(28 januari 1994)

De Commissie is het met het geachte Parlementslid eens dat voortaan het gebruik van niet-gangbare afkortingen moet worden vermeden. Er zal een voor alle ambtenaren van de Commissie bestemde interne nota worden voorbereid, teneinde het gebruik van deze afkortingen in de toekomst te vermijden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3902/93

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(24 januari 1994)

(94/C 340/125)

Betreft: Besluit van de Commissie betreffende beschermingsmaatregelen tegen de Afrikaanse varkenspest in Granada (Spanje)

Varkensfokkers uit Granada hebben met verontwaardiging gereageerd op het communautaire besluit om voor de provincie Granada een verbod in te stellen op de export van

levende varkens uit deze provincie naar de overige Lid-Staten, dit op grond van één op 19 oktober 1993 officieel bevestigd geval van Afrikaanse varkenspest in deze regio.

Volgens waarnemers in deze sector is de Gemeenschap er pas toe overgegaan Duitsland tot besmet gebied te verklaren nadat in dat land 77 haarden van klassieke varkenspest waren vastgesteld en zijn in Portugal pas na 18 vastgestelde haarden de grenzen gesloten. In Granada is één geval van varkenspest kennelijk voldoende reden geweest om tot een uitvoerverbod over te gaan.

Kan de Commissie mededelen of deze berichten, volgens welke de EG-voorschriften in Granada met de uiterste strengheid zijn toegepast terwijl de Commissie in andere gevallen zeer laks is opgetreden, juist zijn? Zo ja, hoe luidt haar verklaring hiervoor?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(29 april 1994)**

Op 19 oktober 1993 werd in de provincie Granada een uitbraak van Afrikaanse varkenspest bevestigd. Deze uitbraak werd door de Spaanse autoriteiten aangemeld als uitbraak nr. 34 en was de eerste die werd geconstateerd buiten de zone waarvoor bij Beschikking 89/21/EEG van de Commissie ⁽¹⁾ handelsbeperkingen waren vastgesteld. Bij het aanvankelijke epizoötiologische onderzoek dat in Granada werd uitgevoerd kon de besmettingsbron niet worden vastgesteld en eind oktober werd het gebied bezocht om aanvullende informatie over de ziektesituatie in te winnen. Op 8 november werden bij Beschikking 93/575/EEG van de Commissie ⁽²⁾ enkele beschermende maatregelen vastgesteld om verspreiding van de ziekte naar andere Lid-Staten te voorkomen, aangezien het virus van Afrikaanse varkenspest kan worden verspreid via de handel in levende varkens, vers varkensvlees en sommige varkensvleesproducten. Deze maatregelen werden op 15 december bij Beschikking 93/600/EG ⁽³⁾ ingetrokken.

In Portugal werden in augustus 1993 uitbraken van Afrikaanse varkenspest bevestigd. De ziekte kwam voor in de regio Alentejo en op 15 oktober werden bij Beschikking 93/531/EEG ⁽⁴⁾ bepaalde beschermende maatregelen vastgesteld. Deze maatregelen zijn gewijzigd bij diverse beschikkingen, met name bij Beschikking 94/122/EG ⁽⁵⁾ van 28 februari 1994. In 1993 heeft Portugal in totaal tien uitbraken gemeld.

In Duitsland deden zich in het voorjaar 1993 in verscheidene deelstaten uitbraken van klassieke varkenspest voor. In juni werden bij Beschikking 93/364/EEG ⁽⁶⁾ bepaalde beschermende maatregelen vastgesteld. Wat de aanmelding van ziektegevallen betreft, zijn door Spanje en Duitsland de uitbraken gemeld voor respectievelijk de provincies en de Kreise. Met de in Duitsland vastgestelde beschermende maatregelen waren 34 Kreise gemoeid. In een aantal daarvan, namelijk 24, waren geen uitbraken van de ziekte bij als huisdier gehouden varkens geconstateerd, maar uit epizoötiologisch onderzoek was wel gebleken dat beschermende maatregelen noodzakelijk waren. De maatregelen die

werden vastgesteld toen uitbraak nr. 40 werd bevestigd, zijn herhaalde malen gewijzigd. Bij Beschikking 93/539/EEG ⁽⁷⁾ werd een verbod ingesteld op het vervoer van levende varkens, vers varkensvlees en sommige varkensvleesproducten van Duitsland naar andere Lid-Staten.

De Commissie kan op grond van Richtlijn 90/425/EEG ⁽⁸⁾ beschermende maatregelen vaststellen wanneer een uitbraak van een ziekte ernstig gevaar oplevert voor de gezondheid van mens of dier. Bij de vaststelling van dergelijke maatregelen houdt zij rekening met het agens en de aard van de ziekte, met de epizoötiologische kenmerken en met de toegepaste controlemaatregelen. Telkens als de vrijwaringsclausule wordt toegepast, gebeurt dat met de bedoeling de gezondheid van mens en dier te beschermen. De bij beschikking vastgestelde maatregelen beantwoorden aan de voorwaarden die moeten worden vervuld om dat doel te bereiken.

⁽¹⁾ PB nr. L 9 van 12. 1. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 276 van 9. 11. 1993.

⁽³⁾ PB nr. L 285 van 20. 11. 1993.

⁽⁴⁾ PB nr. L 258 van 16. 10. 1993.

⁽⁵⁾ PB nr. L 57 van 1. 3. 1994.

⁽⁶⁾ PB nr. L 150 van 22. 6. 1993.

⁽⁷⁾ PB nr. L 262 van 21. 10. 1993.

⁽⁸⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3953/93

van Ernest Glinne (PSE)

aan de Commissie

(24 januari 1994)

(94/C 340/126)

Betreeft: Toekomstige harmonisatie van de wetten inzake de wapenverkoop

In België is de vrije verkoop van vuurwapens onlangs door recente wettelijke bepalingen aanzienlijk beperkt.

De aankoop van een pistool met schiet hagel is er bijvoorbeeld strikt verboden. In Frankrijk kan men dit wapen echter in alle vrijheid kopen. Is dit nu vrijheid van verkeer?

In de diverse Lid-Staten bestaan grote verschillen tussen de marktordeningen voor vuurwapens.

In welke richting zal de in principe voor 1995 geplande harmonisatie gaan?

Welke zijn de grondslagen waarop de toekomstige Europese consensus is gebaseerd?

Hoe staat het met de voorbereidende werkzaamheden en wie is erbij betrokken?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**
(12 april 1994)

In Richtlijn 91/477/EEG⁽¹⁾ inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens, die één van de essentiële bijkomende maatregelen vormde welke dienden te worden gerealiseerd alvorens de personencontroles aan de binnengrenzen konden worden afgeschaft, worden de wapens in vier categorieën ingedeeld. Voor elke categorie gelden verschillende regelingen voor het verwerven en het voorhanden hebben van wapens. Krachtens artikel 3 van de richtlijn hebben de Lid-Staten het recht om in hun wetgeving striktere bepalingen op te nemen dan die van de richtlijn. Hierdoor is het mogelijk dat een wapen dat in een bepaalde categorie van de richtlijn thuishoort, in de ene Lid-Staat valt onder de door de richtlijn voor dat wapen vastgestelde regeling terwijl het in een andere Lid-Staat, die gebruik heeft gemaakt van de voornoemde mogelijkheid, aan een striktere regeling is onderworpen die overeenkomt met een hogere categorie van de richtlijn.

Gelet op de voorschriften van de richtlijn betreffende, enerzijds, het bezit van vuurwapens tijdens een reis binnen de Gemeenschap, en, anderzijds, de procedures en de gegevensuitwisseling in verband met de overbrenging van vuurwapens, zouden de verschillen in de regelingen betreffende vuurwapens geen veiligheidsproblemen mogen stellen.

Er zijn thans geen voorbereidende werkzaamheden aan de gang met het oog op een wijziging of een aanvulling van Richtlijn 91/477/EEG.

⁽¹⁾ PB nr. L 256 van 13. 9. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3955/93

van **Filippos Pierros (PPE)**
aan de Commissie
(24 januari 1994)
(94/C 340/127)

Betreft: Transparantie en betrouwbaarheid van de Griekse overheidsrekeningen

Volgens de ontwerp-begroting van de Griekse Regering voor 1994 zou het overheidstekort voor 1993, 12,8 % van het bruto nationaal produkt bedragen. Dit beantwoordt echter niet aan de realiteit, aangezien rente op de binnenlandse overheidsschuld ten belope van 400 miljard drachme of 2,5 % van het BBP op vakkundige wijze wordt overgedragen en in strijd met de vigerende communautaire deontologie betreffende de transparantie van de overheidsrekeningen naar het volgende financiële jaar, in casu 1994, wordt overgeboekt. Hierdoor wordt een totaal vertekend beeld van de economische situatie in Griekenland gegeven en wordt de werking van het mechanisme van meervoudig toezicht, dat zoals bekend met ingang van 1 januari 1994 wordt ingevoerd, niet bepaald vergemakkelijkt.

Wat is de mening van de Commissie hierover en in hoeverre zijn deze praktijken in strijd met de vigerende communautaire wetgeving (Europees Stelsel van economische rekeningen en Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten, zoals nader uitgewerkt in de ontwerp-uitvoeringsverordening van de Raad⁽¹⁾)?

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 371 def.

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**
(13 april 1994)

De Griekse Regering heeft in 1991 en 1992 diepgaande maatregelen inzake schuldbeheer genomen met betrekking tot de al dan niet door de Staat gewaarborgde schuld die in deze periode verviel. Bovendien heeft zij de gecumuleerde verplichte investering in overheidspapier welke in handen waren van de commerciële banken omgezet in obligaties. Beide operaties hadden tot gevolg dat de rente werd uitgesteld en gekapitaliseerd. Derhalve wordt de rente gedurende de kapitalisatieperiode niet als verschuldigd geboekt.

Teneinde de „echte” onderliggende begrotingstoestand weer te geven heeft de Commissie in haar verwachtingen de uitgestelde rente geboekt in het jaar waarin zij verworven is en niet in het jaar waarin ze verschuldigd is. Anderzijds kunnen de maatregelen inzake schuldbeheer die aanleiding hebben gegeven tot het uitstel van de rente, belangrijke stappen zijn met betrekking tot een grotere doorzichtigheid van de Griekse overheidsrekeningen. De praktijk van het niet boeken van betalingen die niet zijn verricht is verdedigbaar op kasbasis. Met het oog op het beoordelen van de begrotingsresultaten en -aanpassing van Griekenland dient de uitgestelde rente te worden opgenomen in het financieringstekort.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3962/93

van **Sotiris Kostopoulos (PSE)**
aan de Commissie
(24 januari 1994)
(94/C 340/128)

Betreft: De gevolgen van de invoer van landbouwproducten uit derde landen

Kan de Commissie meedelen welke de geraamde gevolgen zijn voor de Europese landbouw en voor de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid van de invoer van landbouwproducten uit derde landen, met name voor de producten waarvoor de Europese Unie een zelfvoorzieningsgraad van meer dan 100 % heeft, en kan zij alle statistische gegevens daarover ter beschikking van het Europees Parlement stellen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-67/94

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(14 februari 1994)

(94/C 340/129)

Betreft: Gevolgen van de recente sluiting van handelsovereenkomsten met derde landen voor de landbouwsector

Kan de Commissie meedelen welke volgens haar de gevolgen van de recente sluiting van handelsovereenkomsten met derde landen voor de landbouwsector zijn, in het bijzonder wat groenten en fruit, maïs en rundvlees betreft?

Gecombineerd antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3962/93 en E-67/94

(20 april 1994)

De Gemeenschap is de grootste importeur en de tweede grootste exporteur van voedings- en landbouwprodukten ter wereld. Over het geheel genomen heeft de Gemeenschap voor deze produkten een handelstekort. De situatie verschilt echter van sector tot sector en de Gemeenschap is netto-exporteur van die produkten die het best bij haar agrarische omstandigheden passen, bijv. granen, zuivelprodukten en vlees.

De in 1992 goedgekeurde hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, die over een periode van drie jaar (1993—1995) geleidelijk ten uitvoer wordt gelegd, heeft tot doel de landbouwersinkomens door middel van compenserende bedragen te beschermen en tegelijk de Europese landbouw concurrerender te maken door bij de prijssteun uit te gaan van niveaus die dichterbij liggen bij het prijsniveau dat op lange termijn op een gestabiliseerde wereldmarkt mag worden verwacht, en zo de uitvoer te vergemakkelijken.

De Gemeenschap heeft onlangs als belangrijke commerciële partner en exporteur deelgenomen aan de succesvolle afronding van de Uruguay-Ronde, die er onder meer toe moet leiden dat ook de handel in landbouwprodukten binnen de werkingssfeer van de toekomstige wereldhandelsorganisatie valt. Tegelijk heeft de Gemeenschap zich vastgelegd op de bijbehorende handelsdisciplines die tussen de contracterende partijen zijn overeengekomen. De Commissie heeft haar evaluatie van één en ander gepubliceerd en heeft daarin beklemtoond dat de betrokken akkoorden verenigbaar zijn met voortzetting van het hervormde GLB.

De omvangrijke statistische informatie waarop het geachte Parlementslid doelt, wordt regelmatig door de Commissie gepubliceerd, en wel met name in „De toestand van de landbouw in de Gemeenschap”, een jaarlijks verslag dat aan elk lid van het Parlement wordt toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3966/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(19 januari 1994)

(94/C 340/130)

Betreft: Zwarte markt voor de handel in menselijke organen

Een groot aantal berichten wijst erop dat vandaag de dag de illegale handel in menselijke organen floreert. Die organen worden gebruikt voor transplantaties, voor geneeskundig onderzoek en als grondstof voor cosmetica. Wat denkt de Commissie te doen om deze huiveringwekkende handel te beëindigen, die duidelijk volledig tegenstrijdig is met de beschaving?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(22 april 1994)

Ofschoon de verantwoordelijkheid voor vraagstukken met betrekking tot de handel in menselijke organen, in het bijzonder wanneer het illegale praktijken betreft, grotendeels bij de Lid-Staten berust, bevordert en stimuleert de Commissie dat de Lid-Staten bij het vaststellen van hun wettelijke bepalingen en praktijken voor orgaantransplantatie samenwerken.

Zoals de Commissie reeds in haar antwoord op schriftelijke vraag E-1694/93 van de heer Alavanos ⁽¹⁾ heeft opgemerkt, wordt deze kwestie momenteel door een deskundigengroep van de Lid-Staten bestudeerd. Op basis van het rapport van deze groep zal de Commissie overwegen of richtsnoeren dan wel aanbevelingen voor orgaantransplantatie moeten opgesteld.

(¹) PB nr. C 234 van 22. 8. 1994, blz. 12.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3970/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(19 januari 1994)

(94/C 340/131)

Betreft: Voorstel voor een richtlijn inzake de arbeidstijd en de bescherming van de jongeren

„Teleurstellend” noemden de Europese Confederatie van vakverenigingen en het Europees Jongerenforum de overeenkomst die werd bereikt in de Raad van ministers van Sociale Zaken over het voorstel voor een richtlijn inzake de arbeidstijd en de bescherming van de jongeren; zij onderstreepten dat die wetteksten de indruk wekken dat het sociale beleid van de Gemeenschap tegenstrijdigheden bevat. Heeft de Commissie, in het licht van deze ontwikke-

lingen, enige mogelijkheid om in het voorstel voor een richtlijn verbeteringen aan te brengen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3972/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(19 januari 1994)

(94/C 340/132)

Betreft: Het aantal werkende kinderen

Kan de Commissie het officiële cijfer meedelen van het aantal werkende kinderen in de Lid-Staten van de Europese Unie?

Gecombineerd antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

op de schriftelijke vragen E-3970/93 en E-3972/93

(27 april 1994)

Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad betreffende de bescherming van jongeren op het werk voorziet een geheel van minimale beschermingsvoorschriften ten behoeve van jongeren op het werk. Het tijdens de Raad van 23 november 1993 tot stand gekomen compromis vormt zodoende een basis van sociaal aanvaardbare minimumnormen die de Lid-Staten maar ook de sociale partners kunnen verbeteren.

Zo bezien — de kwestie van de aan het Verenigd Koninkrijk toegekende extra overgangperiode voor de tenuitvoerlegging van een bepaling betreffende de wekelijkse werktijd van schoolgaande jongeren buiten beschouwing gelaten — acht de Commissie het gemeenschappelijk standpunt een goede compromistekst waarin veel amendementen van het Parlement zijn overgenomen.

Het Europees Parlement heeft, in tweede lezing, het gemeenschappelijk standpunt goedgekeurd onder voorbehoud van een aantal voorgestelde amendementen die een nog grotere bescherming van de jongeren op het werk beogen. De geachte Afgevaardigde wordt verwezen naar de notulen van het Parlement van 8 maart 1994 voor het standpunt van de Commissie over dit onderwerp. Overeenkomstig haar verplichtingen tegenover het Parlement zal de Commissie binnenkort een opnieuw behandeld voorstel voor een richtlijn aan de Raad voorleggen.

Aangezien het gaat over statistieken met betrekking tot het aantal werkende jongeren in de Lid-Staten, moet worden verwezen naar de tabellen en commentaren in de bijlage bij de toelichting op het oorspronkelijke voorstel van de Commissie ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(91) 543 def. van 17. 3. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4009/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(26 januari 1994)

(94/C 340/133)

Betreft: Herbestudering van de voorwaarden voor de oprichting van bedrijven in Attika

De huidige Griekse Regering heeft aangekondigd dat zij de voorwaarden voor de oprichting van bedrijven in Attika opnieuw zal bestuderen. In hoeverre kan de Commissie eisen dat de nieuwe voorwaarden beantwoorden aan de principes van de milieubescherming en tevens alles in het werk stellen om de verlegging van de activiteiten van bedrijven naar plaatsen buiten Attika en de inrichting van speciale industriezones of ambachtelijke parken te steunen?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie

(6 april 1994)

Het is de taak van de Griekse autoriteiten om de steunregeling voor produktieve investeringen (Wet nr. 1892) opnieuw te bezien en het resultaat van dat onderzoek ter kennis van de Commissie te brengen. Uiteraard zal de nieuwe steunregeling in overeenstemming moeten zijn met de communautaire regelgeving, ook op milieugebied. De huidige steunregeling voorziet overigens voor Attika reeds in de toekenning van speciale steun voor milieubescherming, voor energiebesparing en voor de verplaatsing van industriebedrijven naar elders.

Ook aan maatregelen voor de aanleg of verbetering van terreinen voor industriële of ambachtelijke activiteiten dient aandacht te worden besteed, maar dergelijke maatregelen behoren niet tot het juridische kader voor de steunregeling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4019/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(26 januari 1994)

(94/C 340/134)

Betreft: Deserteurs uit de republieken van het voormalige Joegoslavië die in een land van de Gemeenschap verblijven

Het gevaar is groot dat deserteurs en dienstweigeraars uit de republieken van het voormalige Joegoslavië die in een land van de Gemeenschap een onderkomen hebben gevonden, uiteindelijk zullen worden uitgewezen. Kan de Commissie er

bij de overheden van de Lid-Staten van de Europese Unie op aandringen dat zij beschermd worden?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(13 april 1994)

Aangezien de procedure die uitmondt in de toekenning of de weigering van de status van vluchteling, alsmede de besluiten tot uitwijzing van de onderdanen van derde landen die zich op illegale wijze op het grondgebied van een Lid-Staat bevinden, met inbegrip van de uitvoering van die besluiten, onder de bevoegdheid van de Lid-Staten vallen, kan de Commissie niet tussenbeide komen bij de Lid-Staten om aan te dringen op bescherming van de in een Lid-Staat verblijvende deserteurs die afkomstig zijn uit de republieken van het voormalige Joegoslavië, zoals het geachte Parlementslid verlangt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4029/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(31 januari 1994)

(94/C 340/135)

Betreft: Afbakening en bescherming van de Griekse watergebieden in het kader van Ramsar

Kan de Commissie medelen waarom Griekenland de procedure voor de afbakening en bescherming van de Griekse watergebieden in het kader van Ramsar niet heeft voltooid?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(6 april 1994)

Griekenland heeft al zijn Ramsar-gebieden aangewezen als speciale beschermingszones in de zin van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad⁽¹⁾ inzake het behoud van de vogelstand. De Commissie is ervan in kennis gesteld dat sommige van deze zones nog niet definitief zijn afgebakend zonder dat daarvoor specifieke redenen werden opgegeven. De Commissie blijft er evenwel bij de Griekse instanties op aandringen dat zij de afbakening zo spoedig mogelijk voltooiën en hiervan mededeling doen.

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4039/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(31 januari 1994)

(94/C 340/136)

Betreft: Reactie van de cosmetische industrie op het bepalen van milieucriteria voor cosmetica

Heel wat cosmetische bedrijven, waaronder vooral het Britse Body Shop, reageren op het vastleggen van milieucriteria voor cosmetica. Zij beweren dat de gevolgen van het gebruik van cosmetische produkten op de mens en op het milieu slechts op lange termijn kunnen worden gecontroleerd. Derhalve kan — voorlopig althans — geen enkel cosmetisch produkt als ecologisch worden aangemerkt, vooraleer zijn biologische cyclus rond is. Is de Commissie voornemens deze bezwaren van de cosmetische industrie te toetsen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(8 april 1994)

De procedures voor de vaststelling van de produktengroepen en de milieucriteria met betrekking tot de toekenning van de milieukeur in het kader van Verordening (EEG) nr. 880/92⁽¹⁾ zijn neergelegd in de genoemde verordening.

Volgens deze procedures moet in het kader van een overlegorgaan overleg worden gevoerd met alle belangengroepen, op basis van een voorstel dat bij de Commissie is ingediend door een neutrale en onafhankelijke bevoegde instantie.

De criteria worden uitgewerkt op grond van wetenschappelijk onderzoek, zodat ervoor kan worden gezorgd dat de doelstellingen van de verordening, met name de bevordering van produkten met een verminderd milieu-effect, kunnen worden gerealiseerd.

Tot nu toe zijn er nog geen criteria met betrekking tot de milieukeur voor cosmetische produkten vastgesteld.

De Commissie kan het geachte Parlementslid verzekeren dat zij erop toeziet dat werkzaamheden op dit gebied overeenkomstig de beginselen en de procedures van de verordening zullen worden uitgevoerd.

Het door het geachte Parlementslid aangestipte technische probleem kan op grond van de huidige stand van zaken niet nader worden omschreven. Indien er inderdaad van een probleem sprake is, zal dit alvorens er een besluit wordt genomen, ongetwijfeld door de specialisten op dit gebied worden onderzocht.

⁽¹⁾ PB nr. L 99 van 11. 4. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4048/93

van José Vázquez Fouz (PSE)
aan de Commissie
(31 januari 1994)
(94/C 340/137)

Betreft: Automatisering van de visserijhavens

Eén van de factoren die de visprijzen in de hoogte drijven, is de hoge kostprijs van het lossen van zowel verse als diepgevroren vis.

De Commissie voorziet in haar structurele acties ook in de modernisering van de visserijhavens.

Kan de Commissie derhalve prioriteit geven aan maatregelen waardoor het lossen van vis gemakkelijker en goedkoper wordt?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(13 april 1994)

Op grond van Verordening (EEG) nr. 4028/86 van de Raad ⁽¹⁾ inzake communautaire acties voor verbetering en aanpassing van de structuur van de visserij en de aquicultuur is door de Commissie communautaire steun verleend voor investeringen in de uitrusting van vissershavens.

Sinds de vaststelling van deze verordening is het bedrag aan communautaire steun dat per jaar voor de uitrusting van vissershavens werd toegekend, voortdurend gestegen om te voldoen aan de verzoeken van de Lid-Staten. Over de periode 1986—1993 is in totaal 56,35 miljoen ecu aan communautaire steun toegekend voor 231 projecten.

Sinds 1 januari 1994 wordt de beslissing over steunverlening voor maatregelen in vissershavens die in het kader van Verordening (EEG) nr. 4028/86 voor steun in aanmerking konden komen, genomen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 3699/93 van de Raad ⁽²⁾ tot vaststelling van de criteria en voorwaarden voor de structurele bijstand van de Gemeenschap in de sector visserij/aquacultuur en verwerking/afzet van de produkten daarvan. Verordening (EEG) nr. 4028/86 is ingetrokken. De prioriteit die wordt gegeven aan de maatregelen die op grond van Verordening (EG) nr. 3699/93 voor steun in aanmerking kunnen komen, wordt voor elke Lid-Staat in het kader van het partnerschap vastgelegd in het communautaire programma voor de structurele bijstandsverlening in die Lid-Staat, zulks overeenkomstig het bepaalde in die verordening.

⁽¹⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1986.

⁽²⁾ PB nr. L 346 van 31. 12. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4049/93

van José Vázquez Fouz (PSE)
aan de Commissie
(31 januari 1994)
(94/C 340/138)

Betreft: Toekomst van de Spaanse kabeljauwvloot

De Spaanse kabeljauwvloot is op wereldniveau ongetwijfeld één van de pioniers geweest op het gebied van de kabeljauwvangst. Zij deed dit bovendien op een gedurfde en vernieuwende wijze, door een rationele en regelmatige exploitatie van steeds nieuwe visgronden.

Door de ontwikkeling van het zeerecht en de veranderde situatie in de visserijsector op wereldvlak, alsook door de toetreding van Spanje tot de Gemeenschap zijn de voorwaarden voor de Spaanse kabeljauwvloot fundamenteel gewijzigd. Het aantal schepen en de vangstcapaciteiten werden immers aanzienlijk beperkt.

In het verleden reeds werd deze vloot, zonder enige structurele steun, aanzienlijk beperkt, zodat nog slechts een gering aantal vaartuigen overblijft.

Naar verluidt is de Commissie voornemens de vloot nog verder in te krimpen. Welke redenen heeft de Commissie hiervoor? Welke steunmaatregelen stelt de Commissie voor ten behoeve van de Spaanse kabeljauwvloot? Welke criteria worden gehanteerd bij de verdeling van eventuele quota voor Noorse kabeljauw? Aan wie en op grond waarvan worden deze toegekend?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(13 april 1994)

In de meerjarige oriëntatieprogramma's (MOP) voor de periode 1993—1996 is de Spaanse kabeljauwvloot ingedeeld bij het segment „trawlers en multipurpose” die in de internationale wateren en de wateren van derde landen actief zijn, waarvoor een inkrimping van 20% van de visserij-inspanning is voorzien. De Raad heeft dit doel overgenomen in het kader van de herstructurering van de visserijsector op grond van artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad ⁽¹⁾ tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur. Daarnaast heeft de Commissie de algemene regels vastgesteld voor de verdeling van de Structuurfondsmiddelen op nationaal vlak over de verschillende sectorplannen.

Wat betreft de extra kabeljauwquota in de Noorse wateren, heeft de Commissie op basis van het criterium van economische en sociale samenhang de volgende verdeling voorgesteld: Griekenland 5%, Spanje 45%, Ierland 5% en Portugal 45%. De Raad zal binnenkort een besluit nemen.

⁽¹⁾ PB nr. L 389 van 31. 12. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4055/93

van José Vázquez Fouz (PSE)

aan de Commissie

(1 februari 1994)

(94/C 340/139)

Betreft: Programma's voor samenwerking met derde landen op visserijgebied

Door middel van haar visserijovereenkomsten en door de invoering van een specifiek hoofdstuk over samenwerking op visserijgebied in Lomé IV heeft de Europese Gemeenschap een aantal programma's in het leven geroepen, waarvan de uitvoering en de resultaten steeds een beknopt overzicht van het Europees Parlement zijn geweest.

Welke programma's voor samenwerking op visserijgebied worden momenteel uitgevoerd? Wanneer wil de Commissie aan het Europees Parlement een verslag voorleggen met haar conclusies op dit gebied, die een objectieve evaluatie van de resultaten mogelijk maken?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(25 april 1994)

In titel III van de Overeenkomst van Lomé IV en ook in titel XIV daarvan (regionale samenwerking) wordt de visserij uitdrukkelijk genoemd als een belangrijk terrein voor samenwerking.

In de afgelopen tien jaar heeft het EOF meer dan 400 projecten en studies in ACS-landen gefinancierd. De projecten die thans in uitvoering of in voorbereiding zijn, betreffen een groot aantal kuststaten (bijv. Angola, Mozambique, Senegal, Kameroen, Madagaskar, eilanden in de Stille Oceaan) en ook enkele niet aan zee gelegen landen met mogelijkheden op het gebied van binnenvisserij of aquacultuur. Een nieuwe maatregel wordt genomen wanneer een land of een regionale groep landen om steun uit het EOF voor een specifiek doel verzoekt en de nodige argumenten ter rechtvaardiging van dat verzoek aanvoert.

Wanneer de Commissie met een nieuw ontwikkelingsproject voor de visserij te maken heeft, adviseert zij om dat project in alle opzichten zorgvuldig voor te bereiden en de doelgroepen er op ruime schaal over te raadplegen en bij te betrekken, om een flexibele en gefaseerde aanpak te hanteren, om van de betrokken organisaties verbintenissen op lange termijn te verlangen en om er bij de nationale overheid op aan te dringen dat aan de visserij medewerking wordt toegezegd en dat deze sector als een prioriteit wordt beschouwd.

Blijkens de opgedane ervaring hangt het succes van een project ook in belangrijke mate af van de inschakeling van zeer deskundig personeel voor het beheer van het project ter plaatse, waarbij het ook zeer belangrijk is dat wordt gezorgd voor een effectieve communicatie met en ondersteuning door de verantwoordelijke functionarissen in de administratieve centra en in de hoofdkantoren van de betrokken organisaties, alsmede voor professionele uitwisselingen tussen de uitvoerders van de projecten en andere op visserijgebied werkzame instellingen en onderzoekcentra.

Tenslotte moet er vooral op worden toegezien dat bij het bevorderen van de ontwikkeling van de visserij niet wordt gekozen voor een aanpak die strijdig is met het langetermijnbelang van de ontwikkelingslanden om op rationele wijze tot een optimale exploitatie van hun visbestanden te komen.

De Commissie brengt in herinnering dat de visserijovereenkomsten met de ACS-landen een commercieel karakter dragen, aangezien zij zijn gebaseerd op een evenwicht tussen de wederzijdse concessies van de contracterende partijen, namelijk enerzijds de toegekende vangstmogelijkheden en anderzijds de financiële tegenprestatie.

De bijdragen aan wetenschappelijke en opleidingsprogramma's maken slechts een gering deel (ongeveer 12%) uit van de totale financiële tegenprestatie die de Gemeenschap voor de verkregen vangstmogelijkheden levert. Het grootste deel ervan wordt opgenomen in de algemene begroting van de betrokken derde landen en wordt derhalve niet voor specifieke ontwikkelingsdoelstellingen bestemd. Daarom beslissen deze derde landen meestal zelf over de uit te voeren programma's en doen zij de Commissie slechts op beknopte wijze verslag van één en ander.

Voor beide aspecten van de ontwikkelingssamenwerking op visserijgebied geldt dat de Commissie regelmatig een mondelinge toelichting op haar werkzaamheden geeft in de commissies van het Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4062/93

van Filippos Pierros (PPE)

aan de Commissie

(1 februari 1994)

(94/C 340/140)

Betreft: Ontwerp-begroting en sanering van de overheidsfinanciën in Griekenland

Volgens het inleidend rapport bij de ontwerp-begroting die de Griekse Regering enkele dagen geleden heeft ingediend, zal de totale overheidsschuld met 6 biljoen drachme stijgen en het begrotingstekort, uitgedrukt in percentage van het BNP, zal van 12,8 naar 14,9% stijgen (het overschot dat voor de eerste maal in 1993 was bereikt, gaat weer verloren). Toch wordt geen enkele poging gedaan om de overheidsuitgaven te drukken: zij stijgen integendeel met 17,6% (waarbij slechts 10% inflatie wordt gerekend).

Is de Commissie van oordeel dat deze financiële vooruitzichten van de Griekse Regering kunnen worden verdedigd in het licht van de noodzakelijke sanering van de overheidsfinanciën in Griekenland en van de verplichting tot budgettaire discipline zoals die is neergelegd in het Verdrag betreffende de Europese Unie?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(11 april 1994)

Volgens het in november 1993 door de Griekse Regering ingediende document inzake de begroting voor 1994 wordt het begrotingstekort (netto financieringsbehoefte van de centrale overheid) geraamd op 12,8% van het BBP in 1994,

een daling tegenover het in 1993 vastgestelde tekort van 13,9% van het BBP. De totale uitgaven zullen naar verwachting met 17,6% toenemen, hetgeen voornamelijk is toe te schrijven aan een stijging van de uitgaven voor overheidsinvesteringen met 34,2%. Verwacht wordt dat de primaire uitgaven volgens de gewone begroting zullen toenemen met 9,3%, tegenover de stijging met 20,3% die in 1993 is geconstateerd. Daarnaast zullen de totale ontvangsten naar verwachting met 23% toenemen. In totaal wordt het primaire overschot voor 1994 geraamd op 2,3% van het BBP, vergeleken met een werkelijk primair tekort van 0,3% in 1993 (tabel 4.1, blz. 79, van het Griekse begrotingsdocument).

De Commissie is van oordeel dat de begrotingsvoorstellen, mits zij volledig ten uitvoer worden gelegd en de doelstellingen worden bereikt, een belangrijke inspanning met het oog op stabilisering van het begrotingstekort betekenen na de opvallende verslechtering in 1993. Gezien de hoogte van de overheidsschuld zullen echter gedurende vele jaren vastberaden pogingen ter consolidering van de begroting nodig zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4075/93

van Thomas Megahy (PSE)

aan de Commissie

(1 februari 1994)

(94/C 340/141)

Betreft: Gezondheid en veiligheid op het werk

Kan de Commissie bevestigen dat zij, nu de Regering van het Verenigd Koninkrijk heeft aangekondigd de gezondheids- en veiligheidswetgeving geheel te herzien, stappen zal nemen om te voorkomen dat verplichtingen uit hoofde van het Verdrag van Rome en specifieke richtlijnen op het gebied van gezondheid en veiligheid op het werk, op enigerlei wijze niet worden nageleefd?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(28 februari 1994)

De herziening van de wetgeving op het vlak van de gezondheid en de veiligheid die de autoriteiten in het Verenigd Koninkrijk momenteel uitvoeren, valt onder de verantwoordelijkheid van die Lid-Staat.

De Commissie, die op de naleving van de Verdragen toeziet, dient ervoor te zorgen dat de nationale maatregelen in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht.

Zij zal ook in de toekomst toezicht blijven uitoefenen op de maatregelen die de Lid-Staten ter omzetting van de communautaire wetgeving vaststellen, en waar nodig krachtens artikel 169 van het EG-Verdrag inbreukprocedures inleiden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4084/93

van Enrique Sapena Granell (PSE)

en José Vázquez Fouz (PSE)

aan de Commissie

(7 februari 1994)

(94/C 340/142)

Betreft: Gedragscode inzake talen bij het communautair bestuur

Het komt steeds vaker voor dat de Commissie voor algemene publikatie bestemde documenten in slechts één communautaire taal opstelt. Bij bepaalde directoratengeneraal is dit schering en inslag, en aan deze praktijk moet dan ook een einde komen omdat dit de communautaire Instellingen van het algemeen publiek vervreemdt, doordat de indruk wordt gewekt dat het gebruik van een bepaalde taal is vereist om van deze stukken kennis te kunnen nemen.

Bestaat er bij de Commissie een gedragscode inzake het gebruik van talen?

Is de Commissie niet van mening dat de Europese eenmaking in het verleden bij uitstek een zaak van meertaligheid was, dat dit nog altijd geldt en dat dit in de toekomst zo moet blijven?

Wanneer komt er een einde aan de verspreiding van slechts in één taal bestaande publikaties in afwachting van de verschijning — zo dit al gebeurt — van de andere taalversies?

Meent de Commissie niet dat ieder voor openbaarmaking geschikt document gelijktijdig in de voornaamste Europese talen dient te verschijnen?

Antwoord van de heer Delors

namens de Commissie

(24 maart 1994)

De regeling van het taalgebruik door de Instellingen der Gemeenschap is vastgesteld op basis van artikel 217 van het EG-Verdrag bij Verordening nr. 1/1958, zoals gewijzigd bij de opeenvolgende toetredingsbesluiten.

De bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, dat iedere dag in alle talen van de Gemeenschap verschijnt, met name van de normatieve teksten, is een bewijs hiervoor.

Bij publikaties voor het grote publiek of publikaties waarin een volledige documentatie van de communautaire activiteiten is opgenomen, vindt de bekendmaking in alle officiële talen plaats. Het is niet uitgesloten dat, om technische redenen of op grond van verplichtingen die met de vertaling verband houden, de verschillende taalversies niet tegelijkertijd worden bekendgemaakt.

De Commissie is zich bewust van de ongemakken die het gevolg zijn van deze vertraging en streeft er voortdurend naar deze te beperken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4086/93

van José Vázquez Fouz (PSE)

aan de Commissie

(7 februari 1994)

(94/C 340/143)

Betreft: Privatisering van de grond in de Oosteuropese landen

De val van de communistische regimes in Oost-Europa is een grote stap voorwaarts voor de vrijheid en de democratie in de genoemde landen. Dit brengt een enorm aantal grote problemen met zich mee. Eén van deze problemen is ongetwijfeld ook voor ons van betekenis, namelijk de privatisering van de grond en het in particuliere handen overdragen van grond, vooral ten behoeve van de oprichting van familiebedrijven.

Heeft dit probleem de aandacht van de Commissie?

Heeft zij nagegaan welke positieve en nadelige gevolgen dit voor de Gemeenschap kan hebben?

Wat zijn voor de betrokken Lid-Staat, namelijk Duitsland, de toegepaste criteria en in hoeverre en in welke vorm stelt de Commissie hierbij haar ervaring en steun ter beschikking?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(6 mei 1994)

De Commissie steunt volledig de mening dat de herinvoering van particulier grondbezit en de ontwikkeling van een actieve markt inzake particuliere grondtransacties van essentieel belang zijn voor een succesvolle hervorming van de landbouw in de landen van Midden- en Oost-Europa. Om die reden heeft de Commissie de regeringen van de betrokken landen aangemoedigd om een hoge prioriteit toe te kennen aan het vaststellen en oplossen van legislatieve, kadastrale en andere problemen voor de ontwikkeling van particulier grondbezit en de invoering van een goed functionerende markt voor grondtransacties. In het kader van het Phare-programma van de Gemeenschap werd tussen 1990 en 1993 een bedrag van meer dan 40 miljoen ecu toegezegd voor technische bijstand en outillage voor dit gebied van de hervorming — waarbij ongeveer 10 % van de totale bijstand naar de landbouwsector ging.

Men is het er over het algemeen over eens dat economische groei en ontwikkeling in de Oost- en Middeneuropese landen van essentieel belang is voor de politieke en economische stabiliteit van Europa als geheel. Gezien het grote relatieve belang van de landbouw voor de economie van deze landen en het vermogen van deze landen en het

vermogen van de sector om sneller dan andere sectoren in deze landen te reageren op beleidsmaatregelen die het ontstaan van particuliere bedrijven, concurrentie en marktkrachten aanmoedigen, is de Commissie van mening dat het overdragen van grond tot economische en ruimere voordelen zou moeten leiden voor deze landen en dus voor de Gemeenschap.

Wat de nieuwe Länder betreft, worden er nog steeds restituties en andere hervormingsmaatregelen in verband met de grond ten uitvoer gelegd, terwijl er in de landbouw over het algemeen belangrijke aanpassingen worden gerealiseerd als antwoord op veranderingen van ruimere macro-economische betekenis, met inbegrip van de toepassing van de Gemeenschapswetgeving op het gebied van gezondheidszorg en hygiëne, en op de eenmaking in het algemeen. Er hebben zich veranderingen voorgedaan in de balans en de organisatie van de landbouwproductie (bijvoorbeeld aanzienlijke daling van de veeproductie en toename van de plantaardige productie), maar in dit stadium van het overgangproces is het niet mogelijk om te voorspellen of de vastgestelde veranderingen verdergaan, zich stabiliseren of weer teruggedraaid worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4088/93

van José Vázquez Fouz (PSE)

aan de Commissie

(7 februari 1994)

(94/C 340/144)

Betreft: De Afrikaanse markt voor ingeblikte sardines uit de Gemeenschap

Afrika bezuiden de Sahara en Zuidelijk Afrika waren tot dusver de traditionele afzetmarkt voor ingeblikte sardines uit de Gemeenschap. Door de economische crisis in de wereld en de daarmee gepaard gaande recessie is deze voorheen bloeiende markt sterk in verval zonder dat echter de — helaas niet meer solvante — vraag ook is afgenomen.

Ingeblikte sardines zijn een uitstekend en hoogwaardig produkt met een hoge voedingswaarde.

Neemt de Commissie derhalve enig initiatief om deze markt voor ingeblikte sardines uit de Gemeenschap terug te rooveren?

Is dit soort voedingsmiddel opgenomen in de voedselhulp die de Europese Unie verstrekt?

Is het juist dat in de verleende voedselhulp wel ingeblikte sardines van buiten de Gemeenschap zijn opgenomen? Uit

welke landen zijn deze afkomstig en om welke redenen zijn zij in de voedselhulp opgenomen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(14 april 1994)

Het verbruik van ingeblikte sardines neemt ondanks de goede kenmerken van dit produkt al enkele jaren gestaag af; de Commissie moge het geachte Parlementslid in dit verband verwijzen naar de grondige analyse van de sardienmarkt ⁽¹⁾.

Op dit ogenblik loopt in de Gemeenschap geen campagne ter bevordering van het verbruik van sardienconserven en het ligt niet in de bedoeling er op korte termijn één te voeren; er zal in dit verband geen beslissing worden genomen voordat de Commissie aan het eind van dit jaar een ander verslag over de hele sardiensector van de Gemeenschap (verse en ingeblikte sardines) indient.

In 1993 zijn diverse voedselhulpacties uitgevoerd. Daarbij zijn op verzoek van de betrokken organisaties ingeblikte sardines verstrekt voor hulpacties ten behoeve van vluchtelingen. Voor deze hulpacties komen de goederen doorgaans van de markt van de Gemeenschap, maar ze kunnen ook via driehoekstransacties buiten de Gemeenschap worden gekocht in bepaalde markt- of uitvoeringsomstandigheden. De voorwaarden voor dergelijke transacties zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3972/86 van de Raad betreffende het voedselhulpbeleid en het beheer van de voedselhulp.

⁽¹⁾ Doc. SEC(92) 2221.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4089/93

van José Lafuente López (PPE)

aan de Commissie

(21 december 1993)

(94/C 340/145)

Betreft: Maatregelen van de Commissie ter bescherming van de Europese papierindustrie

De plotse devaluatie van de Finse mark en de Zweedse kroon heeft catastrofale gevolgen gehad voor de papierindustrie van de Unie. Als gevolg hiervan zijn immers grote hoeveelheden produkten uit deze landen op het grondgebied van de Twaalf ingevoerd.

De enige maatregel die tot dusver werd genomen is de invoering van het monitorsysteem. Dit heeft het probleem echter niet opgelost.

Welke maatregelen wil de Commissie nemen om de Europese papierindustrie in de huidige situatie van algemene crisis te beschermen?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(21 april 1994)

De Commissie is zich terdege bewust van de ernstige crisis in de Europese papiersector.

Tijdens een vergadering met de Commissie op 22 september 1993 in Brussel verklaarde de Confederatie van de Europese papierindustrie dat de situatie die zich sinds 1989 in de papierindustrie heeft ontwikkeld, waarbij de verkoopprijzen en de hoeveelheden van vele papersoorten voor vele bedrijven tot verliezen leidden, vele oorzaken heeft, onder meer:

- de beperkte stijging in de vraag naar papier (1—2 % in de jaren '90 tegenover 4—6 % in de jaren '80) en de recessie op sommige Europese markten in de afgelopen jaren;
- overcapaciteit (tot 25 % voor bepaalde soorten) vanwege de uitgebreide investeringen in deze sector van de laatste tijd;
- de concurrentie en de prijsonderbieding in vele subsectoren;
- de lage waarde van de dollar waarin vele bosprodukten (met inbegrip van papier) worden uitgedrukt op de internationale markten.

Tegen deze achtergrond kan de door het geachte Parlementslid genoemde devaluatie van de Noordepese valuta's worden beschouwd als een tijdelijke invloed op de prijzen van sommige papersoorten, in het bijzonder op de Europese markten met harde valuta's.

Voorts is in dit verband het monitorsysteem niet in het leven geroepen als een beschermingsmaatregel voor de industrie, maar als een instrument om het effect van de invoer uit Noordepese landen nauwkeurig na te gaan. Dit monitorsysteem werd aanvankelijk verlengd tot eind januari 1994 en daarna tot eind april 1994. De tussentijdse resultaten geven in het algemeen geen beslissende tendensen te zien. Er zijn enkele prijsdalingen geweest voor bepaalde soorten papier sinds de devaluaties, die weer bijgetrokken zijn. Wat andere papersoorten betreft, waren de tendensen zeer onbestendig met prijzen die sinds de devaluaties omhoog en omlaag gingen. Hieruit blijkt evenwel niet dat het aandeel van de betrokken Noordepese landen in de papiermarkt in de Gemeenschap duidelijk is toegenomen. De laatste maanden was er sprake van een algemene, geringe maar aanhoudende stijging in de prijzen van zowel pulp als papier.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4093/93

van Giuseppe Mottola (PPE)

aan de Commissie

(7 februari 1994)

(94/C 340/146)

Betreft: Tabaksindustrie van Cava dei Tirreni

De tabaksfabriek van Cava dei Tirreni (SA) produceert jaarlijks zo'n 410 000 kg perfecte sigaren en is daarmee qua rendement en opbrengst één van de meest vooraanstaande bedrijven van het staatsmonopolie. De fabriek heeft meer dan 500 werknemers en in de toeleverings- en afnemende bedrijven zijn nog eens ruim 1 500 mensen werkzaam.

De omzet belooft circa 70 miljard lire. De losse tabak wordt gekocht van producenten uit Campania en Toscane.

In de gemeente Cava dei Tirreni is de tabaksfabriek de grootste werkgever; het totaal aan salarissen bedraagt ruim 16 miljard lire.

De vraag naar sigaren uit Cava dei Tirreni is veel groter dan het aanbod, vooral omdat het eindproduct gelet op het verslag over roken en gezondheid geheel strookt met de strenge bepalingen van de communautaire richtlijnen en verordeningen.

Met het oog hierop wordt de Commissie verzocht er bij de Italiaanse Regering op aan te dringen dat

1. de omzetting van het bedrijf in een „SpA” (NV) bij wetsontwerp wordt geregeld, zodat de werknemers optierecht hebben en in overheidsdienst blijven;
2. in Cava dei Tirreni meer investeringen in de productiestructuur worden gedaan en meer mensen worden aangenomen;
3. meer geavanceerde technologische innovaties worden toegepast ter verhoging van de produktiviteit en om het bedrijf competitiever te maken op de communautaire en wereldmarkt, en om te zorgen voor de aankoop van ruwe tabak en voor de werkgelegenheid in alle stadia, van productie, verwerking en opslag tot verkoop van het eindproduct.

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(15 april 1994)

De problemen waarover het geachte Parlementslid het heeft, vallen niet onder de bevoegdheid van de Commissie, zodat

deze terzake niet kan interveniëren bij de Italiaanse Regering.

Wat meer in het algemeen de regio Campania betreft, heeft het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in het verleden bijstand verleend om produktieve investeringen te stimuleren.

De Commissie werkt momenteel — in partnerschap met de Italiaanse centrale en regionale overheid — aan de programmering van de maatregelen voor de periode 1994—1999; de regio Campania zou in dit verband aan de Commissie specifieke maatregelen voor de streek van Cava dei Tirreni kunnen voorstellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4103/93

van Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie

(7 februari 1994)

(94/C 340/147)

Betreft: Communautaire steun voor de omschakeling van de mijnen van Huelva (Spanje)

De parochiegeestelijkheid van zes gemeenten in het mijngebied van Huelva (Spanje) heeft in een herderlijk schrijven de bezorgdheid tot uitdrukking gebracht die in alle sectoren van dit gebied met ongeveer 22 000 inwoners heerst over de onzekere toekomst van de mijnbouw, die de enige economische activiteit in dit gebied vormt, vooral nu de onderneming Rio Tinto Minera die deze mijnen sedert het einde van de vorige eeuw exploiteert, voornemens is de exploitatie in 1996 te staken.

In het herderlijk schrijven wordt een beroep gedaan op de solidariteit en wordt ertoe aangezet de heersende moedeloosheid te overwinnen omdat er, volgens het herderlijk schrijven, in het gebied voldoende menselijk potentieel aanwezig is om de bestaande moeilijkheden te overwinnen.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen op communautair niveau kunnen worden genomen en waarop de bewoners van het bedoelde mijnbouwgebied kunnen hopen om de toekomst met het nodige optimisme tegemoet te zien, zoals in de herderlijke brief wordt aanbevolen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(11 april 1994)

De Commissie is zich bewust van de economische en sociale problemen in de provincie Huelva en inzonderheid in de gemeenten die kampen met de gevolgen van de omschakeling in de mijnsector. In verband met deze problemen heeft

de Commissie op 24 maart 1993 een door de regionale overheid ingediend operationeel programma goedgekeurd in het kader waarvan 4 929 miljoen peseta aan bijstand van de Gemeenschap wordt toegekend voor een totaal investeringsbedrag van 11 076 miljoen peseta. Dit programma, dat past in het communautaire bestek voor de periode 1989—1993, voorziet in de totstandbrenging van infrastructuurvoorzieningen voor de economie in het algemeen en de toeristische sector, onder meer door steun te verlenen

voor de oprichting van bedrijven. De Commissie hoopt in de komende maanden van de Spaanse autoriteiten nieuwe voorstellen te ontvangen voor de bijstandsverlening uit de Structuurfondsen ten behoeve van de regio Andalusië in het kader van het nieuwe communautaire bestek van doelstelling 1 voor de periode 1994—1999. Zij zal elk nieuw voorstel onderzoeken dat een aanvulling kan vormen op het reeds lopende programma en dat het mogelijk kan maken de bijstandsverlening voort te zetten.
